பாகனேரி ந-வை. இ. தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு—க.

உ

திருவாசகம்

மாணிக்கவாசகர்

திருவாளர் வெ. பெரி. பழ. மு. காசி[illegible]வநாதன்
செட்டியாரவர்களால்
வெளியிடப்பெற்றது.

Can be had of:
THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
WORKS PUBLISHING SOCIETY,
TINNEVELLY, LTD
TIRUNELVELI & MADRAS.

விலை அணா 14.

பாகனேரி - த. வை. இ. தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு - க

உ

தமிழ் மறையாகிய

திருவாசகம்

(எட்டாந் திருமுறை)

Kr. Rm. Kr.

மாணிக்கவாசகப் பெருமான்
அருளியது.

பாகனேரி
வெ. பெரி. பழ. மு. காசிவிசுவநாதன்
செட்டியாரவர்களால்
வெளியிடப்பெற்றது.

கிடைக்குமிடம் :
: திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய :
: சைவசித்தாந்த :
நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி :: சென்னை

முதல் பதிப்பு : ஈசுவர-சித்திரை
2-ம் பதிப்பு : விசு - ஆவணி
3-ம் பதிப்பு : தாரண - மாசி
4-ம் பதிப்பு : விய - தை

பாகனேரி,
தனவைசிய இளைஞர் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடாகத்
திருவாளர்
**வெ. பெரி. பழ. மு. காசிவிசுவநாதன்
செட்டியாரவர்கள் பொருளுதவியால்**
வெளியிடப்பெற்றது.

இவ்வெளியீட்டினல் கிடைக்கப்பெறுகிற
ஆதாயமட்டும்
இச்சங்கத்தின் ஆதரவிலுள்ள
திருவள்ளுவர் நூல்நிலையத்திற்கு
உரிமையாக்கப்பெறும்.

Special Quota No. D. Dis. P. Con. A-46 (2100 copies)

Printed at KABEER PRINTING WORKS, MADRAS MS. 524

பதிப்புரை

திருவாதவூரர் என்னும் மணிவாசகப் பெருமானுர் அருளிச்செய்த திருவாசகம், நம்பியாண்டார் நம்பிகள் தொகுத்தும் வகுத்துமருளிய தேவார முதலிய சைவத் திருமுறை பன்னிரண்டனுள் எட்டாந் திருமுறையின் முற்பகுதியாயமைந்துளது. இந்நூல் உருகா உளத்தையும் உருக்கி உயிர்க்குப் பசுத்துவங் கெடுத்துப் பதித்துவம் அருளவல்லதாகலின், இது செந்தமிழ்க்கு அன்பு மறையாய்ப் போற்றப்பெறுகின்றது. ஆகவே, இந்நூல் தமிழ் மக்களிடம் எப்போதுமிருக்கவேண்டுமென்பது யாவரும் அறிந்ததே.

முன்னரே மிகவுங் குறைந்த விலையில் பல்லாயிரக்கணக்காய்த் திருவாசகத்தின் பல பதிப்புக்கள் வெளிவந்திருப்பினும் இப்போது அவை கிடைக்கப்பெருமையால் இப் பதிப்பினை மிகவும் குறைந்த விலைக்கு அழகியதாக வெளியிட முன்வந்தேன். இதைப்போன்ற வேறு சில அரிய நூல்களும் குறைந்த விலைக்கு அச்சிட்டுக் கொடுக்க எண்ணியிருக்கின்றேன். அவை இனிதே வெளிவர இறைவனது இன்னருளை வேண்டிநிற்கின்றேன்.

இப் பதிப்பினை மிகவும் அழகாய் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தி விற்பனை செய்துதர ஏற்றுக்கொண்ட திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்க்கு எனது நன்றி உரித்தாகின்றது.

இவ்வெளியீட்டின் விற்பனையிலிருந்து கிடைக்கப்பெறுகிற ஆதாயமட்டும் பாகனேரி, தனவைசிய இளைஞர் தமிழ்ச் சங்கத்தின் ஆதரவிலுள்ள திருவள்ளுவர் நூல் நிலையத்திற்கு உரிமையாக்கப்பெறும்.

தமிழ் மெய்யன்பர்கள் இப் பதிப்பினையும் இஃதே போன்று வெளிவரும் ஏனைய நூல்களையும் வாங்கிப் போற்றி ஊக்குவார்களாக.

மு. காசிவிசுவநாதன்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

இவர் பாண்டிவள நாட்டிலே, வைகையாற்றங் கரையிலுள்ள **திருவாதவூர்** என்னும் திருப்பதியிலே அமாத்தியர் என்னும் அந்தணர் குடியிலே தோன்றியருளினர். **வாதவூரர்** என்பது இவர்க்குத் தந்தையாரிட்ட பிள்ளைத் திருப்பெயர். பதினறுண்டு நிரம்புமுன் பார்வாய்க்கலைகள் யாவும் பயின்றுணர்ந்து நல்லொழுக்க நல நிரம்பிய நாயனர், யாவரும் நன்கு வியந்து போற்றப் பிறங்கினர். இவரது கீர்த்திச் சிறப்பைக் கேட்ட **அரிமர்த்தன பாண்டியன்** இவரை அழைப்பித்து இவர்பால் மிளிரும் கூரிய அறிவினைக் கண்டு குணப் பெருங் குன்றமெனக் கொண்டு பாராட்டித் தனக்கு முதல் அமைச்சராக்கினன்.

இங்ஙனம் அமைச்சுத் தொழில் நடாத்துகையில் அடிகளுக்கு உலக வாழ்க்கையின் உவர்ப்புத் தோன்றி உயிர்க்குறுதி யாதெனவும் அதனைப்பெறுமாறு யாதெனவும்உசாவிக் கேட்டனவெல்லாம் நீர்விடாய்க் குண்ட உவர்நீர் போல் வேட்கையை மிகுவிக்க, இவர் அதனைத் தணிக்கவல்ல நல்லாசிரியரை எதிர்பார்த்திருந்தனர். அங்ஙனமிருக்கையில் அரசன் அடிகளைக் கீழ்கடற்றுறையிலே சென்று குதிரை

வாங்கி வரும்படி ஏவ, அங்ஙனமே அடிகள் அளவிறந்த பொற்குவைகளைக் கைக்கொண்டு செல்லுமாற்றில் திருப் பெருந்துறையை யடைந்தனர். அடிகள் அங்கே குருந்த மரத்தடியில் அருளாசிரியராய் எழுந்தருளியிருந்த பெரு மானைக் கண்டு காந்தத்தை எதிர்ந்த இரும்புபோல் இழுப் புற்றுப் புளகங் கொண்டு பன்முறை வணங்கிப் பாடி யாடி, பெரும! அடியேனை ஆட்கொண்டு உய்விக்க எனக் குறை யிரந்து வேண்டி அவர்பால் **கடவுள், உயிர், உலகம்** என்னும் முப்பொருள் உண்மைகளைத் திருவைந்தெழுத்தடைவால் அருளப் பெற்றனர். அவ் வருட்பொருளை ஐயந்திரி பின்றி அங்கையி னெல்லிக் கனியெனப் பெற்ற அடிகள் சிவ பெருமானிடத்து அன்பு மீக் கூர்ந்தவராய் ஞானவாணியி னல்லருளால் அருட்பாடல்களைப் பொழிவாராயினர். அவற் றைக் கேட்டருளிய சிவபெருமான் திருவுளங் களிகூர்ந்து அவரது திருவாயினின்றும் பிறந்த வாசகங்கள் விலையேறப் பெற்ற மாணிக்கங்கள்போன் றிருந்தனவாதலின் அவருக்கு '**மாணிக்க வாசகர்**' என்னுந் திருப்பெயரளித்து மறைந் தருளினர்.

பின்பு அடிகள் குதிரை கொணரக் கொண்டுசென்ற பொருளைச் சிவன்கோயிற் றிருப்பணிக்கும் சிவனடியார் களுக்குஞ் செலவிட்டு, சிவ வழிபாட்டில் ஆழ்ந்திருந்தனர். இதனைக் கேள்வியுற்ற பாண்டியன் சினந்து அடிகளைத் திரும்பி வருமாறு சீட்டு ஒன்று விடுப்ப, அடிகள் அதனைப் பெருமாற்கு அறிவித்து முறையிட, அவர் தந்த விலைமதிக்கப் பெறாத மாணிக்க மொன்றைப் பெற்றுக்கொண்டு பாண்டி யன்பாற் சென்று அதனை ஈந்து மகிழ்வித்து, 'அரச! குதிரைகள் ஆவணித் திங்கள் மூலநாளில் வரும்' என்றனர். அது மெய்யெனக் கொண்டிருந்த அரசன் ஒற்றராற் பொய் யென அறிந்து அவரைச் சிறையிலிருத்தி வருத்த, அவர்

வருத்தங் கண்டு பொறாத சிவபெருமான் நரிகளைப் பரிகளாக்கிக் கொணர்ந்து அரசன்பா லடைவித்துப் பின் அவற்றை மீளவும் நரிகளாக்க, அவை முன்னுள்ள குதிரைகளுக்கும் ஊறு செய்து சென்றன. அஃதறிந்த அரசன் அடிகளைச் சுடுமணலிற் கல்லேற்றி நிறுத்திப் பின்னும் வருத்துமளவில் அது தெரிந்த பரம்பரன் வைகையாற்றி னீரை ஊழிக்காலத்து வெள்ளமெனப் பெருக்கி மதுரை ஒழியுமோவென அச்சுறுவிக்க, அஞ்சிய அரசன் ஊரவரை உறுவித்துக் கரை அடைப்பிக்கப் பராபரன் ஒரு பிட்டு வாணிச்சிக்குக் கூலியாளாய் வந்து மண்சுமந்து அடிபட்டு அடிகள் பெருமையை அரசற்கு நன்கு அறிவுறுத்தி மறைந்தருளினர்.

பின் அடிகள் பாண்டியனைத் தேற்றி மதுரையி னீங்கித் திருப்பெருந்துறையிற் சின்னாளிருந்து சிவபெருமான் ஏவியவாறே திருவுத்தரகோசமங்கை முதலிய பல திருப்பதிகளுக்குச் சென்று திருப்பதிகங்கள் பாடித் தில்லையை யடைந்து புத்தர்களோடு வாதுபுரிந்து வென்று, ஊமைப் பெண்ணைப் பேசுவித்து, அங்கு சிவயோக மார்ந்திருந்தனர். அப்போது சிவபெருமான் ஓரந்தணராகி அடிகளை அடைந்து அடிகள் அப்பதியிலும் மற்றும் பற்பல சிவப்பதிகளிலும் ஓதியருளிய திருப்பாடல்களை யெல்லாஞ் சொல்லத் தொகுத்துத் '**திருவாசகம்**' எழுதித் **திருக்கோவையார்** பாடுவித்து அதனையும் எழுதிக் கைச்சாத்திட்டுத் **திருவம்பலப்படி**யில் வைத்து மறைந்தருளினர். அதன்பின் தம்மையடைந்து திருமுறையின் பொருள் வினவிய திருமறையாளர் மூவாயிரவர்க்கும் அடிகள் பொற்சபை புகுந்து சிவபெருமானைப் பொருளெனக் காட்டித் திருவருளில் இரண்டறக் கலந்தனர்.

மாணிக்கவாசகர் திருநட்சத்திரம்

சித்திரைச் சதய மப்பர் சிறந்தவை காசி மூலம்
அத்தரைப் பணிசம் பந்த ராணிமா மகத்தி லந்த
முத்தமிழ் வாதவூரர் முதியநல் லாடி தன்னிற்
சுத்தமாஞ் சோதிநாளிற் சுந்தரர் கைலை சேர்ந்தார்.

மாணிக்கவாசகர் வயது

அப்பருக்கெண் பத்தொன் றருள்வாத வூரருக்குச்
செப்பிய நாலெட்டிற் றெய்வீகம்—இப்புவியிற்
சுந்தரர்க்கு மூவா றுதொன் ஞான சம்பந்தர்க்
கந்தம் பதினா றறி.

அடிகள் சரிதங் கூறும் புராணங்கள்

1. திருவுத்தரகோசமங்கைப்புராணம்
2. திருவாதவூரர்புராணம்
3. திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம்
4. பரஞ்சோதிமுனிவ ரியற்றிய திருவிளையாடற் புராணம்
5. திருப்பெருந்துறைப்புராணம்.

மேற்கண்ட புராணங்கள் ஐந்தனுள்ளும் அடிகள் வரலாற்றிற் சிற்சில வேறுபாடுகள் உள. அடிகள் காலம் சற்றுமுன் பின்னாக ஆயிரத்தைந்நூறு ஆண்டுகளாகின்றன வென்பர் பெரியார்.

உ

நூற் சிறப்பு

[நேரிசை வெண்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழுந் தளைநீக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—யெல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

சிவபுராணம்

சிவனது அநாதிமுறைமையான பழைமை

[கலிவெண்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழ்க நாதன்றாள் வாழ்க
இமைப்பொழுதும் என்னெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இறைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழுங் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவார் ஓங்குவிக்குஞ் சீரோன் கழல்வெல்க
ஈச னடிபோற்றி எந்தை அடிபோற்றி
தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
நேயத்தே நின்ற நிமலன் அடிபோற்றி

மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன் அடிபோற்றி
சீரார் பெருந்துறைநந் தேவன் அடிபோற்றி
ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
அவனரு ளாலே அவன்தாள் வணங்கிச்
சிந்தை மகிழச் சிவபுரா ணந்தன்னை
முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விளங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமா றொன்றறியேன்
புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
செல்லாஅ நின்றஇத் தாவர சங்கமத்துள்
எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேஉன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யஎன் உள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
ஐயா எனஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
வெய்யாய் தணியாய் இயமான னாம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே
ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்

நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
நிறங்கள்ஓர் ஐந்துடையாய் விண்ணோர்கள் ஏத்த
மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுஅழுக்கு மூடி
மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
கலந்தஅன் பாகிக் கசிந்துள் உருகும்
நலந்தான் இலாத சிறியேற்கு நல்கி
நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காஅட்டி
நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே
பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
ஆரா அமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
அன்பருக் கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே

ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாந்
தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
வேற்று விகார விடக்குடம்பின் உட்கிடப்ப
ஆற்றேனெம் ஐயா அரனேயோ என்றென்று
போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
கள்ளப் புலக்குரம்பைக் கட்டழிக்க வல்லானே
நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடு நாதனே
தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
அல்லற் பிறவி யறுப்பானே யோவென்று
சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

கீர்த்தித் திருவகவல்

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை

[நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை மூதூர் ஆடிய திருவடி
பல்லுயிர் எல்லாம் பயின்றனன் ஆகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோர் உலகுந்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும்
என்னுடை இருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியார் உள்ளத் தன்புமீ தூரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையுஞ் சிறப்பும்
மன்னு மாமலை மகேந்திர மதனிற்
சொன்ன ஆகமந் தோற்றுவித் தருளியுங்
கல்லா டத்துக் கலந்தினி தருளி
நல்லா ளோடு நயப்புற வெய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியிற் பான்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சா தீண்டும் இன்னருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சுக வாயவள்
விராவு கொங்கை நற்றடம் படிந்தும்
கேவேட ராகிக் கெளிறது படுத்தும்
மாவேட் டாகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றவை தம்மை மகேந்திரத் திருந்து

உற்றஐம் முகங்க ளாற்பணித் தருளியும்
நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தமில் ஆரிய னாயமர்ந் தருளியும்
வேறுவே றுருவும் வேறுவே றியற்கையும்
நூறுநூ றாயிரம் இயல்பின தாகி
ஏறுடை ஈசன்இப் புவனியை உய்யக்
கூறுடை மங்கையுந் தானும்வந் தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநா டதன்மிசைச்
சதுர்படச் சாத்தாய்த் தானெழுந் தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டே றருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையுந்
தர்ப்பணம் அதனிற் சாந்தம் புத்தூர்
விற்பொரு வேடற் கீந்த விளைவும்
மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்க தாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யொண்ணான்
நரியைக் குதிரை ஆக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண் டருள அழகுறு திருவடி
பாண்டியன் றனக்குப் பரிமா விற்(று)
ஈண்டு கனகம் இசையப் பெறாஅ(து)
ஆண்டா னெங்கோன் அருள்வழி யிருப்பத்
தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தணன் ஆகி ஆண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலங் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநக ரிருந்து
குதிரைச் சேவக னாகிய கொள்கையும்
ஆங்கது தன்னில் அடியவட் காகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையு ளிருந்து
வித்தக வேடங் காட்டிய இயல்பும்

பூவணம் அதனிற் பொலிந்திருந் தருளித்
தூவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாத வூரினில் வந்தினி தருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்புந்
திருவார் பெருந்துறைச் செல்வன் ஆகிக்
கருவார் சோதியிற் கரந்த கள்ளமும்
பூவல மதனிற் பொலிந்தினி தருளிப்
பாவ நாசம் ஆக்கிய பரிசும்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சயம்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவகன் ஆகிய நன்மையும்
விருந்தினன் ஆகி வெண்கா டதனிற்
குருந்தின் கீழன் றிருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங்(கு)
அட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
வேடுவ னாகி வேண்டுருக் கொண்டு
காடது தன்னிற் கரந்த கள்ளமும்
மெய்க்காட் டிட்டு வேண்டுருக் கொண்டு
தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்
ஓரி ஊரின் உகந்தினி தருளிப்
பாரிரும் பாலகன் ஆகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்துந்
தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவிற்
கோவார் கோலங் கொண்ட கொள்கையுந்
தேனமர் சோலைத் திருவா ரூரில்
ஞானந் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமரு ததனில் ஈண்ட இருந்து
படிமப் பாதம் வைத்தஅப் பரிசும்
ஏகம் பத்தின் இயல்பாய் இருந்து
பாகம் பெண்ணோ டாயின பரிசுந்
திருவாஞ் சியத்திற் சீர்பெற இருந்து

மருவார் குழலியொடு மகிழ்ந்த வண்ணமுஞ்
சேவக னாகித் திண்சிலை யேந்திப்
பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசுங்
கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்
ஐயா றதனிற் சைவன் ஆகியுந்
துருத்தி தன்னில் அருத்தியோ டிருந்துந்
திருப்பனை யூரில் விருப்பன் ஆகியுங்
கழுமல மதனிற் காட்சி கொடுத்துங்
கழுக்குன் றதனில் வழுக்கா திருந்தும்
புறம்பய மதனில் அறம்பல அருளியுங்
குற்றா லத்துக் குறியா யிருந்தும்
அந்தமில் பெருமை யழலுருக் கரந்து
சுந்தர வேடத் தொருமுத லுருவுகொண்(டு)
இந்திர ஞாலம் போலவந் தருளி
எவ்வெவர் தன்மையுந் தன்வயிற் படுத்துத்
தானே யாகிய தயாபரன் எம்மிறை
சந்திர தீபத்துச் சாத்திரன் ஆகி
அந்தரத் திழிந்துவந் தழகமர் பாலையுட்
சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்திருந் தருளியும்
மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன்
அந்தமில் பெருமை அருளுடை அண்ணல்
எந்தமை ஆண்ட பரிசது பகரின்
ஆற்ற லதுவுடை அழகமர் திருவுரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனந் தன்னை ஒருங்குட னறுக்கும்
ஆனந் தம்மே ஆறா அருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கடை யாமல் ஆண்டுகொண் டருள்பவன்

கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண் டருளியும்
மூல மாகிய மும்மல மறுக்குந்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதல னாகிக் கழுநீர் மாலை
ஏலுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற் களவறி யாதவன்
பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழியருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி யாகவும்
பத்திசெய் யடியரைப் பரம்பரத் துய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கையூ ராகவும்
ஆதி மூர்த்திகட் கருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெய ராகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப ஊர்தி
அருளிய பெருமை அருண்மலை யாகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்
அப்பரி சதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
நாயி னேனை நலமலி தில்லையுட்
கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகென
ஏல என்னை யீங்கொழித் தருளி
அன்றுடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர்
ஒன்ற வொன்ற உடன்கலந் தருளியும்
எய்தவந் திலாதார் எரியிற் பாயவும்
மாலது ஆகி மயக்கம் எய்தியும்
பூதலம் அதனிற் புரண்டுவீழ்ந் தலறியுங்
கால்விசைத் தோடிக் கடல்புக மண்டி
நாத நாத என்றழு தரற்றிப்
பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
பதஞ்சலிக் கருளிய பரமநா டகவென்
றிதஞ்சலிப் பெய்தநின் றேங்கினர் ஏங்கவும்

எழில்பெறும் இமயத் தியல்புடை அம்பொற்
பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடநவில்
கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்
கருளிய திருமுகத் தழகுறு சிறுநகை
இறைவன் ஈண்டிய அடியவ ரோடும்
பொலிதரு புலியூர்ப் புக்கினி தருளினன்
ஒலிதரு கைலை உயர்கிழ வோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருவண்டப் பகுதி

சிவனது தூலசூக்குமத்தை வியந்தது

[இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக் கொன்று நின்றெழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இன்னுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச்
சிறிய வாகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையொடு மாலவன் மிகுதியுந்
தோற்றமுஞ் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பே ருழியும் நீக்கமும் நிலையுஞ்
சூக்கமொடு தூலத்துச் சூறை மாருதத்(து)

எறியது வளியிற்
கொட்கப் பெயர்க்குங் குழகன் முழுவதும்
படைப்போற் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போற் காக்குங் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்
கருத்துடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமயத் தறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபே றாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையுங் கிழவோன் நாடொறும்
அருக்கனிற் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு
மதியில் தண்மை வைத்தோன் திண்டிறல்
தீயின் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானிற் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கங் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட
மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றென்(று)
எனைப்பல கோடி எனைப்பல பிறவும்
அனைத்தனைத் தவ்வயி னடைத்தோன் அஃதான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னே ரில்லோன் தானே காண்க
ஏனத் தொல்எயி றணிந்தோன் காண்க
கானப் புலியுரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றேன் காண்க அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க
அன்னதொன் றவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க

சித்தமுஞ் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பத்தி வலையிற் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழின் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தருந் தன்மையில் ஐயோன் காண்க
இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
மருவிஎப் பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
நூலுணர் உணரா நுண்ணியோன் காண்க
மேலொடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க
அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
பந்தமும் வீடும் படைப்போன் காண்க
நிற்பதுஞ் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
கற்பமும் இறுதியுங் கண்டோன் காண்க
யாவரும் பெறஉறும் ஈசன் காண்க
தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
பெண்ஆண் அலியெனும் பெற்றியன் காண்க
கண்ணா லியானுங் கண்டேன் காண்க
அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க
புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
சிவனென யானுந் தேறினன் காண்க
அவன்எனை ஆட்கொண் டருளினன் காண்க
குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
அவளுந் தானும் உடனே காண்க
பரமா னந்தப் பழங்கட லதுவே
கருமா முகிலிற் றோன்றித்
திருவார் பெருந்துறை வரையில் ஏறித்
திருத்தகு மின்னொளி திசைதிசை விரிய
ஐம்புலப் பந்தனை வாளர விரிய

வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
நீடெழிற் றோன்றி வாளொளி மிளிர
எந்தம் பிறவியிற் கோபம் மிகுத்து
முரசெறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
பூப்புரை யஞ்சலி காந்தள் காட்ட
எஞ்சா இன்னருள் நுண்துளி கொள்ளச்
செஞ்சுடர் வெள்ளந் திசைதிசை தெவிட்ட, வரையுறக்
கேதக் குட்டங் கையற ஓங்கி
இருமுச் சமயத் தொருபேய்த் தேரினை
நீர்நசை தரவரு நெடுங்கண் மான்கணம்
தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
அவப்பெருந் தாப நீங்கா தசைந்தன
ஆயிடை வானப் பேரியாற் றகவயிற்
பாய்ந்தெழுந் தின்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
சுழித்தெம் பந்தமாக் கரைபொரு தலைத்திடித்(து)
ஊழூழ் ஓங்கிய நங்கள்
இருவினை மாமரம் வேர்பறித் தெழுந்து
உருவ அருள்நீர் ஓட்டா அருவரைச்
சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டவிழ்
வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறையகின்
மாப்புகைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
மீக்கொள மேன்மேன் மகிழ்தலி னோக்கி
அருச்சனை வயலுள் அன்புவித் திட்டுத்
தொண்ட உழவர் ஆரத் தந்த
அண்டத் தரும்பெறல் மேகன் வாழ்க
கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
அருந்தவர்க் கருளும் ஆதி வாழ்க
அச்சந் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
நிச்சலும் ஈர்த்தாட் கொள்வோன் வாழ்க
சூழிருந் துன்பந் துடைப்போன் வாழ்க

எய்தினர்க் காரமு தளிப்போன் வாழ்க
கூரிருட் கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
பேரமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
ஏதிலர்க் கேதிலெம் இறைவன் வாழ்க
காதலர்க் கெய்ப்பினில் வைப்பு வாழ்க
நச்சர வாட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்செமை யேற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி, நாற்றிசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத் துணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதற் புலனாற் காட்சியு மில்லோன்
விண்முதற் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவில் நாற்றம் போன்றுயர்ந் தெங்கும்
ஒழிவற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்றெனக் கெளிவந் தருளி
அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்றெனக் கெளிவந் திருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி
ஊற்றிருந் துள்ளங் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்தலை செய்யப்
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்னொளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்
திசைமுகன் சென்று தேடினர்க் கொளித்தும்
முறையுளி யொற்றி முயன்றவர்க் கொளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்
துற்றவர் வருந்த உறைப்பவர்க் கொளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க் கொளித்தும்

இத்தந் திரத்திற் காண்டுமென் றிருந்தோர்க்(கு)
அத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கவ்வி
ஆணெனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
வாணுதற் பெண்ணென ஒளித்தும் சேண்வயின்
ஐம்புலன் செலவிடுத் தருவரை தொறும்போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயி ராக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த வொளித்தும்
ஒன்றுண் டில்லை யென்றறி வொளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தொறும்
ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாண்மலர்ப் பிணையலில்
தாள்தளை யிடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற் றொளித்தும்
தன்னேர் இல்லோன் தானே யானதன்மை
என்னேர் அனையோர் கேட்கவந் தியம்பி
அறைகூவி ஆட்கொண் டருளி
மறையோர் கோலங் காட்டி அருளலும்
உளையா அன்பென் புருக ஓலமிட்
டலைகடற் றிரையின் ஆர்த்தார்த் தோங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண் டலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவுங் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களி றேற்றாத் தடப்பெரு மதத்தின்
ஆற்றே னாக அவயவஞ் சுவைதரு
கோற்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதூ ரெழில்நகை யெரியின்
வீழ்வித் தாங்கன்(று)
அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில்

ஒருத்தரும் வழாமை யொடுக்கினன்
தடக்கையின் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்
சொல்லுவ தறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தானெனைச் செய்தது
தெரியேன் ஆவா செத்தேன் அடியேற்
கருளிய தறியேன் பருகியும் ஆரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடற் றிரைபுரை வித்து
உவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளகந் ததும்ப
வாக்கிறந் தமுத மயிர்க்கால் தோறுந்
தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்றழை
குரம்பை தோறும் நாயுடல் அகத்தே
குரம்பைகொண் டின்தேன் பாய்த்து நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவ(து)
உள்ளங் கொண்டோர் உருச்செய் தாங்கெனக்
கள்ளூ றாக்கை அமைத்தனன், ஒள்ளிய
கன்னற் கனிதேர் களிறெனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்ப தாக்கினன், என்னிற்
கருணை வான்தேன் கலக்க
அருளொடு பராஅமு தாக்கினன்
பிரமன்மால் அறியாப் பெற்றி யோனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

போற்றித் திருவகவல்

சகத்தின் உற்பத்தி

[நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதெழ
ஈரடி யாலே மூவுல களந்து
நாற்றிசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடு மாலன்(று)
அடிமுடி யறியும் ஆதர வதனிற்
கடுமுரண் ஏனம் ஆகிமுன் கலந்து
ஏழ்தல முருவ இடந்துபின் எய்த்து
ஊழி முதல்வ சயசய என்று
வழுத்தியும் காணா மலரடி இணைகள்
வழுத்துதற் கெளிதாய் வார்கடல் உலகினில்
யானை முதலா எறும்பீ றாய
ஊனமில் யோனியின் உள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறப்பினுள் மாதா உதரத்(து)
ஈனமில் கிருமிச் செருவினிற் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியின் இருமையிற் பிழைத்தும்
இருமதி விளைவின் ஒருமையிற் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈரிரு திங்களிற் பேரிருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களின் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களின் ஊறலர் பிழைத்தும்

ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
எட்டுத் திங்களிற் கட்டமும் பிழைத்தும்
ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
தக்க தசமதி தாயொடு தான்படுந்
துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும்
ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்தஅக் காலை
ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
காலை மலமொடு கடும்பகற் பசிநிசி
வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
கருங்குழற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கார்மயில்
ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கிஉள் மதர்த்துக்
கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்துமுன் பணைத்(து)
எய்த்திடை வருந்த எழுந்து புடைபரந்(து)
ஈர்க்கிடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்
பித்த உலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
மத்தக் களிறெனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
கல்வி என்னும் பல்கடற் பிழைத்தும்
செல்வம் என்னும் அல்லலிற் பிழைத்தும்
நல்குர வென்னுந் தொல்விடம் பிழைத்தும்
புல்வரம் பாய பலதுறை பிழைத்தும்
தெய்வம் என்பதோர் சித்தமுண் டாகி
முனிவி லாததோர் பொருளது கருதலும்
ஆறு கோடி மாயா சத்திகள்
வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின
ஆத்த மானா ரயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தழும் பேறினர்
சுற்ற மென்னுந் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி அழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரத மேபர மாகவே தியரும்

சரத மாகவே சாத்திரங் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களில்
அமைவ தாக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்ட மாருதஞ் சுழித்தடித் தாஅர்த்து
உலோகா யதனெனும் ஒண்டிறற் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதிற்பெரு மாயை யெனைப்பல சூழவும்
தப்பா மேதாம் பிடித்தது சலியாத்
தழலது கண்ட மெழுகது போலத்
தொழுதுளம் உருகி அழுதுடல் கம்பித்(து)
ஆடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையுங் கொண்டது விடாதெனும்
படியே யாகிநல் விடையறா அன்பிற்
பசுமரத் தாணி அறைந்தாற் போலக்
கசிவது பெருகிக் கடலென மறுகி
அகங்குழைந் தனுகுல மாயமெய் விதிர்த்துச்
சகம்பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாணது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூணது வாகக் கோணுத லின்றிச்
சதுரிழந் தறிமால் கொண்டு சாருங்
கதியது பரமா அதிசய மாகக்
கற்றா மனமெனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றோர் தெய்வங் கனவிலும் நினையா(து)
அருபரத் தொருவன் அவனியில் வந்து
குருபரன் ஆகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே திருவடி யிணையைப்
பிறிவினை யறியா நிழலது போல
முன்பின் ஆகி முனியா தத்திசை
என்புநைந் துருகி நெக்குநெக் கேங்கி

அன்பெனும் ஆறு கரையது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதஎன் றரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமஞ் சிலிர்ப்பக்
கரமலர் மொட்டித் திருதயம் மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச்
சாயா அன்பினை நாடொறுந் தழைப்பவர்
தாயே யாகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதியன் ஆகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி
கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென்றில்லை மன்றினுள் ஆடி போற்றி
இன்றெனக் காரமு தானாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி
மின்ஆர் உருவ விகிர்தா போற்றி
கன்னார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்றனக் கருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி
இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி
வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி

கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி
வானோர்க் கரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க் கெளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரணுறு நரகிடை
ஆழா மேயருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி
வாழ்வே போற்றிஎன் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரையுணர் விறந்த ஒருவ போற்றி
விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி
அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகில் ஆகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவ னாக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி
தொழுதகை துன்பந் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதுங் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மானேர் நோக்கி மணாளா போற்றி
வானகத் தமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத் தமுதே போற்றி
கனவிலுந் தேவர்க் கரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற் கருளினை போற்றி
இடைமரு துறையும் எந்தாய் போற்றி
சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலையெம் அண்ணா போற்றி
கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி
ஏகம் பத்துறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்ணுரு ஆனாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சிராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றோர் பற்றிங் கறியேன் போற்றி
குற்றா லத்தெங் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்கோய் மலையெம் எந்தாய் போற்றி
பாங்கார் பழனத் தழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி
அடைந்தவர்க் கருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னின் கீழ்இரு மூவர்க்(கு)
அத்திக் கருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி
ஏனக் குருளைக் கருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருள்கெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமியேன் போற்றி

களங்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சேல் என்றிங் கருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதாய் நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி
பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி
உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சேர் அடியாள் பங்கா போற்றி
அலந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி
இலங்கு சுடரெம் ஈசா போற்றி
கவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
குவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநா டுடைய மன்னே போற்றி
கலையார் அரிகே சரியாய் போற்றி
திருக்கழுக் குன்றிற் செல்வா போற்றி
பொருப்பமர் பூவணத் தரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி
தெரிவரி தாகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆளா னவர்கட் கன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேரா யிரமுடைப் பெம்மான் போற்றி

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீளொளி ஆகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக் கரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி
எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமுலை புல்வாய்க் கருளினை போற்றி
அலைகடன் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குரு விக்கன் றருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி
படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுஈ றானாய் போற்றி
நரகொடு சுவர்க்கம் நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற் கருளினை போற்றி
ஒழிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி
செழுமலர்ச் சிவபுரத் தரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்பொன் றறியா நாயேன்
குழைத்தசொன் மாலை கொண்டருள் போற்றி
புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய
திருச்சதகம்

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்

க. மெய்யுணர்தல்

[கட்டளைக் கலித்துறை]

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த் துன்விரை யார்கழற் கென், கைதான் றலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி யுள்ளம், பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி சயசய போற்றியென்னுங், கைதான் நெகிழ விடேன்உடை யாய் என்னைக் கண்டுகொள்ளே. 1

கொள்ளேன் புரந்தரன் மால்அயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினதடி யாரொடல் லால்நர கம்புகினும்
எள்ளேன் திருவரு ளாலே இருக்கப் பெறின்இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னையல் லாதெங்கள்
உத்தமனே. 2

உத்தம னத்தன் உடையா னடியே நினைந்துருகி
மத்த மனத்தொடு மால்இவ னென்ன மனநினைவில்
ஒத்தன ஒத்தன சொல்லிட ஊரூர் திரிந்தெவருந்
தத்தம னத்தன பேசஎஞ் ஞான்றுகொல் சாவதுவே. 3

சாவமுன் னாள்தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்சம் அஞ்சி, ஆவஎந் தாயென் றவிதா விடுநம் மவரவரே, மூவ ரென் றேயெம் பிரானொடும் எண்ணிவிண் ணாண்டுமண்மேல், தேவரென் றேஇறு மாந்தென்ன பாவந் திரிதவரே. 4

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டுமுட் டாதிறைஞ்சேன்
அவமே பிறந்த அருவினை யேன்எனக் கன்பருள்ளாஞ்
சிவமே பெறுந்திரு வெய்திற்றி லேன்நின் திருவடிக்காம்
பவமே யருளுகண் டாய்அடி யேற்கெம் பரம்பரனே. 5

பரந்துபல் ஆய்மல ரிட்டுமுட் டாதடி யேஇறைஞ்சி
இரந்தவெல் லாம்எமக் கேபெற லாம்என்னும் அன்பருள்ளங்
கரந்துநில் லாக்கள்வ னேநின்றன் வார்கழற் கன்பெனக்கு
நிரந்தர மாய்அரு ளாய்நின்னை யேத்த முழுவதுமே 6

முழுவதுங் கண்ட வனைப்படைத் தான்முடி சாய்த்து
முன்னாள், செழுமலர் கொண்டெங்குந் தேடஅப் பாலானிப்
பால்எம்பிரான், கழுதொடு காட்டிடை நாடக மாடிக் கதியிலி
யாய், உழுவையின் தோலுடுத் துன்மத்த மேல்கொண் டுழி
தருமே. 7

உழிதரு காலுங் கனலும் புனலொடு மண்ணும்விண்ணும்
இழிதரு காலம்எக் காலம் வருவது வந்ததற்பின்
உழிதரு காலத்த உன்னடி யேன்செய்த வல்வினையைக்
கழிதரு காலமு மாய்அவை காத்தெம்மைக் காப்பவனே. 8

பவனெம் பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண் ணோர்
பெருமான், சிவனெம் பிரான்என்னை யாண்டுகொண்
டானென் சிறுமைகண்டும், அவனெம் பிரான்என்ன நானடி
யேன்என்ன இப்பரிசே, புவனெம் பிரான்தெரி யும்பரி சாவ
தியம்புகவே. 9

புகவே தகேன்உனக் கன்பருள் யான்என்பொல்
லாமணியே, தகவே யெனையுனக் காட்கொண்ட தன்மை
யெப் புன்மையரை, மிகவே யுயர்த்திவிண் ணோரைப்
பணித்திஅண் ணாஅமுதே, நகவே தகும்எம் பிரான்என்னை
நீசெய்த நாடகமே. 10

உ. அறிவுறுத்தல்

[தரவுகொச்சகக் கலிப்பா]

நாடகத்தால் உன்னடியார் போல்நடித்து நான்நடுவே
வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புனக்கென்
ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருளெம் முடையானே. 11

யானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன், வானேயும் பெறில்வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்துமிரேன், தேனேயு மலர்க்கொன்றைச் சிவனேயெம் பெருமானெம், மானேயுன் னருள்பெறுநா ளென்றென்றே வருந்துவனே. 12

வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாதம் அவைகாண்பான் நாயடியேன், இருந்துநல மலர்புனையேன் ஏத்தேன்நாத் தழும்பேறப், பொருந்தியபொற் சிலைகுனித்தாய் அருளமுதம் புரியாயேல், வருந்துவன்நற் றமியேன்மற் றென்னேநான் ஆமாறே. 13

ஆமாறுன் திருவடிக்கே அகங்குழையேன் அன்புருகேன், பூமாலை புனைந்தேத்தேன் புகழ்ந்துரையேன் புத்தேளிர், கோமான்நின் றிருக்கோயில் தூகேன்மெழுகேன் கூத்தாடேன், சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. 14

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி
ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்க்
கோனாகி யானெனதென் றவரவரைக் கூத்தாட்டு
வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே. 15

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால், தாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந் தொழ

வேண்டிச், சூத்துமது கரமூரலுந் தாரோயை நாயடியேன்,
பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானும்உன்னைப் பரவுவனே. 16

பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்
குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையாள் ஒருபாகம்
விரவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேலுன்
அரவுவார் கழலிணைகள் காண்பாரோ அரியானே. 17

அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்தெம்
பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்
விரையார்ந்த மலர்தூவேன் வியந்தலறேன் நயந்துருகேன்
தரியேன்நான் ஆமாறென் சாவேனுன் சாவேனே. 18

வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்ணகைச்செவ்
வாய்க்கரிய, பானலார் கண்ணியர்க்கும் பதைத்துருகும் பாழ்
நெஞ்சே, ஊனெலாம் நின்றுருகப் புகுந்தாண்டான் இன்று
போய், வானுளான் காணாய்நீ மாளாவாழ் கின்றாயே. 19

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைப்பட்(டு)
ஆழ்கின்றாய் ஆழாமற் காப்பானை ஏத்தாதே
சூழ்கின்றாய் கேடுனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய வெள்ளத்தே. 20

---

௩. சுட்டறுத்தல்

[எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்]

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தாழ் உறுபுனலிற் கீழ்மே லாகப்
பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை யாண்டாய்க்(கு)

உள்ளந்தாள் நின்றுச்சி யளவும் நெஞ்சாய்
 உருகாதா லுடம்பெல்லாங் கண்ணாய் அண்ணா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சங் கல்லாம்
 கண்ணிணையும் மரமாந்தீ வினையி னேற்கே. 21

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
 போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
இனையன்நான் என்றுன்னை அறிவித் தென்னை
 ஆட்கொண்டெம் பிரானானாய்க் கிரும்பின் பாவை
அனையநான் பாடேன்நின் றாடேன் அந்தோ
 அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
முனைவனே முறையோநான் ஆன வாறு
 முடிவறியேன் முதலந்தம் ஆயி னானே. 22

ஆயநான் மறையவனும் நீயே யாதல்
 அறிந்தியான் யாவரினுங் கடையன் ஆய
நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
 நாதனே நான்உனக்கோர் அன்பன் என்பேன்
ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
 அடியார்தாம் இல்லையே அன்றி மற்றோர்
பேயனேன் இதுதான்நின் பெருமை அன்றே
 எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசு கேனே. 23

பேசில்தாம் ஈசனே எந்தாய் எந்தை
 பெருமானே என்றென்றே பேசிப் பேசிப்
பூசில்தாம் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
 போற்றியெம் பெருமானே யென்று பின்றா
நேசத்தாற் பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
 ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
மாசற்ற மணிக்குன்றே யெந்தாய் அந்தோ
 என்னைநீ ஆட்கொண்ட வண்ணந் தானே. 24

வண்ணந்தான் சேயதன்று வெளிதே யன்று
அநேகன்ஏகன் அணுவணுவி லிறந்தாய் என்றங்
கெண்ணந்தான் தடுமாறி இமையோர் கூட்டம்
எய்துமா றறியாத எந்தா யுன்றன்
வண்ணந்தான் அதுகாட்டி வடிவு காட்டி
மலர்க்கழல்கள் அவைகாட்டி வழியற் றேனைத்
திண்ணந்தான் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டாய்
எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக் கேனே. 25

சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன்
கண்ணிணைநின் திருப்பாதப் போதுக் காக்கி
வந்தனையும் அம்மலர்க்கே யாக்கி வாக்குன்
மணிவார்த்தைக் காக்கிஐம் புலன்க ளார
வந்தனையாட் கொண்டுள்ளே புகுந்த விச்சை
மாலமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
தந்தனைசெந் தாமரைக்கா டனைய மேனித்
தனிச்சுடரே இரண்டுமிலித் தனிய னேற்கே. 26

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத் தெவ்வத்
தடந்திரையால் எற்றுண்டு பற்றொன் றின்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயா ரென்னுங் காலாற்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்(டு)
இனியென்னே உய்யுமா றென்றென் றெண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின் றேனை
முனைவனே முதலந்த மில்லா மல்லற்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் மூர்க்க னேற்கே. 27

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடொன் றில்லான்
கிளையிலான் கேளாதே யெல்லாங் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத் துள்ளே
நாயினுக்குத் தவிசிட்டு நாயி னேற்கே

காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிப் பின்னும்
கேளா தனவெல்லாங் கேட்பித் தென்னை
மீட்டேயும் பிறவாமற் காத்தாட் கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே. 28

விச்சைதான் இதுவொப்ப துண்டோ கேட்கின்
மிகுகாத லடியார்தம் அடிய னாக்கி
அச்சந்தீர்த் தாட்கொண்டான் அமுதம் ஊறி
அகம்நெகவே புகுந்தாண்டான் அன்பு கூர
அச்சன்ஆண் பெண்அலியா காச மாகி
ஆரழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மலர்புரையும் மேனி யெங்கள்
சிவபெருமா னெம்பெருமான் தேவர் கோவே. 29

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்
செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத் தழிக்கு மற்றை
மூவர்கோ னாய்நின்ற முதல்வன் மூர்த்தி
மூதாதை மாதாளும் பாகத் தெந்தை
யாவர்கோன் என்னையும்வந் தாண்டு கொண்டான்
யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாது மஞ்சோம்
மேவினோம் அவனடியார் அடியா ரோடும்
மேன்மேலுங் குடைந்தாடி யாடு வோமே. 30

ச. ஆத்தும சுத்தி

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்]

ஆடு கின்றிலை கூத்துடை யான்கழற் கன்பிலை என் புருகிப், பாடு கின்றிலை பதைப்பதுஞ் செய்கிலை பணிகிலை பாதமலர், சூடு கின்றிலை சூட்டுகின் றதுமிலை துணையிலி பிணநெஞ்சே, தேடு கின்றிலை தெருவுதோ றலறிலை செய்வ தொன் றறியேனே.

அறிவி லாதவெ னைப்புகுந் தாண்டுகொண் டறிவதை யருளிமேல், நெறியெ லாம்புல மாக்கிய எந்தையைப் பந்தனை யறுப்பானைப், பிறிவி லாதஇன் னருள்கள்பெற் றிருந்துமா றுடுதி பிணநெஞ்சே, கிறியெ லாம்மிகக் கீழ்ப் படுத் தாய்கெடுத் தாயென்னைக் கெடுமாறே. 32

மாறிநின் றெனைக்கெடக் கிடந்தனை யையெம் மதியிலி மடநெஞ்சே, தேறுகின் றிலம்இனி யுனைச்சிக் கெனச்சிவ னவன்திரள் தோள்மேல், நீறு நின்றது கண்டனை யாயினும் நெக்கிலை யிக்காயங், கீறு கின்றிலை கெடுவதுன் பரிசிது கேட்கவுங் கில்லேனே. 33

கிற்ற வாமன மேகெடு வாய்உடை யான்அடி நாயேனை, விற்றெ லாமிக ஆள்வதற் குரியவன் விரைமலர்த் திருப் பாதம், முற்றி லாஇளந் தளிர்பிரிந் திருந்துநீ யுண்டனை வெல்லாமுன், அற்ற வாறுநின் னறிவுநின் பெருமையும் அளவறுக் கில்லேனே. 34

அளவ றுப்பதற் கரியவன் இமையவர்க் கடியவர்க் கெளியான்நம், களவ றுத்துநின் றுண்டமை கருத்தினுட் கசிந்துணர்ந் திருந்தேயும், உளக றுத்துனை நினைந்துளம் பெருங்களன் செய்ததுமிலைநெஞ்சே, பளக றுத்துடை யான்கழல் பணிந்திலை பரகதி புகுவானே. 35

புகுவ தாவதும் போதர வில்லதும் பொன்னகர் புகப் போதற்(கு), உகுவ தாவதும் எந்தையெம்பிரா னென்னை யாண்டவன் கழற்கன்பு, நெகுவ தாவதும் நித்தலும் அமு தொடு தேனொடு பால்கட்டி, மிகுவ தாவதும் இன்றெனின் மற்றிதற் கென்செய்கேன் வினையேனே. 36

வினையென் போலுடை யார்பிற ராருடை யானடி நாயேனைத், தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப் பன்று மற் றதனாலே, முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந் திருந்துநான் முட்டிலேன் றலைகீறேன், இனையன் பாவனை யிரும்புகன் மனஞ்செவி யின்னதென் றறியேனே. 37

ஏனை யாவரும் எய்திட லுற்றுமற் றின்னதென் றறி யாத, தேனை ஆன்நெயைக் கரும்பினின் தேறலைச் சிவனை யென் சிவலோகக், கோனை மான்அன நோக்கிதன் கூறனைக் குறுகிலேன் நெடுங்காலம், ஊனை யானிருந் தோம்புகின் றேன்கெடு வேன்உயி ரோயாதே. 38

ஓய்வி லாதன உவமனி லிறந்தன ஒண்மலர்த் தாள் தந்து, நாயி லாகிய குலத்தினுங் கடைப்படும் என்னைநன் னெறிகாட்டித், தாயி லாகிய இன்னருள் புரிந்தவென் தலை வனை நனிகாணேன், தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை யுருள் கிலேன் செழுங்கடல் புகுவேனே. 39

வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசுடும் அதுதனை நினை யாதே, மானி லாவிய நோக்கியர் படிறிடை மத்திடு தயிராகித், தேனி லாவிய திருவருள் புரிந்தவென் சிவனகர் புகப்போ கேன், ஊனி லாவியை யோம்புதற் பொருட்டினும் உண்டுடுத் திருந்தேனே. 40

ரு. கைம்மாறு கொடுத்தல்

[கலி விருத்தம்]

இருகை யானையை ஒத்திருந் தென்உளக்
கருவை யான்கண்டி லேன்கண்ட தெவ்வமே
வருக வென்று பணித்தனை வானுளோர்க்
கொருவ னேகிற்றி லேன்கிற்பன் உண்ணவே. 41

உண்டொ ரொண்பொருள் என்றுணர் வார்க்கெலாம்
பெண்டிர் ஆண்அலி யென்றறி யொண்கிலை
தொண்ட னேற்குள்ள வாவந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலேன் என்னகண் மாயமே. 42

மேலை வானவ ரும்மறி யாததோர்
கோல மேயெனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞால மேவிசும் பேஇவை வந்துபோங்
கால மேஉனை யென்றுகொல் காண்பதே. 43

காண லாம்பர மேகட் கிறந்ததோர்
வாணி லாப்பொரு ளேயிங்கொர் பார்ப்பெனப்
பாண னேன்படிற் றாக்கையை விட்டுனைப்
பூணு மாறறி யேன்புலன் போற்றியே. 44

போற்றி யென்றும் புரண்டும் புகழ்ந்துநின்(று)
ஆற்றல் மிக்கஅன் பால்அழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்தெதிர் தாமரைத் தாளுறுங்
கூற்ற மன்னதொர் கொள்கையென் கொள்கையே. 45

கொள்ளுங் கில்எனை அன்பரிற் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளுங் கீழுளும் மேலுளும் யாவுளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போல்நின்ற எந்தையே. 46

எந்தை ஆய்எம் பிரான்மற்றும் யாவர்க்குந்
தந்தை தாய்தம் பிரான்தனக் கஃதிலான்
முந்தி யென்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலும் அறிவருஞ் செல்வனே. 47

செல்வம் நல்குர வின்றிவிண் ணோர்புழுப்
புல்வ ரன்பின்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்
எல்லை யில்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வ கைமனத் தேன்பட்ட கட்டமே. 48

கட்ட றுத்தெனை யாண்டுகண் ணாரநீ(று)
இட்ட அன்பரொ டியாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடிரண் டும்அறி யேனையே 49

அறிவ னேயமு தேயடி நாயினேன்
அறிவ னாகக்கொண் டோவெனை யாண்டது
அறிவி லாமையன் றேகண்ட தாண்டநாள்
அறிவ னோஅல்ல னோஅருள் ஈசனே. 50

---

௫. அநுபோக சுத்தி

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

ஈச னேயென் னெம்மானே யெந்தை பெருமான் என்பிறவி
நாச னேநான் யாதுமொன் றல்லாப் பொல்லா நாயான
நீச னேனை யாண்டாய்க்கு நினைக்க மாட்டேன் கண்டாயே
தேச னேஅம் பலவனே செய்வ தொன்று மறியேனே. 51

செய்வ தறியாச் சிறுநாயேன் செம்பொற் பாத மலர் காணப், பொய்யர்பெறும்பே றத்தனையும் பெறுதற் குரி

யேன் பொய்யிலா, மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம் மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும், பொய்ய னேநான் உண்டுடுத்திங் கிருப்ப தானேன் போரேறே. 52

போரே றேநின் பொன்னகர்வாய் நீபோந் தருளி யிருள் நீக்கி, வாரே றிளமென் முலையாளோ டுடன்வந் தருள அருள் பெற்ற, சீரே றடியார் நின்பாதஞ் சேரக் கண்டுங் கண் கெட்ட, ஊரே றாயிங் குழல்வேனோ கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே. 53

உலவாக் காலந் தவமெய்தி யுறுப்பும் வெறுத்திங் குனைக் காண்பான், பலமா முனிவர் நனிவாடப் பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய், மலமாக் குரம்பை யிதுமாய்க்க மாட்டேன் மணியே உனைக்காண்பான், அலவா நிற்கு மன்பி லேன் என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே. 54

மானேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா வந்திங் காட் கொண்ட, தேனே யமுதே கரும்பின் தெளிவே சிவனே தென்தில்லைக், கோனே யுன்றன் திருக்குறிப்புக் கூடு வார் நின் கழல்கூட, ஊனார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப தானேன் உடையானே. 55

உடையா னேநின் றனையுள்கி உள்ள முருகும் பெருங் காதல், உடையா ருடையாய் நின்பாதஞ் சேரக் கண்டிங் கூர்நாயிற், கடையா னேன்நெஞ் சுருகாதேன் கல்லாமனத் தேன் கசியாதேன், முடையார் புழுக்கூ டிதுகாத்திங் கிருப்ப தாக முடித்தாயே. 56

முடித்த வாறும் என்றனக்கே தக்க தேமுன் னடியா ரைப், பிடித்த வாறுஞ் சோராமற் சோர னேனிங் கொருத்தி வாய், துடித்த வாறுந் துகிலிறையே சோர்ந்த வாறும் முகங் குறுவேர், பொடித்தவா றுமிவையுணர்ந்து கேடென் றனக்கே சூழ்ந்தேனே. 57

தேனைப் பாலைக் கன்னலின் தெளிவை ஒளியைத் தெளிந்தார்தம், ஊனை யுருக்கு முடையானை யும்ப ரானை வம்பனேன், நான்நின் னடியேன் நீயென்னை யாண்டா யென்றா லடியேற்குத், தானுஞ் சிரித்தே யருளலாந் தன்மை யாமென் தன்மையே. 58

தன்மை பிறரா லறியாத தலைவா பொல்லா நாயான, புன்மை யேனை ஆண்டையா புறமே போக விடுவாயோ, என்னை நோக்கு வார்யாரே என்நான் செய்கேன் எம் பெருமான், பொன்னே திகழுந் திருமேனி யெந்தாய் எங்குப் புகுவேனே. 59

புகுவேன் எனதே நின்பாதம் போற்று மடியா ருள் நின்று, நகுவேன் பண்டு தோள் நோக்கி நாணமில்லா நாயி னேன், நெகுமன் பில்லை நினைக்காண நீயாண் டருள அடி யேனுந், தகுவ னேயென் தன்மையே எந்தாய் அந்தோ தரியேனே. 60

எ. காருணியத் திரங்கல்

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை சங்கரா போற்றி வான
விருத்தனே போற்றி எங்கள் விடலையே போற்றி ஒப்பில்
ஒருத்தனே போற்றி உம்பர் தம்பிரான் போற்றி தில்லை
நிருத்தனே போற்றி எங்கள் நின்மலா போற்றி போற்றி. 61

போற்றியோ நமச்சி வாய புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
போற்றியோ நமச்சி வாய புகலிடம் பிறிதொன் றில்லை
போற்றியோ நமச்சி வாய புறமெனைப் போக்கல் கண்டாய்
போற்றியோ நமச்சி வாய சயசய போற்றி போற்றி. 62

போற்றியென் போலும் பொய்யர் தம்மையாட் கொள்ளும் வள்ளல், போற்றிநின் பாதம் போற்றி நாதனே போற்றி போற்றி, போற்றிநின் கருணை வெள்ளப் புதுமதுப் புவனம் நீர்தீக், காற்றிய மானன் வானம் இருசுடர்க் கடவு ளானே. 63

கடவுளே போற்றி யென்னைக் கண்டுகொண் டருளு போற்றி, விடவுளே யுருக்கி யென்னை யாண்டிட வேண்டும் போற்றி, உடலிது களைந்திட் டொல்லை யும்பர்தந் தருளு போற்றி, சடையுளே கங்கை வைத்த சங்கரா போற்றி போற்றி. 64

சங்கரா போற்றி மற்றோர் சரணிலேன் போற்றி கோலப், பொங்கரா வல்குற் செவ்வாய் வெண்ணகைக் கரிய வாட்கண், மங்கையோர் பங்க போற்றி மால்விடை யூர்தி போற்றி, இங்கிவாழ் வாற்ற கில்லேன் எம்பிரான் இழித்திட் டேனே. 65

இழித்தனன் என்னை யானே யெம்பிரான் போற்றி போற்றி, பழித்திலே னுன்னை யென்னை ஆளுடைப் பாதம் போற்றி, பிழைத்தவை பொறுக்கை யெல்லாம் பெரியவர் கடமை போற்றி, ஒழித்திடிவ் வாழ்வு போற்றி உம்பர்நாட் டெம்பி ரானே. 66

எம்பிரான் போற்றி வானத் தவரவ ரேறு போற்றி
கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை கூறவெண் ணீற போற்றி
செம்பிரான் போற்றி தில்லைத் திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
உம்பரா போற்றி யென்னை ஆளுடை ஒருவ போற்றி. 67

ஒருவனே போற்றி ஒப்பில் அப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி எங்கள் கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகவென் றென்னை நின்பால் வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே. 68

தீர்ந்தஅன் பாய அன்பர்க் கவரினும் அன்ப போற்றி, பேர்ந்துமென் பொய்ம்மை யாட்கொண் டருளிடும் பெருமை போற்றி, வார்ந்தநஞ் சயின்று வானோர்க் கமுதமீ வள்ளல் போற்றி, ஆர்ந்தநின் பாத நாயேற் கருளிடவேண்டும் போற்றி. 69

போற்றியிப் புவனம் நீர்தீக் காலொடு வான மானாய், போற்றியெவ் வுயிர்க்குந் தோற்ற மாகிநீ தோற்ற மில்லாய், போற்றியெல் லாவு யிர்க்கும் ஈறாயீ றின்மை யானாய், போற்றியைம் புலன்கள் நின்னைப் புணர்கிலாப் புணர்க் கையானே. 70

அ. ஆனந்தத்தழுந்தல்

[எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்]

புணர்ப்ப தொக்க எந்தை யென்னை யாண்டு பூண நோக்கினாய், புணர்ப்ப தன்றி தென்ற போது நின்னொ டென்னொ டென்னிதாம், புணர்ப்ப தாக அன்றி தாக அன்பு நின்கழற்கணே, புணர்ப்ப தாக அங்க ணாள புங்க மான போகமே. 71

போகம் வேண்டி வேண்டி லேன்பு ரந்த ராதி யின்பமும்
ஏக நின்க ழலி ணைய லாதி லேனென் எம்பிரான்
ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து குஞ்சி யஞ்ச லிக்கணே
ஆக என்கை கண்கள் தாரை ஆற தாக ஐயனே. 72

ஐய நின்ன தல்ல தில்லை மற்றோர் பற்று வஞ்சனேன்
பொய்க லந்த தல்ல தில்லை பொய்ம்மை யேனென் எம்பிரான்
மைக லந்த கண்ணி பங்க வந்து நின்க ழற்கணே
மெய்க லந்த அன்ப ரன்பெ னக்கு மாக வேண்டுமே. 73

வேண்டும்நின்க ழற்கண் அன்பு பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே, ஆண்டு கொண்டு நாயி னேனை ஆவ என்ற ருளுநீ, பூண்டுகொண் டடிய னேனும் போற்றி போற்றி யென்று மென்றும், மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து மன்ன நின்வ ணங்கவே. 74

வணங்கும் நின்னை மண்ணும் விண்ணும் வேதநான்கும் ஓலமிட், டுணங்கு நின்னை யெய்த லுற்ற மற்றொ ருண்மை யின்மையின், வணங்கி யாம்வி டேங்க ளென்ன வந்து நின்ற ருளுதற், கிணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க என்கொ லோநி னைப்பதே. 75

நினைப்ப தாக சிந்தை செல்லு மெல்லை யேய வாக்கினால்
தினைத்த னையு மாவ தில்லை சொல்ல லாவ கேட்பவே

அனைத் துலகு மாய நின்னை ஐம்பு லன்கள் காண்கிலா
எனைத் தெனைத்த தெப்புறத்த தெந்தை பாத மெய்தவே. 76

எய்த லாவ தென்று நின்னை எம்பி ரானிவ் வஞ்சனேற்(கு)
உய்த லாவ துன்கண் அன்றி மற்றொ ருண்மை யின்மையிற்
பைத லாவ தென்று பாது காத்தி ரங்கு பாவியேற்(கு)
ஈத லாது நின்கண் ஒன்றும் வண்ண மில்லை ஈசனே. 77

ஈச னேநீ யல்ல தில்லை இங்கு மங்கு மென்பதும்
பேசி னேன்ஓர் பேத மின்மை பேதை யேனென் எம்பிரான்
நீச னேனை ஆண்டு கொண்ட நின்ம லாவெொர் நின்னலால்
தேச னேயொர் தேவ ருண்மை சிந்தி யாது சிந்தையே. 78

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச் சீரில் ஐம்பு லன் களான், முந்தை யான காலம் நின்னை எய்தி டாத மூர்க்க னேன், வெந்தை யாவி மூந்தி லேன்என் உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன், எந்தை யாய நின்னை யின்னம் எய்த லுற்றி றிருப்பனே. 79

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்ச னேனை யாண்டு கொண்ட நின்னதாட்
கருப்பு மட்டு வாய்ம டுத்தெ னைக்க லந்து போகவும்
நெருப்பு முண்டு யானு முண்டி ருந்த துண்ட தாயினும்
விருப்பு முண்டு நின்கண் என்கண் என்ப தென்ன
[விச்சையே. 80

க0. ஆனந்த பரவசம்

[கலிநிலைத்துறை]

விச்சுக்கேடு பொய்க்கா காதென் றிங்கெனை வைத்தாய்
இச்சைக்கானா ரெல்லா ருமுவந் துன்தாள் சேர்ந்தார்
அச்சத் தாலே யாழ்ந்திடு கின்றேன் ஆரூரெம்
பிச்சைத் தேவா என்நான் செய்கேன் பேசாயே. 81

பேசப் பட்டேன் நின்னடி யாரில் திருநீறே
பூசப் பட்டேன் பூதல ராலுன் அடியானென்(று)
ஏசப் பட்டேன் இனிப்படு கின்ற தமையாதால்
ஆசைப் பட்டேன் ஆட்பட் டேன்உன் னடியேனே. 82

அடியேன் அல்லேன் கொல்லோதானெனை ஆட்கொண் டிலைகொல்லோ, அடியா ராணா ரெல்லாரும் வந்துன் தாள் சேர்ந்தார், செடிசேர் உடல மிதுநீக்க மாட்டேன் எங்கள் சிவலோகா, கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக் காணுமாறு காணேனே. 83

காணுமாறு காணேன் உன்னை அந்நாட் கண்டேனும்
பாணேபேசி யென்றன்னைப் படுத்த தென்ன பரஞ்சோதி
ஆணேபெண்ணே ஆரமுதே அத்தா செத்தே போயினேன்
ஏணில்லா நாயினேன் என்கொண் டெழுகேன் எம்மானே.

மானேர்நோக்கி யுமையாள் பங்கா மறையீறறியா மறை யோனே, தேனேயமுதே சிந்தைக் கரியாய் சிறியேன் பிழை பொறுக்கும், கோனேசிறிதே கொடுமை பறைந்தேன் சிவமா நகர்குறுகப், பேனரடியார் யானும் பொய்யும் புறமே போந்தோமே. 85

புறமே போந்தோம் பொய்யும் யானும் மெய்யன்பு
பெறவே வல்லேன் அல்லா வண்ணம் பெற்றேன்யான்
அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார் மற்றொன் றறியாதார்
சிறவேசெய்து வழிவந்து சிவனே நின்தாள் சேர்ந்தாரே. 86

தாராய் உடையா யடியேற்(கு) உன்தா ளிணையன்பு
போரா வுலகம் புக்கா ரடியார் புறமே போந்தேன்யான்
ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்திங்(கு) உன்தா ளிணையன்புக்
காராய் அடியேன் அயலே மயல்கொண் டழுகேனே. 87

அழுகேன் நின்பால் அன்பாம் மனமாய் அழல்சேர்ந்த
மெழுகே அன்னார் மின்னார் பொன்னார் கழல்கண்டு

தொழுதே யுன்னைத் தொடர்ந்தா ரோடுந் தொடராதே
பழுதே பிறந்தேன் என்கொண் டுன்னைப் பணிகேனே. 88

பணிவார் பிணிதீர்த் தருளிப் பழைய அடியார்க்குன்
அணியார் பாதங் கொடுத்தி அதுவும் அரிதென்றால்
திணியார் மூங்கி லனையேன் வினையைப் பொடியாக்கித்
தணியார் பாதம் வந்தொல்லை தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே.

யானே பொய்என் நெஞ்சும் பொய்என் அன்பும்பொய்
ஆனால் வினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே
தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே தித்திக்கும்
மானே அருளாய் அடியேன் உனைவந் துறுமாறே. 90

கO. ஆனந்தாதீதம்

[எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

மாறி லாதமாக் கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்திநின் மலர்கொள் தாளிணை
வேறி லாப்பதப் பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை அன்பருன் மெய்ம்மை மேவினார்
ஈறி லாதநீ எளியை யாகிவந்
தொளிசெய் மானுட மாக நோக்கியுங்
கீறி லாதநெஞ் சுடைய நாயினேன்
கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே. 91

மையி லங்குநற் கண்ணி பங்கனே
வந்தெ னைப்பணி கொண்ட பின்மழக்
கையி லங்குபொற் கிண்ண மென்றலால்
அரியை யென்றுனைக் கருதுகின் றிலேன்

மெய்யி லங்குவெண் ணீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை யன்பருன் மெய்ம்மை மேவினர்
பொய்யி லங்கெனைப் புகுத விட்டுநீ
போவ தோசொலாய் பொருத்த மாவதே. 92

பொருத்த மின்மையேன் பொய்ம்மை யுண்மையேன்
போத வென்றெனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்த மின்மையேன் வஞ்ச முண்மையேன்
மாண்டி லேன்மலர்க் கமல பாதனே
அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கெழுந் தருளி யிங்கெனை
இருத்தி னாய்முறை யோவென் எம்பிரான்
வம்ப னேன்வினைக் கிறுதி யில்லையே. 93

இல்லை நின்கழற் கன்ப தென்கணே
ஏல மேலுநற் குழலி பங்கனே
கல்லை மென்கனி யாக்கும் விச்சைகொண்
டென்னை நின்கழற் கன்ப னாக்கினாய்
எல்லை யில்லைநின் கருணை எம்பிரான்
ஏது கொண்டுநான் ஏது செய்யினும்
வல்லை யேயெனக் கின்னு முன்கழல்
காட்டி மீட்கவும் மறுவில் வானனே. 94

வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
மறையி லீறுமுன் தொடரொ ணாதநீ
ஏனை நாடருந் தெரியொ ணாதநீ
என்னை யின்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
உருகி நான்உனைப் பருக வைத்தவா

ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
நைய வையகத் துடைய விச்சையே. 95

விச்ச தின்றியே விளைவு செய்குவாய்
விண்ணும் மண்ணக முழுதும் யாவையும்
வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்ச கப்பெரும்
புலைய னேனையுன் கோயில் வாயிலிற்
பிச்ச னாக்கினாய் பெரிய அன்பருக்
குரிய னாக்கினாய் தாம்வ ளர்த்ததோர்
நச்சு மாமர மாயி னுங்கொலார்
நானு மங்ஙனே யுடைய நாதனே. 96

உடைய நாதனே போற்றி நின்னலால்
பற்று மற்றெனக் காவ தொன்றினி
உடைய னேபணி போற்றி உம்பரார்
தம்ப ராபரா போற்றி யாரினுங்
கடைய னாயினேன் போற்றி யென்பெருங்
கருணை யாளனே போற்றி என்னைநின்
அடிய னாக்கினாய் போற்றி ஆதியும்
அந்த மாயினாய் போற்றி யப்பனே. 97

அப்ப னேயெனக் கமுத னேஆ
னந்த னேஅகம் நெகஅள் ளூறுதேன்
ஒப்ப னேஉனக் குரிய அன்பரில்
உரிய னாயுனைப் பருக நின்றதோர்
துப்ப னேசுடர் முடிய னேதுணை
யாள னேதொழும் பாள ரெய்ப்பினில்
வைப்ப னேயெனை வைப்ப தோசொலாய்
நைய வையகத் தெங்கள் மன்னனே. 98

மன்ன எம்பிரான் வருக வென்னெனை
மாலு நான்முகத் தொருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக வென்னெனை
முழுதும் யாவையும் இறுதி யுற்றநாள்
பின்ன எம்பிரான் வருக வென்னெனைப்
பெய்க ழற்கண் அன் பாயென் நாவினாற்
பன்ன எம்பிரான் வருக வென்னெனைப்
பாவ நாசநின் சீர்கள் பாடவே. 99

பாட வேண்டும்நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந் துருகி நெக்குநெக்(கு)
ஆட வேண்டும்நான் போற்றி அம்பலத்
தாடு நின்கழற் போது நாயினேன்
கூட வேண்டும்நான் போற்றி யிப்புழுக்
கூடு நீக்கெனைப் போற்றி பொய்யெலாம்
வீட வேண்டும்நான் போற்றி வீடுதந்
தருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே. 100

திருச்சிற்றம்பலம்

உத்தரகோசமங்கையில் அருளிய

நீத்தல் விண்ணப்பம்

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

[கட்டளைக் கலித்துறை]

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையவ னேனைக் கருணையி னாற்கலந் தாண்டு கொண்ட, விடையவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விறல் வேங்கை யின்தோல், உடையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்

கரசே, சடையவ னேதளர்ந் தேனெம்பி ரானென்னைத்
தாங்கிக்கொள்ளே. 1

கொள்ளேர் பிளவக லாத்தடங் கொங்கையர் கொவ்
வைச்செவ்வாய், விள்ளேன் எனினும் விடுதிகண் டாய்நின்
விழுத்தொழும்பின், உள்ளேன் புறமல்லேன் உத்தர கோச
மங் கைக்கரசே, கள்ளேன் ஒழியவுங் கண்டுகொண் டாண்ட
தெக் காரணமே. 2

காருறு கண்ணியர் ஐம்புலன் ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேருறு வேனை விடுதிகண் டாய்விளங் குந்திருவா
ரூருறை வாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வாருறு பூண்முலை யாள்பங்க என்னை வளர்ப்பவனே. 3

வளர்கின்ற நின்கரு ணைக்கையில் வாங்கவும் நீங்கி
யிப்பால், மிளிர்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெண் மதிக்
கொழுந்தொன்(று) ஒளிர்கின்ற நீண்முடி உத்தர கோசமங்
கைக்கரசே, தெளிகின்ற பொன்னும்மின் னும்அன்ன
தோற்றச் செழுஞ்சுடரே. 4

செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலிற் சின்மொழி யாரிற்பன்னாள்
விழுகின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்வெறி வாயறுகால்
உழுகின்ற பூமுடி உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வழிநின்று நின்னரு ளாரமு தூட்ட மறுத்தனனே. 5

மறுத்தனன் யானுன் அருளறி யாமையில் என்மணியே
வெறுத்தெனை நீவிட் டிடுதிகண் டாய்வினை யின்தொகுதி
ஒறுத்தெனை ஆண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொறுப்பர் அன்றேபெரி யோர்சிறு நாய்கள்தம் பொய்
[யினையே. 6

பொய்யவ னேனைப் பொருளென ஆண்டொன்று
பொத்திக்கொண்ட, மெய்யவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்விட
முண்மிடற்று; மையவ னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்
கரசே, செய்யவ னேசிவ னேசிறி யேன்பவந் தீர்ப்பவனே. 7

தீர்க்கின்ற வாறென் பிழையைநின் சீரருள் என்கொலென்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடச் சம்வினை யேனை இருதலையே. 8

இருதலைக் கொள்ளியின் உள்ளெறும் பொத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மூவுலகுக்
கொருதலை வாமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
பொருதலை மூவிலை வேல்வலன் ஏந்திப் பொலிபவனே. 9

பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப்பெற் றாக்கையைப் போக்கப்
மெலிகின்ற என்னை விடுதிகண் டாயளி தேர்விளரி [பெற்று
ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
வலிநின்ற திண்சிலை யாலெரித் தாய்புர மாறுபட்டே. 10

மாறுபட் டஞ்சென்னை வஞ்சிப்ப யானுன் மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட் டேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்தே
ஊறுமட் டேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
நீறுபட் டேயொளி காட்டும்பொன் மேனி நெடுந்தகையே. 11

நெடுந்தகை நீயென்னை ஆட்கொள்ள யான்ஐம் புலன்கள்கொண்டு, விடுந்தகை யேனை விடுதிகண் டாய்விர வார்வெருவ, அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர கோசமங் கைக்கரசே கடுந்தகை யேன்உண் ணுந் தெண்ணீர் அமுதப் பெருங்கடலே.

கடலினுள் நாய்நக்கி யாங்குன் கருணைக் கடலினுள்ளம்
விடலரி யேனை விடுதிகண் டாய்விட லில்லடியார்
உடலில மேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
மடலின்மட் டேமணி யேயமு தேயென் மதுவெள்ளமே. 13

வெள்ளத்துள் நாவற்றி யாங்குன் னருள்பெற்றுத் துன்பத்தினின்றும், விள்ளக்கி லேனை விடுதிகண் டாய்விரும்

பும்அடியார், உள்ளத்துள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கள்ளத்து ளேற்கரு ளாய்களி யாத களி யெனக்கே. 14

களிவந்த சிந்தையொ டுன்கழல் கண்டுங் கலந்தருள
வெளிவந்தி லேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ச் சுடருக்கெல்லாம்
ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
எளிவந்த எந்தைபி ரானென்னை ஆளுடை என்னப்பனே. 15

என்னை அப் பா அஞ்சல் என்பவ ரின்றிநின் றெய்த்தலைந்தேன்
மின்னையொப் பாய்விட் டிடுதிகண் டாயுவ மிக்கின்மெய்யே
உன்னையொப் பாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அன்னையொப் பாயெனக் கத்தனொப் பாயென் னரும்
[பொருளே. 16

பொருளே தமியேன் புகலிட மேநின் புகழிகழ்வார்
வெருளே யெனைவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய்ம்மை யார்விழுங்கும்
அருளே அணிபொழில் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
இருளே வெளியே இகபர மாகி யிருந்தவனே. 17

இருந்தென்னை ஆண்டுகொள் விற்றுக்கொ ளொற்றிவை என்னினல்லால், விருந்தின னேனை விடுதிகண் டாய்மிக்க நஞ்சமுதா, அருந்தின னேமன்னும் உத்தர கோசமங் கைக் கரசே, மருந்தின னேபிற விப்பிணிப் பட்டு மடங்கினர்க்கே.

மடங்களன் வல்வினைக் காட்டைநின் மன்னருள் தீக் கொளுவும், விடங்களன் றன்னை விடுதிகண் டாயென் பிறவியைவே, ரொடுங்களைந் தாண்டுகொள் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே, கொடுங்கரிக் குன்றுரித் தஞ்சுவித் தாய்வஞ்சிக் கொம்பினையே. 19

கொம்பரில் லாக்கொடி போலல மந்தனன் கோமளமே
வெம்புகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணர் நண்ணுகில்லா
உம்பருள் ளாய்மன்னும் உத்தர கோசமங் கைக்கரசே
அம்பர மேநில னேயனல் காலொடப் பானவனே. 20

ஆனைவெம் போரிற் குறுந்தூ றெனப்புல னால்அலைப்புண்
டேனையெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்வினை யேன்மனத்துத்
தேனையும் பாலையுங் கன்னலை யும்அமு தத்தையுமொத்
தூனையும் என்பினை யும்உருக் காநின்ற ஒண்மையனே. 21

ஒண்மைய னேதிரு நீற்றைஉத் தூளித் தொளிமிளிரும்
வெண்மைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மெய் யடியவர்கட்(கு)
அண்மைய னேயென்றுஞ் சேயாய் பிறர்க்கறி தற்கரிதாம்
பெண்மைய னேதொன்மை ஆண்மைய னேயலிப்
[பெற்றியனே. 22

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குந ரில்லையென் வாழ்முதலே
உற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேன்எனக் குள்ளவனே. 23

உள்ளன வேநிற்க இல்லன செய்யு மையல்துழனி
வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய்வியன் மாத்தடக்கைப்
பொள்ளல்நல் வேழத் துரியாய் புலன்நின்கட் போதலொட்டா
மெள்ளனவே மொய்க்கு நெய்க்குடந் தன்னை எறும்
[பெனவே. 24

எறும்பிடை நாங்கூ ழெனப்புல னாலரிப் புண்டலந்த
வெறுந்தமி யேனை விடுதிகண் டாய்வெய்ய கூற்றொடுங்க
உறுங்கடிப் போதவை யேயுணர் வுற்றவர் உம்பரும்பர்
பெறும்பத மேயடி யார்பெய ராத பெருமையனே. 25

பெருநீ ரறச்சிறு மீன்துவண் டாங்கு நினைப்பிரிந்த
வெருநீர்மை யேனை விடுதிகண் டாய்வியன் கங்கைபொங்கி
வருநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு தோணி வடிவின்வெள்ளைக்
குருநீர் மதிபொதி யுஞ்சடை வானக் கொழுமணியே. 26

கொழுமணி யேர்நகை யார்கொங்கைக் குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி, விழுமடி யேனை விடுதிகண் டாய்மெய்ம் முழுதுங்கம்பித், தழுமடி யாரிடை யார்த்துவைத் தாட்கொண்

டருளியென்னைக், கழுமணி யேயின்னுங் காட்டுகண் டாய்
நின் புலன்கழலே. 27

புலன்கள் திகைப்பிக்க யானுந்தி கைத்திங்கோர் பொய்ந்
நெறிக்கே, விலங்குகின் றேனை விடுதிகண் டாய்விண்ணு
மண்ணுமெல்லாங், கலங்கமுந் நீர்நஞ் சமுதுசெய் தாய்கரு
ணைகரனே, துலங்குகின் றேன்அடி யேனுடை யாய்என்
தொழுகுலமே. 28

குலங்களைந் தாய்களைந்தா யென்னைக் குற்றங்கொற்
றச்சிலையாம், விலங்கலெந் தாய்விட் டிடுதிகண் டாய்பொன்
னின் மின்னு கொன்றை, அலங்கலந் தாமரை மேனியப்பா
வொப்பிலாதவனே, மலங்கள்ஐந் தாற்சுழல் வன்தயி ரிற்
பொரு மத்துறவே. 29

மத்துறு தண்தயி ரிற்புலன் தீக்கது வக்கலங்கி
வித்துறு வேனை விடுதிகண் டாய்வெண் டலைமிலைச்சிக்
கொத்துறு போது மிலைந்து குடர்நெடு மாலைசுற்றித்
தத்துறு நீறுட னரச்செஞ் சாந்தணி சச்சையனே. 30

சச்சைய னேமிக்க தண்புனல் விண்கால் நிலம்நெருப்பாம்
விச்சைய னேவிட் டிடுதிகண் டாய்வெளி யாய்கரியாய்
பச்சைய னேசெய்ய மேனிய னேயொண் படஅரவக்
கச்சைய னேகடந் தாய்தடந் தாள அடற்கரியே. 31

அடற்கரி போலைம் புலன்களுக் கஞ்சி அழிந்தஎன்னை
விடற்கரி யாய்விட் டிடுதிகண் டாய்விழுத் தொண்டர்க்கல்
தொடற்கரி யாய்சுடர் மாமணி யேசுடு தீச்சுழலக் [லால்
கடற்கரி தாயெழு நஞ்சமு தாக்குங் கறைக்கண்டனே. 32

கண்டது செய்து கருணைமட் டுப்பரு கிக்களித்து
மிண்டுகின் றேனை விடுதிகண் டாய்நின் விரைமலர்த் தாள்
பண்டுதந் தாற்போற் பணித்துப் பணிசெயக் கூவித்தென்னைக்
கொண்டெனெந் தாய்களை யாய்களை யாய குதுகுதுப்பே. 33

குதுகுதுப் பின்றிநின் றென்குறிப் பேசெய்து நின்குறிப்பில்
விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்நறவ
மதுமதுப் போன்றென்னை வாழைப் பழத்தின் மனங்கனிவித்
தெதிர்வதெப் போது பயில்விக் கயிலைப் பரம்பரனே. 34

பரம்பர னேநின் பழஅடி யாரொடும் என்படிறு
விரும்பர னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மென் முயற்கறையின்
அரும்பர நேர்வைத் தணிந்தாய் பிறவிஐ வாயரவம்
பொரும்பெரு மான்வினை யேன்மனம் அஞ்சிப் பொதும்
[புறவே. 35

பொதும்புறு தீப்போற் புகைந்தெரி யப்புலன் தீக்கதுவ
வெதும்புறு வேனை விடுதிகண் டாய்விரை யார்நறவந்
ததும்புமந் தாரத்தில் தாரம் பயின்றுமந் தம்முரல்வண்(டு)
அதும்புங் கொழுந்தேன் அவிர்சடை வானத் தடலரைசே. 36

அரைசே அறியாச் சிறியேன் பிழைக்கஞ்ச லென்னி னல்லால், விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண் டாய்வெண் ணகைக்கருங்கண், திரைசேர் மடந்தை மணந்த திருப்பொற் பதப்புயங்கா, வரைசேர்ந் தடர்ந்தென்ன வல்வினை தான்வந் தடர்வனவே. 37

அடர்புல னால்நிற் பிரிந்தஞ்சி அஞ்சொல்நல் லாரவர்தம்
விடர்விட லேனை விடுதிகண் டாய்விரிந் தேயெரியுஞ்
சுடரனை யாய்சுடு காட்டர சேதொழும் பர்க்கமுதே
தொடர்வரி யாய்தமி யேன்தனி நீக்குந் தனித்துணையே. 38

தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக் கித்தலை யால்நடந்த, வினைத்துணை யேனை விடுதிகண் டாய்வினை யேனுடைய, மனத்துணை யேஎன்றன் வாழ்முத லேயெனக் கெய்ப் பில் வைப்பே, தினைத்துணை யேனும் பொறேன்துய ராக்கையின் திண்வலையே. 39

வலைத்தலை மானன்ன நோக்கியர் நோக்கின் வலையிற்பட்டு
மிலைத்தலைந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மதியினொற்றைக்

கலைத்தலை யாய்கரு ணாகர னேகயி லாயமென்னும்
மலைத்தலை வாமலை யாள்மண வாளஎன் வாழ்முதலே. 40

முதலைச்செவ் வாய்ச்சியர் வேட்கைவெந் நீரிற் கடிப்ப
மூழ்கி, விதலைச்செய் வேனை விடுதிகண் டாய்விடக் கூன்
மிடைந்த, சிதலைச்செய் காயம் பொறேன்சிவ னேமுறை
யோமுறையோ, திதலைச்செய் பூண்முலை மங்கைபங் காஎன்
சிவகதியே. 41

கதியடி யேற்குன் கழல்தந் தருளவும் ஊன்கழியா
விதியடி யேனை விடுதிகண் டாய்வெண் தலைமுழையிற்
பதியுடை வாளரப் பார்த்திறை பைத்துச் சுருங்கஅஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்தொளிக் குஞ்சடை மன்னவனே 42

மன்னவ னேயொன் றுமாறறி யாச்சிறி யேன்மகிழ்ச்சி
மின்னவ னேவிட் டிடுதிகண் டாய்மிக்க வேதமெய்ந்நூல்
சொன்னவ னேசொற் கழிந்தவ னேகழி யாத்தொழும்பர்
முன்னவ னேபின்னும் ஆனவ னேயிம் முழுதையுமே. 43

முழுதயில் வேற்கண் ணியரென்னும் மூரித் தழல்
முழுகும், விழுதனை யேனை விடுதிகண் டாய்நின் வெறிமலர்த்
தாள், தொழுதுசெல் வானற் றொழும்பரிற் கூட்டிடு சோத்
தெம்பிரான், பழுதுசெய் வேனை விடேலுடை யாய்உன்னைப்
பாடுவனே. 44

பாடிற்றி லேன்பணி யேன்மணி நீயொளித் தாய்க்குப்
பச்சூன், வீடிற்றி லேனை விடுதிகண் டாய்வியந் தாங்கலறித்,
தேடிற்றி லேன்சிவ னெவ்விடத் தான்எவர் கண்டன
ரென்(று), ஓடிற்றி லேன்கிடந் துள்ளுரு கேனின் றுழைத்
தனனே. 45

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப் பலாப்பழத்து ஈயி
னொப்பாய், விழைதரு வேனை விடுதிகண் டாய்விடின் வேலை
நஞ்சுண், மழைதரு கண்டன் குணமிலி மானிடன் தேய்
மதியன், பழைதரு மாபரன் என்றென் றறைவன் பழிப்
பினையே. 46

பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும் பெய்தி விழப் பழித்து, விழித்திருந் தேனை விடுதிகண் டாய்வெண் மணிப் பணிலங், கொழித்துமந் தாரமந் தாகினி நுந்தும்பந் தப் பெருமை, தழிச்சிறை நீரிற் பிறைக்கலஞ் சேர்தரு தாரவனே. 47

தாரகை போலுந் தலைத்தலை மாலைத் தழலரப்பூண்
வீரஎன் தன்னை விடுதிகண் டாய்விடி லென்னைமிக்கார்
ஆரடி யான்என்னின் உத்தர கோசமங் கைக்கரசின்
சீரடி யாரடி யானென்று நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே. 48

சிரிப்பிப்பன் சீறும் பிழைப்பைத் தொழும்பையும் ஈசற் கென்று, விரிப்பிப்பன் என்னை விடுதிகண் டாய்விடின் வெங்கரியின், உரிப்பிச்சன் றோலுடைப் பிச்சன்நஞ் சூண் பிச்ச னூர்ச்சுடுகாட், டெரிப்பிச்ச னென்னையு மாளுடைப் பிச்சனென் றேசுவனே. 49

ஏசினும் யான்உன்னை ஏத்தினும் என்பிழைக் கேகுழைந்து
வேசறு வேனை விடுதிகண் டாய்செம் பவளவெற்பின்
தேசுடை யாய்என்னை ஆளுடை யாய்சிற் றுயிர்க்கிரங்கிக்
காய்சின ஆலமுண் டாய்அமு துண்ணக் கடையவனே. 50

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணாமலையில் அருளிய

திருவெம்பாவை

சத்தியை வியந்தது

[வெண்டளையான்வந்த இயற்றரவிணைக்
கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசலோர் எம்பாவாய். 1

பாசம் பரஞ்சோதிக் கென்பாய் இராப்பகல்நாம்
பேசும்போ தெப்போதிப் போதார் அமளிக்கே
நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்
சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி
ஏசு மிடம்ஈதோ விண்ணோர்கள் ஏத்துதற்குக்
கூசு மலப்பாதந் தந்தருள வந்தருளும்
தேசன் சிவலோகன் தில்லைச்சிற் றம்பலத்துள்
ஈசனார்க் கன்பார்யாம் ஆரேலோர் எம்பாவாய். 2

முத்தன்ன வெண்நகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
அத்தன் ஆனந்தன் அமுதனென் றள்ளூறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
பத்துடையீர் ஈசன் பழஅடியீர் பாங்குடையீர்
புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
எத்தோநின் அன்புடைமை எல்லோம் அறியோமோ
சித்தம் அழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ
எண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
உண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம் நீயேவந்
தெண்ணிக் குறையில் துயிலேலோர் எம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனும் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோம் என்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலூறு தேன்வாய்ப் படிறீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே அறிவரியான்
கோலமும் நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டும்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனேயென்(று)
ஓல மிடினும் உணராய் உணராய்காண்
ஏலக் குழலி பரிசேலோர் எம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவன் என்றலும் நாணாமே
போன திசைபகராய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே அறிவரியான்

தானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவாய்
ஊனே உருகாய் உனக்கே உறுமெமக்கும்
ஏனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய். 6

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலஅமரர்
உன்னற் கரியான் ஒருவன் இருஞ்சீரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாஎன் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பாய்
என்னானை யென்னரையன் இன்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறாய் இன்னந் துயிலுதியோ
வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடத்தியால்
என்னே துயிலின் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கும்
ஏழில் இயம்ப இயம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
வாழியீ தென்ன உறக்கமோ வாய்திறவாய்
ஆழியான் அன்புடைமை ஆமாறும் இவ்வாறோ
ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவனை
ஏழைபங் காளனையே பாடேலோர் எம்பாவாய். 8

முன்னைப் பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
உன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோம்
உன்னடியார் தாள்பணிவோம் ஆங்கவர்க்கே பாங்காவோ
அன்னவரே எங்கணவ ராவார் அவருகந்து [ம்
சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோம்

இன்ன வகையே எமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
என்ன குறையு மிலோமேலோர் எம்பாவாய். 9

பாதாளம் ஏழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
போதார் புனைமுடியும் எல்லாப் பொருள்முடிவே
பேதை யொருபால் திருமேனி ஒன்றல்லன்
வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலும்
ஓத உலவா ஒருதோழன் தொண்டருளன்
கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகாள்
ஏதவனூர் ஏதவன்பேர் ஆருற்றார் ஆரயலார்
ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோர் எம்பாவாய். 10

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
ஐயா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்காண் ஆரழல்போல்
செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டின்
உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்
எய்யாமற் காப்பாய் எமையேலோர் எம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநாம் ஆர்த்தாடும்
தீர்த்தன்நற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்
கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமும் எல்லோமுங்
காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைகள்
ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய அணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
ஏத்தி இருஞ்சுனைநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 12

பைங்குவளைக் கார்மலரால் செங்கமலப் பைம்போதால்
அங்கங் குருகினத்தால் பின்னும் அரவத்தால்
தங்கள் மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினால்
எங்கள் பிராட்டியும் எங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவில் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநம்
சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
சீதப் புனலாடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
வேதப் பொருள்பாடி அப்பொருளா மாபாடிச்
சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
ஆதி திறம்பாடி அந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி ஆடேலோர் எம்பாவாய். 14

ஓரொருகால் எம்பெருமான் என்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
நீரொருகால் ஓவா நெடுந்தாரை கண்பனிப்பப்
பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணி
பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவர் ஆமாறும் [யாள்
ஆரொருவர் இவ்வண்ணம் ஆட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
என்னத் திகழ்ந்தெம்மை ஆளுடையாள் இட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேல்
பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
என்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை ஆளுடையாள்
தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமான் அன்பர்க்கு
முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கும் இன்னருளே
என்னப் பொழியாய் மழையேலோர் எம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பால் திசைமுகன்பால் தேவர்கள்பால்
எங்கும் இலாததோர் இன்பநம் பாலதாக்
கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
இங்குநம் இல்லங்கள் தோறும் எழுந்தருளிச்
செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
அங்கண் அரசை அடியோங்கட் காரமுதை
நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையான் அடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ றற்றாற்போல்
கண்ணார் இரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்
தண்ணார் ஒளிமழுங்கித் தாரகைகள் தாமகலப்
பெண்ணாகி ஆணாய் அலியாய்ப் பிறங்கொளிசேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி இத்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோர் எம்பாவாய்.
18

உங்கையிற் பிள்ளை உனக்கே அடைக்கலமென்
றங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் அச்சத்தால்
எங்கள் பெருமான் உனக்கொன் றுரைப்போங்கேள்
எங்கொங்கை நின்னன்பர் அல்லார்தோள் சேரற்க

எங்கை உனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோன் நல்குதியேல்
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோர் எம்பாவாய். 19

போற்றி அருளுகநின் ஆதியாம் பாதமலர்
போற்றி அருளுகநின் அந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் ஈறும் இணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் உய்ய ஆட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோர் எம்பாவாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவண்ணாமலையில் அருளிய

திருவம்மானை

ஆனந்தக்களிப்பு

[ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக் கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

செங்கண் நெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்

அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 1

பாரார் விசும்புள்ளார் பாதாளத் தார்புறத்தார்
ஆராலுங் காண்டற் கரியான் எமக்கெளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் உளம்புகுந்த
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 2

இந்திரனும் மாலயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோட்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார் பெருந்துறையான்
பந்தம் பரியப் பரிமேற்கொண் டான்தந்த
அந்தமிலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 3

வான்வந்த தேவர்களும் மாலயனோ டிந்திரனும்
கானின்று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போற் றலையளித்திட்(டு)
ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 4

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத் தழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்புக்குச் சிற்றம் பலம்மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 5

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறொருவன்
தீட்டார் மதில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடெய்த
ஆட்டான்கொண் டாண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 6

ஓயாதே உள்குவார் உள்ளிருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகேழும்
ஆயானை யாள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 7

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்ட லத்தீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண் டக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 8

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா வூர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டமுத லாயினான் அந்தமிலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழவடியார்க் கீந்தருளும்
அண்டம் வியப்புறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 9

விண்ணாளுந் தேவர்க்கும் மேலாய வேதியனை
மண்ணாளும் மன்னவர்க்கும் மாண்பாகி நின்றானைத்

தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையில்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 10

செப்பார் முலைபங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக வொப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக் கப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 11

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேள் மாலயனோ டிந்திரனும்
எப்பிறவி யுந்தேட என்னையுந்தன் இன்னருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்குந் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 12

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானைச் சேர்ந்தறியாக்
கையானை எங்குஞ் செறிந்தானை அன்பர்க்கு
மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
ஐயா றமர்ந்தானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 13

ஆனையாக் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்த்தேனை
ஊனையும் நின் றுருக்கி என் வினையை ஓட்டுகந்து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையும் ஒத்தினிய

கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்தொழும்பிற் கொண்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். [டருளும்

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட் டெச்சன் தலையரிந்து
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுகந்த
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 15

ஊனாய் உயிராய் உணர்வாயென் னுட்கலந்து
தேனாய் அமுதமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளுந்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பல்லுயிர்க்குங்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய். 16

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கிநின்(று)
ஊடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவேன் உள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 17

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்பரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
எளிவந் திருந்திரங்கி யெண்ணரிய இன்னருளால்
ஒளிவந்தெ னுள்ளத்தி னுள்ளே யொளிதிகழ
அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 18

முன்னானை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னானைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னானை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னானைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
என்னானை என்னப்பன் என்பார்கட் கின்னமுதை
அன்னானை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 19

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியார்
குற்றங்கள் நீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிச்
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் தொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருப்பொற்சுண்ணம்

ஆனந்த மனோலயம்

[அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநற் றாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபநற் றீபம்வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்

சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியுங்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன் ஐயாறன் அம் மானைப்பாடி
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 1

பூவியல் வார்சடை யெம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோனயன் றன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்
கேய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 3

காசணி மின்களு லக்கையெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்

பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 4

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்ல தெடுக்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கணப்பற்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 5

உலக்கை பலவோச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை யாண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பவார்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பவார்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பவார்ப்ப
நாமு மவர்தம்மை ஆர்ப்பவார்ப்பப்
பாடக மெல்லடி யார்க்குமங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்(கு)
ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 7

வாள்தடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
    வரிவளை யார்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோள்திரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
    சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச்சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
    நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையிம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
    ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
    மாமேரு வென்னும் உலக்கைநாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
    மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
    செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
    ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
    மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
    செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
    பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொ டாடஆட
    ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 10

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
    வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்

பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்றன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானைநம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணிணைப் பொற்றொடித்தோட்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்நகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை யாரமு தெங்களப்பன்
எம்பெரு மானிம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் மையன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்திருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயித ழுந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்

கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்குங்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்தநாமே. 14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்துதித் திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ
டாட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர் கனாவிலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று

போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை யாண்டுகொண்ட
நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 18

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்
இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்ம்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாயிரு ளாயினார்க்குத்
துன்பமு மாயின்ப மாயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்று மாயினார்க்குப்
பந்தமு மாய்வீடு மாயினாருக்
காதியு மந்தமு மாயினாருக்
காடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருக்கோத்தும்பி

சிவனோடைக்கியம்

[நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவேறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்பமைந்த
நாவேறு செல்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாவேறு சோதியும் வானவருந் தாமறியாச்
சேவேறு சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 1

நானாரென் உள்ளமார் ஞானங்க ளாரென்னை யாரறிவார்
வானோர் பிரானென்னை யாண்டிலனேல் மதிமயங்கி
ஊனார் உடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேனார் கமலமே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 2

தினைத்தனை யுள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே
நினைத்தொறுங் காண்டொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்தெலும் புள்நெக ஆனந்தத் தேன்சொரியுங்
குனிப்புடை யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 3

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவென்ற வான்கருணைச்
சுண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 4

அத்தேவர் தேவ ரவர்தேவர் என்றிங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே

பத்தேதும் இல்லாதென் பற்றறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 5

வைத்த நிதிபெண்டிர் மக்கள்குலங் கல்வியென்னும்
பித்த வுலகிற் பிறப்போ டிறப்பென்னுஞ்
சித்த விகாரக் கலக்கந் தெளிவித்த
வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 6

சட்டோ நினைக்க மனத்தமுதாஞ் சங்கரனைக்
கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருவறியோஞ்
சிட்டாய சிட்டற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 7

ஒன்றாய் முளைத்தெழுந் தெத்தனையோ கவடுவிட்டு
நன்றாக வைத்தென்னை நாய்சிவிகை யேற்றுவித்த
என்றாதை தாதைக்கும் எம்மனைக்குந் தம்பெருமான்
குன்றாத செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 8

கரணங்க ளெல்லாங் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
சரணங்க ளேசென்று சார்தலுமே தானெனக்கு
மரணம் பிறப்பென் றிவையிரண்டின் மயக்கறுத்த
கருணைக் கடலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 9

நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றா யிங்கிருந்து
நாயுற்ற செல்வம் நயந்தறியா வண்ணமெல்லாந்
தாயுற்று வந்தென்னை யாண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 10

வன்னெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
கன்னெஞ் சுருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
அன்னந் திளைக்கு மணிதில்லை யம்பலவன்
பொன்னங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 11

நாயேனைத் தன்னடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
பேயேன துள்ளப் பிழைபொறுக்கும் பெருமையனைச்
சீயேதும் இல்லாதென் செய்பணிகள் கொண்டருளுந்
தாயான ஈசற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 12

நான்தனக் கன்பின்மை நானுந்தா னும்அறிவோந்
தானென்னை யாட்கொண்ட தெல்லாருந் தாமறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்ற தானவனே
கோனென்னைக் கூடக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 13

கருவா யுலகினுக் கப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 14

நானுமென் சிந்தையும் நாயகனுக் கெவ்விடத்தோந்
தானுந்தன் தையலுந் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானுந் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேனுந்து சேவடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 15

உள்ளப் படாத திருவுருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரானெம் பிரானென்னை வேறேயாட்
கொள்ளப் பிரானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 16

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கழுந்தி நாடோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாவென் ஆருயிரே அம்பலவா என்றவன்றன்
செய்யார் மலரடிக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 17

தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியுஞ்

சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்தூதாய் கோத்தும்பீ. 18

கள்வன் கடியன் கலதியிவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்தொழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத் துறுதுய ரொன்றொழியா வண்ணமெல்லாந்
தெள்ளுங் கழலுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 19

பூமேல் அயனோடு மாலும் புகலரிதென்(று)
ஏமாறி நிற்க அடியே னிறுமாக்க
நாய்மேற் றவிசிட்டு நன்றாப் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றூதாய் கோத்தும்பீ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருத்தெள்ளேணம்

சிவனோ டடைவு

[நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாலும் பன்றியாய்ச் சென்றுணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியவோர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமில்லாற் காயிரந்
திருநாமம் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 1

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவே ரறுத்தபின் யாவரையுங் கண்டதில்லை

அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவுந்
திருவாரூர் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 2

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்குந்
தெரிக்கும் படித்தன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட் டுலகமெல்லாஞ்
சிரிக்குந் திறம்பாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 3

அவமாய தேவ ரவகதியில் அழுந்தாமே
பவமாயங் காத்தென்னை ஆண்டுகொண்ட பரஞ்சோதி
நவமாய செஞ்சுடர் நல்குதலும் நாமொழிந்து
சிவமான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 4

அருமந்த தேவர் அயன்திருமாற் கரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்பெய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்தென் உளம்புகுந்த
திருவந்த வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 5

அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந் தாண்டதிறம் [நீர்த்
உரையாட உள்ளொளியாட வொண்மாமலர்க் கண்களில்
திரையாடு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 6

ஆவா அரிஅயனிந் திரன்வானோர்க் கரியசிவன்
வாவாவென் றென்னையும் பூதலத்தேவலித் தாண்டுகொண்
பூவார் அடிச்சுவ டென்தலைமேற் பொறித்தலுமே [டான்
தேவான வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 7

கறங்கோலை போல்வதோர் காயப்பிறப்போ டிறப்பென்னும், அறம்பாவமென் றிரண்டச்சந் தவிர்த்தென்னை யாண்டு கொண்டான், மறந்தேயுந் தன்கழல்நான் மறவாவண்ணம் நல்கியஅத், திறம்பாடல் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 8

கன்னு ரூரித்தென்ன என்னையுந்தன் கருணையினாற்
பொன்னார் கழல்பணித் தாண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்கிடைச் செந்துர்வாய் வெண்நகையீர்
தென்னுதென் னுவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 9

கனவேயுந் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவே யனவளைத் தோளியொடும் புகுந்தருளி
நனவே யெனைப்பிடித்தாட் கொண்டவா நயந்துநெஞ்சஞ்
சினவேற்கண் நீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 10

கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கன்எனைக்கலந் தாண்டலுமே
அயல்மாண் டருவினைச் சுற்றமும்மாண் டவனியின்மேல்
மயல்மாண்டு மற்றுள்ள வாசகம்மாண் டென்னுடைய
செயல்மாண்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 11

முத்திக் குழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
அத்திக் கருளி யடியேனை ஆண்டுகொண்டு
பத்திக் கடலுட் பதித்த பரஞ்சோதி
தித்திக்கு மாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 12

பார்பாடும் பாதாளர் பாடும்விண்ணோர் தம்பாடும்
ஆர்பாடுஞ் சாரா வகையருளி ஆண்டுகொண்ட
நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
சீர்பாடல் பாடிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 13

மாலே பிரமனே மற்றொழிந்த தேவர்களே
நூலே நுழைவரியான் நுண்ணியனாய் வந்தடியேன்
பாலே புகுந்து பரிந்துருக்கும் பாவகத்தாற்
சேலோர்கண் ணீர்மல்கத் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 14

உருகிப் பெருகி யுளங்குளிர முகந்துகொண்டு
பருகற் கினிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை

மருவித் திகழ்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோந்
திருவைப் பரவிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 15

புத்தன் புரந்தரா திஅயன்மால் போற்றிசெயும்
பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 16

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாஞ்
சவலைக் கடலுளனாய்க் கிடந்து தடுமாறுங்
கவலைக் கெடுத்துக் கழலிணைகள் தந்தருளுஞ்
செயலைப் பரவிநாந் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 17

வான்கெட்டு மாருத மாய்ந்தழல்நீர் மண்கெடினுந்
தான்கெட்ட லின்றிச் சலிப்பறியாத் தன்மையனுக்(கு)
ஊன்கெட் டுயிர்கெட் டுணர்வுகெட்டென் உள்ளமும்போய்
நான்கெட்ட வாபாடித் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 18

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத் தார்வித்து
மண்ணோர் மருந்தயன் மாலுடைய வைப்படியோங்
கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
தென்னாதென் னாவென்று தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 19

குலம்பாடிக் கொக்கிர கும்பாடிக் கோல்வளையாள்
நலம்பாடி நஞ்சுண்ட வாபாடி நாடோறும்
அலம்பார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே யாடுகின்ற
சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருச்சாழல்

சிவனுடைய காருணியம்

[நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கரவம்
பேசுவதுந் திருவாயால் மறைபோலுங் காணேடீ
பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவுங் கொண்டென்னை
ஈசனவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ. 1

என்னப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்குந் தானீசன்
துன்னம்பெய் கோவணமாக் கொள்ளுமது என்னேடீ
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறைநான்கே வான்சரடாத்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ. 2

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்லாடை
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் காணேடீ
தாயுமிலி தந்தையிலி தான்தனியன் ஆயிடினுங்
காயில்உலகனைத்துங் கற்பொடிகாண் சாழலோ. 3

அயனை அநங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கண் மாயா வடுச்செய்தான் காணேடீ
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயமன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ. 4

தக்கனையும் எச்சனையுந் தலையறுத்துத் தேவர்கணந்
தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதா னென்னேடீ

தொக்கனவந் தவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி அருள்கொடுத்தங்
கெச்சனுக்கு மிகைத்தலைமற் றருளினன்காண் சாழலோ. 5

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழலுருவாய்
நிலமுதற்கீ ழண்டமுற நின்றதுதான் என்னேடீ
நிலமுதற்கீ ழண்டமுற நின்றிலனேல் இருவருந்தஞ்
சலமுகத்தால் ஆங்காரந் தவிரார்காண் சாழலோ. 6

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாயுமது என்னேடீ [லாம்
சலமுகத்தா லவன்சடையிற் பாய்ந்திலளேற் றரணியெல்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாஞ் சாழலோ. 7

கோலால மாகிக் குரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலால முண்டா னவன்சதுர்தான் என்னேடீ
ஆலால முண்டிலனேல் அன்றயன்மா லுள்ளிட்ட
மேலாய தேவரெல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ. 8

தென்பால் உகந்தாடுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும்பித்தன் காணேடீ
பெண்பால் உகந்திலனேற் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பா லியோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ. 9

தானந்த மில்லான் தனையடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்தான் காணேடீ
ஆனந்த வெள்ளத் தழுத்துவித்த திருவடிகள்
வானுந்து தேவர்கட்கோர் வான்பொருள்காண் சாழலோ. 10

நங்காயி தென்னதவம் நரம்போ டெலும்பணிந்து
கங்காளந் தோள்மேலே காதலித்தான் காணேடீ
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்த ரத்திருவர்
தங்காலஞ் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ. 11

கானார் புலித்தோ லுடைதலைஊண் காடுபதி
ஆனால் அவனுக்கிங் காட்படுவா ராரேடி
ஆனாலுங் கேளாய் அயனுந் திருமாலும்
வானாடர் கோவும் வழியடியார் சாழலோ. 12

மலையரையன் பொற்பாவை வாணுதலாள் பெண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுமது என்னேடீ
உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்துங்
கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ.

தேன்புக்க தண்பணைசூழ் தில்லைச்சிற் றம்பலவன்
தான்புக்கு நட்டம் பயிலுமது என்னேடீ
தான்புக்கு நட்டம் பயின்றிலனேல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேல்காளிக் கூட்டாங்காண் சாழலோ. 14

கடகரியும் பரிமாவுந் தேரும்உகந் தேறாதே
இடபம்உகந் தேறியவா றெனக்கறிய இயம்பேடீ
தடமதில்க ளவைமூன்றுந் தழலெரித்த அந்நாளில்
இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ. 15

நன்றாக நால்வர்க்கு நான்மறையின் உட்பொருளை
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தான் காணேடீ
அன்றாலின் கீழிருந்தங் கறமுரைத்தா னாயிடினுங்
கொன்றான்காண் புரமூன்றுங் கூட்டோடே சாழலோ. 16

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
நம்பனையுந் தேவனென்று நண்ணுமது என்னேடீ
நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
எம்பெருமான் ஈசாவென் றேத்தினகாண் சாழலோ. 17

சலமுடைய சலந்தரன்றன் உடல்தடிந்த நல்லாழி
நலமுடைய நாரணற்கன் றருளியவா றென்னேடீ

நலமுடைய நாரணன்றன் நயனமிடந் தரனடிக்கீழ்
அலராக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ. 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்கறிய இயம்பேடீ
எம்பெருமான் ஏதுடுத்தங் கேதமுது செய்திடினும்
தம்பெருமை தானறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ. 19

அருந்தவருக் காலின்கீ ழறமுதலா நான்கனையும்
இருந்தவருக் கருளுமது எனக்கறிய இயம்பேடீ
அருந்தவருக் கறமுதனன் கன்றருளிச் செய்திலனேல்
திருந்தவருக் குலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருப்பூவல்லி

மாயாவிசயம் நீக்குதல்

[நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

இணையார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்க ளத்தனையுந் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே யாடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 1

எந்தையெந் தாய்சுற்றம் மற்றுமெல்லாம் என்னுடைய
பந்த மறுத்தென்னை யாண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்

அந்த இடைமருதி லானந்தத் தேனிருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 2

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதுந் தயாவுடைய தம்பெருமான்
மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டான்என் வல்வினையின்
வாயிற் பொடியட்டிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 3

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்கரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன்எச்சன் இந்து அனல்
விண்பட்ட பூதப் படைவீர பத்திரராற்
புண்பட்ட வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 4

தேனாடு கொன்றை சடைக்கணிந்த சிவபெருமான்
ஊனாடி நாடிவந் துள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நானாடி யாடிநின் றோலமிட நடம்பயிலும்
வானாடர் கோவுக்கே பூவல்லி கொய்யாமோ. 5

எரிமூன்று தேவர்க் கிரங்கியருள் செய்தருளிச்
சீரமூன் றறத்தன் திருப்புருவம் நெரித்தருளி
உருமூன்று மாகி உணர்வரிதாம் ஒருவனுமே
புரமூன் றெரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 6

வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்(து)
இணங்கத்தன் சீரடியார் கூட்டமும்வைத் தெம்பெருமான்
அணங்கொ டணிதில்லை அம்பலத்தே யாடுகின்ற
குணங்கூரப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 7

நெறிசெய் தருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
குறிசெய்து கொண்டென்னை யாண்டபிரான் குணம்பரவி
முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
கிறிசெய்த வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 8

பன்னாட் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
என்னாகந் துன்னவைத்த பெரியோன் எழிற்சுடராய்க்
கன்னா ருரித்தென்னை யாண்டுகொண்டான் கழலிணைகள்
பொன்னான வாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 9

பேராசை யாமிந்தப் பிண்டமறப் பெருந்துறையான்
சீரார் திருவடி யென்றலைமேல் வைத்தபிரான்
காரார் கடல்நஞ்சை யுண்டுகந்த காபாலி
போரார் புறம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 10

பாலும் அமுதமுந் தேனுடனாம் பராபரமாய்க்
கோலங் குளிர்ந்துள்ளங் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 11

வானவன் மாலயன் மற்றுமுள்ள தேவர்கட்கும்
கோனவனாய் நின்று கூடலிலாக் குணக்குறியோன்
ஆன நெடுங்கட லாலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 12

அன்றால நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாடோறும்
நின்றார வேத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்றாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 13

படமாக என்னுள்ளே தன்னிணைப்போ தவையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்ப மேயபிரான்
தடமார் மதில்தில்லை யம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 14

அங்கி யருக்கன் இராவணன்அந் தகன்கூற்றன்
செங்கண் அரியயன் இந்திரனுஞ் சந்திரனும்

பங்கமில் தக்கனும் எச்சனுந்தம் பரிசழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 15

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போரேறு
மண்பால் மதுரையிற் பிட்டமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 16

முன்னாய மாலயனும் வானவருந் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாமறியார் போற்றுவதே
என்னாகம் உள்புகுந் தாண்டுகொண்டான் இலங்கணியாம்
பன்னாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ. 17

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்பொலிக்கே
ஆராத ஆசையதா யடியே னகமகிழத்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந் தம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 18

அத்தி யுரித்தது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண் டிவ்வுலகிற் பிள்ளையுமாம்
முத்தி முழுமுதல்உத் தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ. 19

*மாவார வேறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலந் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்தெம்மைக் குற்றேவல் கொண்டருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

---

* இச்செய்யுள் பல பதிப்புக்களிற் காணப்படுவதால் ஈண்டுச் சேர்க்கப்பட்டது.

தில்லையில் அருளிய

திருவுந்தியார்

ஞானவெற்றி

[கலித்தாழிசை]

திருச்சிற்றம்பலம்

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவா றுந்தீபற. 1

ஈரம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தங்கையில்
ஓரம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற. 2

தச்சு விடுத்தலுந் தாமடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்ததென் றுந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற. 3

உய்யவல் லாரொரு மூவரைக் காவல்கொண்
டெய்யவல் லானுக்கே உந்தீபற
இளமுலை பங்கனென் றுந்தீபற. 4

சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஓடிய வாபாடி உந்தீபற
உருத்திர நாதனுக் குந்தீபற. 5

ஆவா திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவா திருந்தானென் றுந்தீபற
சதுர்முகன் றாதையென் றுந்தீபற. 6

வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தானென் றுந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. 7

பார்ப்பதி யைப்பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பதென் னேயேடி யுந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக் குந்தீபற. 8

புரந்தர னார்ஒரு பூங்குயி லாகி
மரந்தனில் ஏறினார் உந்தீபற
வானவர் கோனென்றே உந்தீபற. 9

வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திர னார்தலை
துஞ்சின வாபாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்பற உந்தீபற. 10

ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டிய வாபாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின் றுந்தீபற. 11

உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே
கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீபற
கருக்கெட நாமெலாம் உந்தீபற. 12

நாமகள் நாசி சிரம்பிர மன்படச்
சோமன் முகம்நெரித் துந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற. 13

நான்மறை யோனும் மகத்திய மான்படப்
போம்வழி தேடுமா றுந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியில் உந்தீபற. 14

சூரிய னார்தொண்டை வாயினிற் பற்களை
வாரி நெரித்தவா றுந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்வியென் றுந்தீபற. 15

தக்கனா ரன்றே தலையிழந் தார்தக்கன்
மக்களைச் சூழநின் றுந்தீபற
மடிந்தது வேள்வியென் றுந்தீபற. 16

பாலக னார்க்கன்று பாற்கட லீந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே யுந்தீபற
குமரன்றன் தாதைக்கே உந்தீபற. 17

நல்ல மலரின்மேல் நான்முக னார்தலை
ஒல்லை யரிந்ததென் றுந்தீபற
உகிரால் அரிந்ததென் றுந்தீபற. 18

தேரை நிறுத்தி மலையெடுத் தான்சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவா றுந்தீபற
இருபதும் இற்றதென் றுந்தீபற. 19

*ஏகாச மிட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசங் காவலென் றுந்தீபற
அதற்கப்பாலுங் காவலென் றுந்தீபற. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

---

*இச்செய்யுளுஞ் சில பதிப்புக்களிற் காணப்படுவதால் ஈண்டுச் சேர்க்கப்பட்டது.

தில்லையில் அருளிய
திருத்தோணோக்கம்

பிரபஞ்ச சுத்தி

[நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே யெனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுணம் ஆகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை யம்பலத்தே திருநடஞ்செய்
கூத்தா உன்சேவடி கூடும்வண்ணந் தோணோக்கம். 1

என்றும் பிறந்திறந் தாழாமே ஆண்டுகொண்டான்
கன்றால் விளவெறிந் தான்பிரமன் காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை யம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றார் குழலினீர் தோணோக்கம் ஆடாமோ. 2

பொருட்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீரடி வாய்க்கலசம் ஊனமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடறிய மெய்குளிர்ந்தங்
கருட்பெற்று நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 3

கற்போலும் நெஞ்சங் கசிந்துருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலவென் னெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்தென்னை நாடறியத் தானிங்ஙன்
சொற்பால தானவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 4

நிலம்நீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்
புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான்

உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 5

புத்தன் முதலாய புல்லறிவிற் பல்சமயந்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தஞ் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவமாக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோணோக்கம் ஆடாமோ. 6

தில்லை மாணி சிவகருமஞ் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாளிரண்டுஞ்
சேதிப்ப வீசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம். 7

மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
ஆனந்தக் கூத்த னருள்பெறில்நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த மாகிநின் றாடாமோ தோணோக்கம். 8

எண்ணுடை மூவ ரிராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்ணுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதற்பின்
எண்ணிலி யிந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோணோக்கம். 9

பங்கய மாயிரம் பூவினிலோர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்தரன் சேவடிமேற் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம்மாற் கருளியவா
றெங்கும் பரவிநாந் தோணோக்கம் ஆடாமோ. 10

காமன் உடலுயிர் காலன்பற் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரமெரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையுந்
தூய்மைகள் செய்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 11

பிரம னரியென் றிருவருந்தம் பேதைமையாற்
பரமம் யாம்பரமம் என்றவர்கள் பதைப்பொடுங்க
அரனார் அழலுருவாய் அங்கே யளவிறந்து
பரமாகி நின்றவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 12

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலமெல்லாம்
பாழுக் கிறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதற் சிந்தாத நன்மணிவந் தென்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோணோக்கம் ஆடாமோ. 13

உரைமாண்ட உள்ளொளி உத்தமன்வந் துளம்புகலுங்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை யிரிந்தோடத்
துரைமாண்ட வாபாடித் தோணோக்கம் ஆடாமோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருப்பொன்னூசல்

அருட்சுத்தி

[ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை யேறி யினிதமர்ந்து
நாரா யணன்அறியா நாண்மலர்த்தாள் நாயடியேற்(கு)
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை

ஆரா அமுதின் அருட்டா ளிணைபாடிப்
போரார்வேற் கண்மடவீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 1

மூன்றங் கிலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களுங் காணா மலரடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித் தமுதூறித் தான்றெளிந்தங்(கு)
ஊன்றங்கி நின்றுருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்றங் கிடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றங் கனநடையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 2

முன்னீறும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
பன்னூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
தன்னீ றெனக்கருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
மன்னூற மன்னுமணி உத்தர கோசமங்கை
மின்னேறு மாட வியன்மா ளிகைபாடிப்
பொன்னேறு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 3

நஞ்சமர் கண்டத்தன் அண்டத் தவர்நாதன்
மஞ்சுதோய் மாடமணி உத்தர கோசமங்கை
அஞ்சொலாள் தன்னோடுங் கூடி யடியவர்கள்
நெஞ்சுளே நின்றமுத மூறிக் கருணைசெய்து
துஞ்சல் பிறப்பறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
புஞ்சமார் வெள்வளையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 4

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றிருவர்
காணாக் கடவுள் கருணையினாற் றேவர்குழாம்
நாணாமே உய்யவாட் கொண்டருளி நஞ்சுதனை
ஊணாக உண்டருளும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோனார் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
பூணார் வனமுலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 5

மாதாடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
தாதாடு கொன்றைச் சடையா னடியாருட்
கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டென் தொல்பிறவித்
தீதோடா வண்ணந் திகழப் பிறப்பறுப்பான்
காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்தன்பாற்
போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 6

உன்னற் கரியதிரு வுத்தர கோசமங்கை
மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் றன்புகழே
பன்னிப் பணிந்திறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றறுப்பான்
அன்னத்தின் மேலேறி ஆடும் அணிமயில்போல்
என்னத்தன் என்னையுமாட் கொண்டான் எழில்பாடிப்
பொன்னொத்த பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 7

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
சால அமுதுண்டு தாழ்கடலின் மீதெழுந்து
ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமையாண்டான்
சீலந் திகழுந் திருவுத்தர கோசமங்கை
மாலுக் கரியானை வாயார நாம்பாடிப்
பூலித் தகங்குழைந்து பொன்னூசல் ஆடாமோ. 8

தெங்குலவு சோலைத் திருவுத்தர கோசமங்கை
தங்குலவு சோதித் தனியுருவம் வந்தருளி
எங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமும் ஆட்கொள்வான்
பங்குலவு கோதையுந் தானும் பணிகொண்ட
கொங்குலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
பொங்குலவு பூண்முலையீர் பொன்னூசல் ஆடாமோ. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

அன்னைப் பத்து

ஆத்தும பூரணம்

[கலி விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மொழியர்வெண் ணீற்றர்செம் மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே யென்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதரிந் நாதனார் அன்னே யென்னும். 1

கண்ணஞ் சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உண்ணின் றுருக்குவர் அன்னே யென்னும்
உண்ணின் றுருக்கி உலப்பிலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே யென்னும். 2

நித்த மணாளர் நிரம்ப வழகியர்
சித்தத் திருப்பரால் அன்னே யென்னுஞ்
சித்தத் திருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னே யென்னும். 3

ஆடரப் பூணுடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றோர்
வேட மிருந்தவா றன்னே யென்னும்
வேட மிருந்தவா கண்டுகண் டென்னுள்ளம்
வாடு மிதுவென்னே அன்னே யென்னும். 4

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் னாடரால் அன்னே யென்னும்

பாண்டிநன் னாடர் பரந்தெழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே யென்னும். 5

உன்னற் கரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவ தென்னெஞ்சில் அன்னே யென்னும்
மன்னுவ தென்னெஞ்சின் மாலயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே யென்னும். 6

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு முண்டத்தர்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் அன்னே யென்னும்
பள்ளிக்குப் பாயத்தர் பாய்பரி மேல்கொண்டென்
உள்ளங் கவர்வரால் அன்னே யென்னும். 7

தாளி யறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆளெம்மை ஆள்வரால் அன்னே யென்னும்
ஆளெம்மை ஆளும் அடிகளார் தங்கையில்
தாள மிருந்தவா றன்னே யென்னும். 8

தையலோர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே யென்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலு மென்னுள்ளம்
நையுமிது வென்னே அன்னே யென்னும். 9

கொன்றை மதியமுங் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே யென்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தன் உன் மத்தமே
இன்றெனக் கானவா றன்னே யென்னும். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

குயிற்பத்து

ஆத்தும விரக்கம்

[அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

கீதம் இனிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாதம் இரண்டும் வினவிற் பாதாளம் ஏழினுக் கப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்லிறந்து நின்ற தொன்மை
ஆதிகுணம் ஒன்றும் இல்லான் அந்தமி லான்வரக் கூவாய். 1

ஏர்தரும் ஏழுல கேத்த எவ்வுரு வுந்தன் னுருவாய்
ஆர்கலி சூழ்தென் னிலங்கை அழகமர் வண்டோ தரிக்குப்
பேரருள் இன்பம் அளித்த பெருந்துறை மேய பிரானைச்
சீரிய வாயாற் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய். 2

நீல உருவிற் குயிலே நீண்மணி மாடம் நிலாவுங்
கோல உருவில் திகழுங் கொடிமங்கை உள்ளுறை கோயிற்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருவுத் தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயக னைவரக் கூவாய். 3

தேன்பழச் சோலை பயிலுஞ் சிறுகுயி லேஇது கேள்நீ
வான்பழித் திம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித் துள்ளம் புகுந்தென் உணர்வது வாய வொருத்தன்
மான்பழித் தாண்டமெல் நோக்கி மணாளனை நீவரக் கூவாய். 4

சுந்தரத் தின்பக் குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறு போல
அந்தரத் தேநின் றிழிந்திங் கடியவர் ஆசை அறுப்பான்

முந்தும் நடுவும் முடிவும் ஆகிய மூவர் அறியாச்
சிந்துரச் சேவடி யானைச் சேவக னைவரக் கூவாய். 5

இன்பந் தருவன் குயிலே ஏழுல கும்முழு தாளி
அன்பன் அமுதளித் தூறும் ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவ டொத்த நற்பரி மேல்வரு வானைக்
கொம்பின் மிழற்றுங் குயிலே கோகழி நாதனைக் கூவாய். 6

உன்னை உகப்பன் குயிலே உன்துணைத் தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்தநன் மேனிப் புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங் கன்வரக்
கூவாய். 7

வாஇங்கே நீகுயிற் பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஓவியவர் உன்னி நிற்ப ஒள்தழல் விண்பிளந் தோங்கி
மேவிஅன் றண்டங் கடந்து விரிசுட ராய்நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும்பரிப் பாகன் தாழ்சடை யோன்வரக் கூவாய். 8

காருடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழுங் குயிலே
சீருடைச் செங்கம லத்தில் திகழுரு வாகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம் அறுத்தெனை ஆண்ட
ஆருடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை நீவரக் கூவாய். 9

கொந்தண வும்பொழிற் சோலைக் கூங்குயி லேஇது கேள்நீ
அந்தண னாகிவந் திங்கே அழகிய சேவடி காட்டி
எந்தம ராமிவன் என்றிங் கென்னையும் ஆட்கொண் டருளுஞ்
செந்தழல் போல்திரு மேனித் தேவர் பிரான்வரக் கூவாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருத்தசாங்கம்

அடிமை கொண்ட முறைமை

[நேரிசை வெண்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏரார் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீரார் திருநாமந் தேர்ந்துரையாய்—ஆரூரன் [போல்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவ
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று. 1

ஏதமிலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுரையாய்—காதலவர்க்(கு)
அன்பாண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடென்றுந்
தென்பாண்டி நாடே தெளி. 2

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தத்தாய் நமையாளும்
மாதாடும் பாகத்தன் வாழ்பதியென்—கோதாட்டிப்
பத்தரெல்லாம் பார்மேற் சிவபுரம்போற் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை யூர். 3

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகிற் செல்வீநஞ் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுரையாய்—தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கழுவ வந்திழியும்
ஆனந்தங் காணுடையான் ஆறு. 4

இஞ்சுகவாய் அஞ்சுகமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய்—நெஞ்சத்(து)

இருளகல வாள்வீசி இன்பமரு முத்தி
அருளுமலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து. 5

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல் என்கிளியே
ஒப்பாடாச் சீருடையான் ஊர்வதென்னே—எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ணேத்திசைப்ப
வான்புரவி யூரும் மகிழ்ந்து. 6

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதில் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய்—ஏற்றார்
அழுக்கடையா நெஞ்சுருக மும்மலங்கள் பாயுங்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை. 7

இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும் முரசியம்பாய்—அன்பாற்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத் தோங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை. 8

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளூறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தாரென்—தீயவினை
நாளுமணு காவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளிஅறு காம்உவந்த தார். 9

சோலைப் பசுங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொலியுங் கொடிகூறாய்—சாலவும்
ஏதிலார் துண்ணென்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டுங்
கோதிலா ஏறாங் கொடி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருப்பள்ளியெழுச்சி

திரோதான சுத்தி

[எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றியென் வாழ்முத லாகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற் கிணைதுணை மலர்கொண்
டேற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருள் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோஞ்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெனை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

அருணன்இந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயம்நின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழவெழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாந்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்

ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்
தொருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 4

பூதங்கள் தோறும்நின் றாயெனின் அல்லால்
போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
கேட்டறி யோமுனைக் கண்டறி வாரைச்
சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
சிந்தனைக் கும்அரி யாய்எங்கள் முன்வந்(து)
ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 5

பப்பற வீட்டிருந் துணரும்நின் னடியார்
பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
மைப்புறு கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
வணங்குகின் றார்அணங் கின்மண வாளா

செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்சூழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்(கு)
அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச
மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுவெமைப் பணிகொளும் ஆறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 7

முந்திய முதல்நடு இறுதியும் ஆனாய்
மூவரும் அறிகிலர் யாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயும்நின் னடியார்
பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தணன் ஆவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 8

விண்ணகத் தேவரும் நண்ணவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேவுன தொழுப்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்

எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்நாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேஇந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவன் ஆசைப்
படவும்நின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

கோயின் மூத்த திருப்பதிகம்

அநாதியாகிய சற்காரியம்

[அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையா ளுன்றன் நடுவிருக்கும் உடையாள் நடுவுள் நீயிருத்தி, அடியே னடுவுள் இருவீரும் இருப்ப தானால் அடியேனுன், அடியார் நடுவு ளிருக்குமரு ளைப்புரி யாய்பொன் னம்பலத்தெம், முடியா முதலே என்கருத்து முடியும் வண்ணம் முன்னின்றே. 1

முன்னின் றாண்டாய் எனைமுன்னம் யானு மதுவே முயல்வுற்றுப், பின்னின் றேவல் செய்கின்றேன் பிற்பட்

டொழிந்தேன் பெம்மானே, என்னின் றருளி வரநின்று போந்திடென்னுவிடில்.அடியார், உன்னின் றிவனு ரென்னுரோ பொன்னம் பலக்கூத் துகந்தானே. 2

உகந்தானே அன்புடை யடிமைக் குருகா உள்ளத் துணர் விலியேன், சகந்தான் அறிய முறையிட்டால் தக்க வாறன் றென்னுரோ, மகந்தான் செய்து வழிவந்தார் வாழ வாழ்ந்தாய் அடியேற்குன், முகந்தான் தாரா விடின்முடிவேன் பொன்னம் பலத்தெம் முழுமுதலே. 3

முழுமுத லேஐம் புலனுக்கும் மூவர்க்கு மென்ற னக்கும், வழிமுத லேநின் பழவடி யார்திரள் வான் குழுமிக், கெழு முத லேயருள் தந்திருக்க இரங்குங் கொல்லோவென் றழுமதுவேயன்றி மற்றென்செய்கேன் பொன்னம்பலத் தரைசே. 4

அரைசே பொன்னம் பலத்தாடும் அமுதே என்றுன் அருணேக்கி, இரைதேர் கொக்கொத் திரவுபகல் ஏசற் றிருந்தே வேசற்றேன். கரைசே ரடியார் களிசிறப்பக் காட்சி கொடுத் துன் அடியேன்பாற், பிரைசேர் பாலில் நெய்போலப் பேசா திருந்தா லேசாரோ. 5

ஏசா நிற்பர் என்னையுனக் கடியா னென்று பிறரெல் லாம், பேசா நிற்பர் யான்தானும் பேணு நிற்பேன் நின் னருளே, தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்குந் திருவோ லக்கஞ் சேவிக்க, ஈசா பொன்னம் பலத்தாடும் எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே. 6

இரங்கு நமக்கம் பலக்கூத்தன் என்றென் றேமாந் திருப் பேனை, அருங்கற் பனைகற் பித்தாண்டாய் ஆள்வா ரிலிமா டாவேனே, நெருங்கும் அடியார் களும்நீயும் நின்று நிலாவி விளையாடும், மருங்கே சார்ந்து வரவெங்கள் வாழ்வே வாவென் றருளாயே. 7

அருளா தொழிந்தால் அடியேனை அஞ்சேல் என்பா ராரிங்குப், பொருளா வென்னைப் புகுந்தாண்ட பொன்னே

பொன்னம் பலக்கூத்தா, மருளார் மனத்தோ டுனைப்பிரிந்து வருந்து வேனை வாவென்றுன், தெருளார் கூட்டங் காட்டா யேற் செத்தே போறுற் சிரியாரோ. 8

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டுன் திருவார்த்தை, விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார் வெவ்வே றிருந்துன் திருநாமந், தரிப்பார் பொன்னம் பலத்தாடுந் தலைவா வென்பா ரவர்முன்னே, நரிப்பாய் நாயே னிருப் பேனே நம்பி இனித்தான் நல்காயே. 9

நல்கா தொழியான் நமக்கென்றுன் நாமம் பிதற்றி நயனநீர், மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறு வணங்கா மனத்தால் நினைந்துருகிப், பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப் பரவிப் பொன் னம் பலமென்றே, ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க் கிரங்கி அருளாய் என்னை யுடையானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

கோயிற் றிருப்பதிகம்

அநுபோக இலக்கணம்

[எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே. 1

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோ டாக்கை
ஆனந்த மாய்க்கசிந் துருக
என்பரம் அல்லா இன்னருள் தந்தாய்
யானிதற் கிலனொர்கைம் மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெரு மானே
சீருடைச் சிவபுரத் தரைசே. 2

அரைசனே அன்பர்க் கடியனே னுடைய
அப்பனே ஆவியோ டாக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்துநின் றுருக்கிப்
பொய்யிருள் கடிந்தமெய்ச் சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத்தெண் கடலே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
உரையுணர் விறந்துநின் றுணர்வதோர் உணர்வே
யானுன்னே உரைக்குமா றுணர்த்தே. 3

உணர்ந்தமா முனிவர் உம்பரோ டொழிந்தார்
உணர்வுக்குந் தெரிவரும் பொருளே
இணங்கிலி எல்லா வுயிர்கட்கும் உயிரே
எனைப்பிறப் பறுக்குமெம் மருந்தே
திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்தது வெளியே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
குணங்கள்தா மில்லா இன்பமே உன்னைக்
குறுகினேற் கினியென்ன குறையே. 4

குறைவிலா நிறைவே கோதிலா அமுதே
ஈறிலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே

மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்தென்
மனத்திடை மன்னிய மன்னே
சிறைபெறு நீர்போற் சிந்தைவாய்ப் பாயுந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
இறைவனே நீயென் உடலிடங் கொண்டாய்
இனியுன்னை என்னிரக் கேனே. 5

இரந்திரந் துருக என்மனத் துள்ளே
எழுகின்ற சோதியே இமையோர்
சிரந்தனிற் பொலியுங் கமலச்சே வடியாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
நிரந்தஆ காயம் நீர்நிலந் தீகால்
ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
கரந்ததோர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
கண்ணுறக் கண்டுகொண் டின்றே. 6

இன்றெனக் கருளி இருள்கடிந் துள்ளத்
தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதுமற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீ யல்லை அன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை அறியகிற் பாரே. 7

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததோர் படரொளிப் பரப்பே
நீருறு தீயே நினைவதேல் அரிய
நின்மலா நின்னருள் வெள்ளச்

சீருறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாருறவு எனக்கிங் காரயல் உள்ளார்
ஆனந்த மாக்குமென் சோதீ. 8

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற் கரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்குமா னந்தமா கடலே
தீதிலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாதுநீ போவதோர் வகையெனக் கருளாய்
வந்துநின் இணையடி தந்தே. 9

தந்ததுன் தன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டவெம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யான்இதற் கிலனொர் கைம் மாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

செத்திலாப் பத்து

சிவானந்தம் அளவறுக் கொணுமை

[எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதும லர்க்கழல் இணையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்த னேஅயன் மாற்கறி யொண்ணுச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 1

புற்று மாய்மர மாய்ப்புனல் காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாருநின் மலரடி காணு
மன்ன என்னையோர் வார்த்தையுட் படுத்துப்
பற்றிஞய் பதையேன் மனமிக உருகேன்
பரிகி லேன்பரி யாவுடல் தன்னைச்
செற்றி லேன்இன் னுந் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 2

புலைய னேனையும் பொருளென நினைந்துன்
அருள்பு ரிந்தனை புரிதலுங் களித்துத்

தலையி னுல்நடந் தேன்விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க் கெல்லாம்
நிலைய னேஅலை நீர்விட முண்ட
நித்த னேஅடை யார்புர மெரித்த
சிலைய னேஎனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 3

அன்ப ராகிமற் றருந்தவ முயல்வார்
அயனு மாலுமற் றழலுறு மெழுகாம்
என்ப ராய்நினை வாரெனைப் பலர்
நிற்க இங்கெனை எற்றினுக் காண்டாய்
வன்ப ராய்முரு டொக்குமென் சிந்தை
மரக்கண் என்செவி இரும்பினும் வலிது
தென்ப ராய்த்துறை யாய்சிவ லோகா
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 4

ஆட்டுத் தேவர்தம் விதியொழித் தன்பால்
ஐயனே யென்றுன் அருள்வழி இருப்பேன்
நாட்டுத் தேவரும் நாடரும் பொருளே
நாத னேஉனைப் பிரிவுறா அருளைக்
காட்டித் தேவநின் கழலிணை காட்டிக்
காயமா யத்தைக் கழித்தருள் செய்யாய்
சேட்டைத் தேவர்தந் தேவர் பிரானே
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 5

அறுக்கி லேன்உடல் துணிபடத் தீப்புக்
கார்கி லேன்திரு வருள்வகை அறியேன்
பொறுக்கி லேன்உடல் போக்கிடங் காணேன்
போற்றி போற்றிஎன் போர்விடைப் பாகா

இறக்கி லேன்உனைப் பிரிந்தினி திருக்க
என்செய் கேன்இது செய்கவென் றருளாய்
சிறைக்க ணேபுனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 6

மாய னேமறி கடல்விட முண்ட
வான வாமணி கண்டத்தெம் அமுதே
நாயி னேன்உனை நினையவும் மாட்டேன்
நமச்சி வாயவென் றுன்னடி பணியாப்
பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்
பிறைகு லாஞ்சடைப் பிஞ்ஞக னேயோ
சேய ஞகிநின் றலறுவ தழகோ
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 7

போது சேரயன் பொருகடற் கிடந்தோன்
புரந்த ராதிகள் நிற்கமற் றென்னைக்
கோது மாட்டிநின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள் கென்றுநின் தொண்டரிற் கூட்டாய்
யாது செய்வதென் றிருந்தனன் மருந்தே
அடிய னேன்இடர்ப் படுவதும் இனிதோ
சீத வார்புனல் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவியசிவனே. 8

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றெனை நயந்தினி தாண்டாய்
காலன் ஆருயிர் கொண்டபூங் கழலாய்
கங்கை யாய்அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட் டலறும்அம் மலர்க்கே
மரக்க ணேனையும் வந்திடப் பணியாய்

சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்சூழ்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே. 9

அளித்து வந்தெனக் காவவென் றருளி
அச்சந் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்துந் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே
வளைக்கை யானொடு மலரவன் அறியா
வான வாமலை மாதொரு பாகா
களிப்பெ லாமிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

அடைக்கலப்பத்து

பக்குவ நிண்ணயம்

[கலவைப் பாட்டு]

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுக்கமலத் திரளனநின் சேவடிசேர்ந் தமைந்த
பழுத்தமனத் தடியருடன் போயினர்யான் பாவியேன்
புழுக்கணுடைப் புன்குரம்பைப் பொல்லாக்கல்வி ஞானமிலா
அழுக்குமனத் தடியேன் உடையாயுன் அடைக்கலமே. 1

வெறுப்பன வேசெய்யுமென் சிறுமையைநின் பெரு மையினற், பொறுப்பவ னேஅராப் பூண்பவ னேபொங்கு கங்கைசடைச், செறுப்பவ னேநின் திருவரு ளாலென் பிற வியைவேர், அறுப்பவ னேஉடை யாய்அடி யேனுன் அடைக் கலமே. 2

பெரும்பெரு மானென் பிறவியைவே ரறுத்துப் பெரும் பிச்சுத், தரும்பெரு மான்சது ரப்பெரு மானென் மனத்தி னுள்ளே, வரும்பெரு மான்மல ரோன்நெடு மாலறி யாம னின்ற, அரும்பெரு மான்உடை யாய்அடி யேனுன் அடைக் கலமே. 3

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள் ளத்தினின் கழற்புணை கொண், டிழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர் வான்யா னிடர்க் கடல்வாய்ச், சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொரக் காமச் சுற வெறிய, அழிகின் றனனுடை யாய்அடி யேனுன் அடைக் கலமே. 4

சுருள்புரி கூழையர் சூழலிற் பட்டுன் திறமறந்திங், கிருள்புரி யாக்கையி லேகிடந் தெய்த்தனன் மைத்தடங்கண், வெருள்புரி மானன்ன நோக்கிதன் பங்கவிண் ணோர்பெரு மான், அருள்புரி யாய்உடை யாய்அடி யேனுன் அடைக் கலமே. 5

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர் வன்மத் திடவுடைந்து, தாழியைப் பாவு தயிர்போல் தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள், வாழியெப் போதுவந் தெந்நாள் வணங்குவன் வல்வினை யேன், ஆழியப் பாவுடை யாய்அடி யேனுன் அடைக்கலமே.6

மின்கணினார் நுடங்கும்இடையார் வெகுளிவலையி லகப் பட்டுப், புன்கணனாய்ப் புரள்வேனைப் புரளாமற் புகுந்தருளி, என்கணிலே அமுதூறித் தித்தித்தென் பிழைக்கிரங்கும், அங் கணனே யுடையாய் அடியேனுன் அடைக்கலமே. 7

மாவடு வகிரன்ன கண்ணிபங் காநின் மலரடிக்கே, கூவிடு வாய்கும்பிக் கேயிடு வாய்நின் குறிப்பறியேன், பாவி டை யாடு குழல்போற் கரந்து பரந்தவுள்ளம், ஆகெடு வேன் உடை யாய்அடி யேனுன் அடைக்கலமே. 8

பிறிவறி யாஅன்பர் நின்னருட் பெய்கழல் தாளிணைக் கீழ், மறிவறி யாச்செல்வம் வந்துபெற் றார்உன்னை வந்திப்ப தோர், நெறியறி யேன்நின்னை யேயறி யேன்நின்னை யேயறியும், அறிவறி யேன்உடை யாய்அடி யேனுன் அடைக் கலமே. 9

வழங்குகின் றாய்க்குன் னருளார் அமுதத்தை வாரிக் கொண்டு, விழுங்குகின் றேன்விக் கினேன்வினை யேனென் விதியின்மையால், தழங்கருந் தேனன்ன தண்ணீர் பருகத்தந் துய்யக்கொள்ளாய், அழுங்குகின் றேன்உடை யாய்அடி யேனுன் அடைக்கலமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

ஆசைப்பத்து

ஆத்தும இலக்கணம்

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

கருடக் கொடியோன் காண மாட்டாக் கழற்சே வடியென்னும், பொருளைத் தந்திங் கென்னை யாண்ட பொல்லா மணியேயோ, இருளைத் துரந்திட் டிங்கே வாவென் றங்கே கூவும், அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 1

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை என்பு தோல் போர்த்த, குப்பா யம்புக் கிருக்ககில்லேன் கூவிக் கொள்ளாய் கோவேயோ, எப்பா லவர்க்கும் அப்பா லாம்என் னாரமு தேயோ, அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 2

சீவார்ந் தீமொய்த் தழுக்கொடு திரியுஞ் சிறுகுடி லிதுசி தையக், கூவாய் கோவே கூத்தா காத்தாட் கொள்ளுங் குரு மணியே, தேவா தேவர்க் கரியானே சிவனே சிறிதென் முக நோக்கி, ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம் மானே. 3

மிடைந்தெலும் பூத்தை மிக்கழுக்கூறல் வீறிலி நடைக் கூடந், தொடர்ந்தெனை நலியத் துயருறுகின்றேன் சோத்தம் எம்பெருமானே, உடைந்துநைந் துருகி உன்னொளி நோக்கி உன்திரு மலர்ப்பாதம், அடைந்துநின் றிடுவான் ஆசைப் பட் டேன் கண்டாய் அம்மானே. 4

அளிபுண் ணகத்துப் புறந்தோல்மூடி அடியே னுடை யாக்கை, புளியம் பழமொத்திருந்தேன் இருந்தும் விடையாய் பொடியாடீ, எளிவந் தென்னை யாண்டு கொண்ட என்னா ரமுதேயோ, அளியேன் என்ன ஆசைப் பட்டேன் கண் டாய் அம்மானே. 5

எய்த்தேன் நாயேன் இனியிங் கிருக்க கில்லேன் இவ் வாழ்க்கை, வைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா மலர்ச்சே வடியானே, முத்தா வுன்றன் முகவொளி நோக்கி முறுவல் நகைகாண, அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம் மானே. 6

பாரோர் விண்ணோர் பரவி யேத்தும் பரனே பரஞ் சோதி, வாராய் வாரா வுலகந் தந்து வந்தாட் கொள்வானே, பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்தெம் பெருமான் எனஏத்த, ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 7

கையால் தொழுதுன் கழற்சே வடிகள் கழுமத் தழுவிக் கொண், டெய்யா தென்றன் றலைமேல் வைத்தெம் பெருமான் பெருமானென், றையா வென்றன் வாயா லரற்றி யழல்சேர் மெழுகொப்ப, ஐயாற் றரசே ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 8

செடியா ராக்கைத் திறமற வீசிச் சிவபுர நகர்புக்குக், கடியார் சோதி கண்டு கொண்டென் கண்ணிணை களிகூரப்,

படிதா னில்லாப் பரம்பர னேயுன் பழஅடி யார்கூட்டம், அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 9

வெஞ்சே லனைய கண்ணார்தம் வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு, நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே நானோர் துணைகாணேன், பஞ்சே ரடியாள் பாகத் தொருவா பவளத் திருவாயால், அஞ்சே லென்ன ஆசைப் பட்டேன் கண்டாய் அம்மானே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

அதிசயப்பத்து

முத்தி இலக்கணம்

[அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

வைப்புமா டென்றும் மாணிக்கத் தொளியென்றும் மனத்திடை உருகாதே, செப்பு நேர்முலை மடவர லியர்தங்கள் திறத்திடை நைவேனை, ஒப்பி லாதன உவமனி லிறந்தன ஒண்மலர்த் திருப்பாதத், தப்ப னண்டுதன் னடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 1

நீதி யாவன யாவையு நினைக்கிலேன் நினைப்பவ ரொடுங்கூடேன், ஏத மேபிறந் திறந்துழல் வேன்றனை யென்னடி யானென்று, பாதி மாதொடுங் கூடிய பரம்பரன் நிரந்தர மாய்நின்ற, ஆதி யாண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 2

முன்னை யென்னுடை வல்வினை போயிட முக்கணது டையெந்தை, தன்னை யாவரும் அறிவதற் கரியவன் எளியவ னடியார்க்குப், பொன்னை வென்றதோர் புரிசடை முடித

னில் இளமதி யதுவைத்த, அன்னை யாண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 3

பித்தன் என்றெனை உலகவர் பகர்வதோர் காரணம் இதுகேளீர், ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடிடும் உபாயம தறியாமே, செத்துப் போயரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படு கின்றேனை, அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 4

பரவு வாரவர் பாடுசென் றணைகிலேன் பன்மலர் பறித்தேத்தேன், குரவு வார்குழ லார்திறத் தேநின்று குடிகெடு கின்றேனை, இரவு நின்றெரி யாடிய எம்மிறை யெரிசடை மிளிர்கின்ற, அரவன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 5

எண்ணி லேன்றிரு நாமவஞ் செழுத்துமென் ஏழைமை யதனாலே, நண்ணி லேன்கலை ஞானிகள் தம்மொடு நல்வினை நயவாதே, மண்ணி லேபிறந் திறந்துமண் ணாவதற் கொருப்படு கின்றேனை, அண்ண லாண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 6

பொத்தை யூன்சுவர் புழுப்பொதிந் துளுத்தசும் பொழுகிய பொய்க்கூரை, இத்தை மெய்யெனக் கருதிநின் றிடர்க் கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை, முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த பவளத்தின் முழுச்சோதி, அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 7

நீக்கி முன்னெனைத் தன்னொடு நிலாவகை குரம்பையிற் புகப்பெய்து, நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து நுகமின்றி விளாக்கைத்துத், தூக்கி முன்செய்த பொய்யறத் துகளறுத் தெழுதரு சுடர்ச்சோதி, ஆக்கி யாண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 8

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர் எழுதரு நாற்றம்போற், பற்ற லாவதோர் நிலையிலாப் பரம்பொருள்

அப்பொருள் பாராதே, பெற்றவா பெற்ற பயனது நுகர்ந்திடும் பித்தர்சொல் தெளியாமே, அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய அதிசயங் கண்டாமே. 9

இருள் திணிந்தெழுந் திட்டதோர் வல்வினைச் சிறுகுடி லிதுவித்தைப், பொருளெ னக்களித் தருநர கத்திடை விழப்புகு கின்றேனைத், தெருளு மும்மதில் நொடிவரை யிடிதரச் சினப்பதத் தொடுசெந்தீ, அருளு மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய அதிசயங் கண்டாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

புணர்ச்சிப்பத்து

அத்துவித இலக்கணம்

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடர்பொற் குன்றைத் தோளா
முத்தை வாளா தொழும்புகந்து
கடைபட் டேனை ஆண்டுகொண்ட
கருணா லயனைக் கருமால்பிரமன்
தடைபட் டின்னுஞ் சாரமாட்டாத்
தன்னைத் தந்தஎன் னாரமுதைப்
புடைபட் டிருப்ப தென்றுகொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 1

ஆற்றகில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்தைப் புலனாய

சேற்றி லழுந்தாச் சிந்தைசெய்து
சிவனெம் பெருமான் என்றேத்தி
ஊற்று மணற்போல் நெக்குநெக்
குள்ளே உருகி ஓலமிட்டுப்
போற்றி நிற்ப தென்றுகொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 2

நீண்ட மாலும் அயனும்வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விருப்பிலேனை
ஆண்டு கொண்ட வென்னாரமுதை
அள்ளூ றுள்ளத் தடியார்முன்
வேண்டுந் தனையும் வாய்விட்டலறி
விரையார் மலர்தூவிப்
பூண்டு கிடப்ப தென்று கொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 3

அல்லிக் கமலத் தயனும்மாலும்
அல்லாதவரும் அமரர் கோனுஞ்
சொல்லிப் பரவு நாமத்தானைச்
சொல்லும் பொருளும் இறந்தசுடரை
நெல்லிக் கனியைத் தேனைப்பாலை
நிறையின் னமுதை அமுதின்சுவையைப்
புல்லிப் புணர்வ தென்றுகொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 4

திகழத் திகழும் அடியுமுடியுங்
காண்பான் கீழ்மேல் அயனும்மாலும்
அகழப் பறந்துங் காணமாட்டா
அம்மான் இம்மா நிலமுழுதும்

நிகழப் பணிகொண் டென்னையாட்கொண்
டாவா வென்ற நீர்மையெல்லாம்
புகழப் பெறுவ தென்றுகொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 5

பரிந்து வந்து பரமானந்தம்
பண்டே அடியேற் கருள்செய்யப்
பிரிந்து போந்து பெருமாநிலத்தில்
அருமா லுற்றேன் என்றென்று
சொரிந்த கண்ணீர் சொரியவுண்ணீர்
உரோமஞ் சிலிர்ப்ப உகந்தன்பாய்ப்
புரிந்து நிற்ப தென்றுகொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 6

நினையப் பிறருக் கரியநெருப்பை
நீரைக் காலை நிலனைவிசும்பைத்
தனையொப் பாரை யில்லாத்தனியை
நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்தகண்டங்
கனையக் கண்ணீர் அருவிபாயக்
கையுங் கூப்பிக் கடிமலராற்
புனையப் பெறுவ தென்றுகொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 7

நெக்கு நெக்குள் ளுருகியுருகி
நின்றும் இருந்துங் கிடந்துமெழுந்தும்
நக்கு மழுதுந் தொழுதும்வாழ்த்தி
நானா விதத்தாற் கூத்துநவிற்றிச்
செக்கர் போலுந் திருமேனி
திகழ நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப்

புக்கு நிற்ப தென்றுகொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 8

தாதாய் மூவே மூலகுக்குந்
தாயே நாயேன் தனையாண்ட
பேதாய் பிறவிப் பிணிக்கோர்மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்போதும்
ஏதா மணியே என்றென்றேத்தி
இரவும் பகலும் எழிலார்பாதப்
போதாய்ந் தணைவ தென்றுகொல்லோ
என்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 9

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய்முழுதுங்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க்கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
பார்ப்பா னேயெம் பரமாவென்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்துபாதப்
பூப்போ தணைவ தென்றுகொல்லோ
வென்பொல் லாமணி யைப்புணர்ந்தே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

வா ழா ப் ப த் து

முத்தி உபாயம்

[எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பரந்தஎம் பரனே
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
யாரொடு நோகேன் ஆர்க்கெடுத் துரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானல்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 1

வம்பனேன் றன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்
குணர்விறந் துலகமூ டுருவுஞ்
செம்பெரு மானே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எம்பெரு மானே என்னையாள் வானே
என்னைநீ கூவிக்கொண் டருளே. 2

பாடிமால் புகழும் பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்

தேடிநீ யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஊடுவ துன்னோ டுவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவ துனக்கெனக் குறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 3

வல்லைவா ளரக்கர் புரமெரித் தானே
மற்றுநான் பற்றிலேன் கண்டாய்
தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எல்லைமூ வுலகும் உருவியன் றிருவர்
காணும்நாள் ஆதியீ றின்மை
வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 4

பண்ணினேர் மொழியாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திண்ணமே யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
என்றிவை நின்கணே வைத்து
மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 5

பஞ்சின்மெல் லடியாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செஞ்செவே யாண்டாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே

அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ யளித்த
அருளினை மருளினன் மறந்த
வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 6

பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
திருவுயர் கோலச் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
கருணையே நோக்கிக் கசிந்துளம் உருகிக்
கலந்துநான் வாழுமா றறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 7

பந்தணை விரலாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
அந்தமில் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமு தேயடி யேனை
வந்துய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 8

பாவநா சாவுன் பாதமே யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
தேவர்தந் தேவே சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
மூவுல குருவ இருவர்கீழ் மேலாய்
முழங்கழ லாய்நிமிர்ந் தானே

மாவுரி யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 9

பழுதில்தொல் புகழாள் பங்கநீ யல்லாற்
பற்றுநான் மற்றிலேன் கண்டாய்
செழுமதி யணிந்தாய் சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்கோர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழவிடை யானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருகவென் றருள்புரி யாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

அருட்பத்து

மகாமாயா சுத்தி

[எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழொளி விளக்கே
சுரிகுழற் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரனே பால்கொள்வெண் ணீற்றாய்
பங்கயத் தயனுமால் அறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தமே வியசீர் ஆதியே

ஆதியே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 1

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்ணுளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலமிட் டலறி
உலகெலாந் தேடியுங் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 2

எங்கள்நா யகனே என்னுயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள்நா யகனே தக்கநற் காமன்
றனதுடல் தழலெழ விழித்த
செங்கண்நா யகனே திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 3

கமலநான் முகனுங் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற் கரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படா யென்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அமலனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 4

துடிகொள்நே ரிடையாள் சுரிகுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள்வான் தழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு
பொங்கொளி தங்குமார் பினனே
செடிகொள்வான் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 5

துப்பனே தூயாய் தூயவெண் ணீறு
துதைந்தெழு துளங்கொளி வயிரத்(து)
ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தின்
உறுசுவை யளிக்குமா ரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 6

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேவலர் புரங்கள்மூன் றெரித்த
கையனே காலாற் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழற் பிழம்பன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 7

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டறு மலர்பறித் திறைஞ்சிப்

பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்தருள் செய்யுஞ்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 8

மருளனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோ டிம்மையுங் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவாள் அரவங்
கங்கைநீர் தங்குசெஞ் சடையாய்
தெருளுநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித் தழைத்தால்
அதெந்துவே யென்றரு ளாயே. 9

திருந்துவார் பொழில்சூழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தமே வியசீர்
இருந்தவா றெண்ணி ஏசறா நினைந்திட்
டென்னுடை யெம்பிரான் என்றென்(று)
அருந்தவா நினைந்தே ஆதரித் தழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்றரு ளாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கழுக்குன்றத்தில் அருளிய

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

குரு தரிசனம்

[எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கி லாதபெ ருந்து றைப்பெரு மானுன் நாமங்கள் பேசுவார்க், கிணக்கி லாததோ ரின்ப மேவருந் துன்ப மேதுடைத் தெம்பிரான், உணக்கி லாததோர் வித்து மேல்விளை யாமல் என்வினை ஒத்தபின், கணக்கி லாத்திருக் கோலம் நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 1

பிட்டு நேர்பட மண்சு மந்தபெ ருந்து றைப்பெரும் பித்தனே, சட்டம் நேர்பட வந்தி லாதச ழக்க னேனுனைச் சார்ந்திலேன், சிட்ட னேசிவ லோக னேசிறு நாயி னுங்கடை யாயவெங், கட்ட னேனையும் ஆட்கொள் வான்வந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 2

மலங்கி னேன்கண்ணி னீரை மாற்றிம லங்கெடுத்தபெ ருந்துறை, விலங்கி னேன்வினைக் கேட னேனினி மேல்வி ளைவத றிந்திலேன், இலங்கு கின்றநின் சேவ டிகளி ரண்டும் வைப்பிடம் இன்றியே, கலங்கி னேன்கலங் காம லேவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 3

பூணொ ணாததொர் அன்பு பூண்டுபொ ருந்தி நாடொறும் போற்றவும், நாணொ ணாததொர் நாணமெய்திந டுக்க டலுள்அ ழுந்திநான், பேணொ ணாதபெ ருந்து றைப்பெருந் தோணி பற்றியு கைத்தலுங், காணொ ணாத்திருக் கோல நீவந்து காட்டி னாய்க்கழுக் குன்றிலே. 4

கோல மேனிவ ராக மேகுண மாம்பெ ருந்துறைக் கொண்டலே, சீல மேதும றிந்தி லாதவென் சிந்தை வைத்தசி காமணி, ஞால மேகரி யாக நானுனை நச்சி நச்சிட வந்திடுங், கால மேஉனை ஓத நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 5

பேத மில்லதோர் கற்ப ளித்தபெ ருந்து றைப்பெரு வெள்ளமே, ஏத மேபல பேச நீயெனை ஏதி லார்முனம் என் செய்தாய், சாதல் சாதல்பொல் லாமை யற்றத னிச்ச ரண்சர ணுமெனக் காத லாலுனை ஓத நீவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே. 6

இயக்கி மாரறு பத்து நால்வரை எண்கு ணஞ்செய்த ஈசனே, மயக்க மாயதோர் மும்ம லப்பழ வல்வி னைக்குள் அழுந்தவுந், துயக்க றுத்தெனை ஆண்டு கொண்டுநின் தூய்ம லர்க்கழல் தந்தெனைக், கயக்க வைத்தடி யார்மு னேவந்து காட்டி னாய்கழுக் குன்றிலே.

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

கண்டபத்து

நிருத்த தரிசனம்

[கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரிய வயமயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநரகில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனைத் தெளிவித்துச் சிவமாக்கி யெனையாண்ட
அந்தமிலா ஆனந்தம் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே. 1

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத், தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வெய்திக் கிடப்பேனை, எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டென் பிறப்பறுத்த இணை யிலியை, அனைத்துலகுந் தொழுந்தில்லை அம்பலத்தே கண் டேனே. 2

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்தென் உளமன்னிக், கருத்திருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட, திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்குஞ் சிவபதத்தை அருத்தி யினால் நாயடியேன் அணிகொள்தில்லை கண்டேனே. 3

கல்லாத புல்லறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாள னாய்வந்து வனப்பெய்தி இருக்கும்வண்ணம்
பல்லோருங் காணஎன்றன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சுதில்லை யம்பலத்தே கண்டேனே. 4

சாதிகுலம் பிறப்பென்னுஞ் சுழிப்பட்டுத் தடுமாறும், ஆத மிலி நாயேனை அல்லலறுத் தாட்கொண்டு, பேதைகுணம் பிறருருவம் யானெனதென் னுரைமாய்த்துக், கோதிலமு தானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே. 5

பிறவிதனை யறமாற்றிப் பிணிமூப்பென் றிவையிரண்டும்
உறவினொடும் ஒழியச்சென் றுலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்சூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம் பலம்மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே. 6

பத்திமையும் பரிசுமிலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தனிவன் எனவென்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தமெனுந் திண்கயிற்றால் திருப்பாதங் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 7

அளவிலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டிங் கறிவின்றி
விளைவொன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்(கு)
அளவிலா ஆனந்தம் அளித்தென்னை ஆண்டானைக்
களவிலா வானவருந் தொழுந்தில்லை கண்டேனே. 8

பாங்கினொடு பரிசொன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கியுளத் தொளிவளர உலப்பிலா அன்பருளி

வாங்கிவினை மலம்அறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே. 9

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாகிப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமிலாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கெடுத்தாண்ட கிளரொளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

பிரார்த்தனைப் பத்து

சதாமுத்தி

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

கலந்து நின்னடியா ரோடன்று வாளா களித்தி ருந்தேன், புலர்ந்து போன காலங்கள் புகுந்து நின்ற திடர்பின்னாள், உலர்ந்து போனே னுடையானே உலவா இன்பச் சுடர்காண்பான், அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய் ஆர்வங்கூர அடியேற்கே. 1

அடியார் சிலருன் அருள்பெற்றார் ஆர்வங் கூர யான் அவமே, முடையார் பிணத்தின் முடிவின்றி முனிவால் அடியேன் மூக்கின்றேன், கடியே னுடைய கடுவினையைக் களைந்துன் கருணைக் கடல்பொங்க, உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே ஓவா துருக அருளாயே. 2

அருளா ரமுதப் பெருங்கடல்வாய் அடியா ரெல்லாம் புக்கழுந்த, இருளா ராக்கை யிதுபொறுத்தே எய்த்தேன் கண்டாய் எம்மானே, மருளார் மனத்தோர் உன்மத்தன் வருமா

லென்றிங் கெனைக்கண்டார், வெருளா வண்ண மெய்
யன்பை உடையாய் பெறநான் வேண்டுமே. 3

வேண்டும் வேண்டு மெய்யடியா ருள்ளே விரும்பி
எனைஅருளால், ஆண்டா யடியேன் இடர்களைந்த அமுதே
அருமா மணிமுத்தே, தூண்டா விளக்கின் சுடரனையாய்
தொண்ட னேற்கும் உண்டாங்கொல், வேண்டா தொன்றும்
வேண்டாது மிக்க அன்பே மேவுதலே. 4

மேவும் உன்றன் அடியாருள் விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
காவி சேருங் கயற்கண்ணாள் பங்கா உன்றன் கருணையாற்
பாவி யேற்கும் உண்டாமோ பரமா னந்தப் பழங்கடல்சேர்ந்
தாவி யாக்கை யானெனதென் றியாது மின்றி யறுதலே. 5

அறவே பெற்றார் நின்னன்பர் அந்த மின்றி யகநெகவும்
புறமே கிடந்து புலைநாயேன் புலம்பு கின்றேன் உடையானே
பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு பேரா ஒழியாப் பிரிவில்லா
மறவா நினையா அளவிலா மாளா இன்ப மாகடலே. 6

கடலே அனைய ஆனந்தங் கண்டா ரெல்லாங் கவர்ந்
துண்ண, இடரே பெருக்கி ஏசற்றிங் கிருத்தல் அழகோ
அடிநாயேன், உடையாய் நீயே அருளுதியென் றுணர்த்தா
தொழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன், சுடரார் அருளால் இருள்நீங்
கச் சோதீ இனித்தான் துணியாயே. 7

துணியா உருகா அருள்பெருகத் தோன்றுந் தொண்ட
ரிடைப்புகுந்து, திணியார் மூங்கிற் சிந்தையேன் சிவனே
நின்று தேய்கின்றேன், அணியார் அடியார் உனக்குள்ள
அன்புந் தாராய் அருளளியத், தணியா தொல்லை வந்தருளித்
தளிர்பொற் பாதந் தாராயே. 8

தாரா அருளொன் றின்றியே தந்தாய் என்றுன் தமரெல்
லாம், ஆரா நின்றார் அடியேனும் அயலார் போல அயர்

வேனே, சீரார் அருளாற் சிந்தனையைத் திருத்தி யாண்ட சிவலோகா, பேரா னந்தம் பேராமை வைக்க வேண்டும் பெருமானே. 9

மானேர் பங்கா வந்திப்பார் மதுரக் கனியே மனம் நெகா, நானேர் தோளாச் சுரையொத்தால் நம்பி இத்தால் வாழ்ந்தாயே, ஊனே புகுந்த உனையுணர்ந்தே உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தைக், கோனே அருளுங் காலந்தான் கொடியேற் கென்றே கூடுவதே. 10

கூடிக் கூடி உன்னடியார் குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப் பாரா, வாடி வாடி வழியற்றேன் வற்றன் மரம்போல் நிற்பேனே, ஊடி யூடி உடையாயொடு கலந்துள் ளுருகிப் பெருகிநெக்(கு) ஆடி யாடி யானந்தம் அதுவே யாக அருள் கலந்தே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

குழைத்த பத்து

ஆத்தும நிவேதனம்

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைத்தாற் பண்டைக் கொடுவினைநோய் காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன், உழைத்தால் உறுதி உண்டோதான் உமையாள் கணவா எனைஆள்வாய், பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ பிறைசேர் சடையாய் முறையோவென், றழைத்தால் அருளா தொழிவதே அம்மா னேயுன் அடியேற்கே. 1

அடியேன் அல்ல லெல்லாம்முன் அகல ஆண்டாய் என் றிருந்தேன், கொடியே ரிடையாள் கூறுஎங் கோவே யாவா என்றருளிச், செடிசேர் உடலைச் சிதையாத தெத்துக் கெங்கள் சிவலோகா, உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளா தொறுத்தா லொன்றும் போதுமே. 2

ஒன்றும் போதா நாயேனை உய்யக் கொண்ட நின் கருணை, இன்றே யின்றிப் போய்த்தோதான் ஏழை பங்கா எங்கோவே, குன்றே அனைய குற்றங்கள் குணமா மென்றே நீகொண்டால், என்றான் கெட்ட திரங்கிடாய் எண்டோள் முக்கண் எம்மானே. 3

மானேர் நோக்கி மணவாளா மன்னே நின்சீர் மறப் பித்திவ், வூனே புகவென் றனைநாக்கி உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய், ஆனால் அடியேன் அறியாமை அறிந்து நீயே அருள்செய்து, கோனே கூவிக் கொள்ளுநாள் என்றென் றுன்னைக் கூறுவதே. 4

கூறும் நாவே முதலாகக் கூறுங் கரணம் எல்லாம்நீ, தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ தீமை நன்மை முழுதும்நீ, வேறோர் பரிசிங் கொன்றில்லை மெய்ம்மை யுன்னை விரித் துரைக்கில், தேறும் வகையென் சிவலோகா திகைத்தால் தேற்ற வேண்டாவோ. 5

வேண்டத் தக்க தறிவோய்நீ வேண்ட முழுதுந் தரு வோய்நீ, வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ வேண்டி யென் னைப் பணிகொண்டாய், வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய் யானும் அதுவே வேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே. 6

அன்றே யென்றன் ஆவியும் உடலும் உடைமை யெல் லாமுங், குன்றே அனையாய் யென்னையாட் கொண்ட போதே கொண்டிலையோ, இன்றோர் இடையூ றெனக்குண்டோ எண் டோண் முக்கண் எம்மானே, நன்றே செய்வாய் பிழைசெய் வாய் நானோ இதற்கு நாயகமே. 7

நாயிற் கடையாம் நாயேனை நயந்து நீயே ஆட்கொண் டாய், மாயப் பிறவி உன்வசமே வைத்திட் டிருக்கும் அது வின்றி, ஆயக் கடவேன் நானேதான் என்ன தோவிங் கதிகாரங், காயத் திடுவாய் உன்னுடைய கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்ணுதலே. 8

கண்ணார் நுதலோய் கழலிணைகள் கண்டேன் கண்கள் களிகூர, எண்ணா திரவும் பகலும்நான் அவையே யெண்ணும் அதுவல்லால், மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும் வந்துன் கழற்கே புகுமாறும், அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ அடிமை சால அழகுடைத்தே. 9

அழகே புரிந்திட் டடிநாயேன் அரற்று கின்றேன் உடை யானே, திகழா நின்ற திருமேனி காட்டி யென்னைப் பணி கொண்டாய், புகழே பெரிய பதமெனக்குப் புராண நீதந் தருளாதே, குழகா கோல மறையோனே கோனே யென்னைக் குழைத்தாயே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

உயிருண்ணிப் பத்து

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

[கலி விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

பைந்நாப்பட அரவேரல்குல் உமைபாகம தாயென்
மெய்ந்நாள்தொறும் பிரியாவினைக் கேடாவிடைப் பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாட்களித் தெந்நாள்இறு மாக்கேன்இனி யானே. 1

நானுரடி அணைவானொரு நாய்க்குத்தவி சிட்டிங்
கூறுருடல் புகுந்தானுயிர் கலந்தானுளம் பிரியான்
தேனுர்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை யுறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர் வளமீந்தனன் எனக்கே. 2

எனைநானென்ப தறியேன்பகல் இரவாவதும் அறியேன்
மனவாசகங் கடந்தானெனை மத்தோன்மத்த னுக்கிச் [யும்
சினமால்விடை யுடையான்மன்னு திருப்பெருந்துறை யுறை
பனவன்னெனைச் செய்தபடி றறியேன்பரஞ் சுடரே. 3

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர்விய னுலகில், எனைத்தான்புகுந் தாண்டானென தென்பின்புரை யுருக்கிப், பினைத்தான்புகுந் தெல்லேபெருந் துறையில்உறை பெம்மான், மனத்தான்கண்ணின் அகத்தான்மறு மாற்றத்திடையானே. 4

பற்ருங்கவை அற்றீர்பற்றும் பற்ருங்கது பற்றி
நற்ருங்கதி அடைவோமெனிற் கெடுவீரோடி வம்மின்
தெற்ருர்சடை முடியான்மன்னு திருப்பெருந்துறை யிறைசீர்
கற்ருங்கவன் கழல்பேணின ரொடுங்கூடுமின் கலந்தே. 5

கடலின்திரை யதுபோல்வரு கலக்கம்மலம் அறுத்தென்
உடலும்என துயிரும்புகுந் தொழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடருஞ்சுடர் மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை யுறையும்
படருஞ்சடை மகுடத்தெங்கள் பரன்தான் செய்த படிறே. 6

வேண்டேன்புகழ் வேண்டேன்செல்வம் வேண்டேன் மண்ணும் விண்ணும், வேண்டேன்பிறப் பிறப்புச்சிவம் வேண்டார்தமை நாளுந், தீண்டேன்சென்று சேர்ந்தேன் மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைதாள், பூண்டேன்புறம் போகேன்இனிப் புறம்போகலொட் டேனே. 7

கோற்றேனெனக் கென்கோகுரை கடல்வாயமு தென்கோ
ஆற்றேன்எங்கள் அரனேஅரு மருந்தேஎன தரசே

சேற்ருர்வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை யுறையும்
நீற்ருர்தரு திருமேனிநின் மலனேஉனே யானே. 8

எச்சம்அறி வேஞன்எனக் கிருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோஎங்கள் அரனேயரு மருந்தேஎன தமுதே
செச்சைமலர் புரைமேனியன் திருப்பெருந்துறை யுறைவான்
நிச்சம்என நெஞ்சின்மன்னி யாளுகிநின் ருனே. 9

வான்பாவிய உலகத்தவர் தவமேசெய அவமே
ஊன்பாவிய உடலைச்சுமந் தடவிமர மானேன் [வாய்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை யுறை
நான்பாவியன் ஆனலுனை நல்காயென லாமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

அச்சப்பத்து

ஆனந்தமுறுதல்

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன் பொய்யர்தம் மெய்யு மஞ்சேன் கற்றைவார் சடையெம் அண்ணல் கண்ணுதல் பாத நண்ணி, மற்றுமோர் தெய்வந் தன்னை உண்டென நினைந்தெம் பெம்மாற், கற்றிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சு மாறே. 1

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால் வினைக்கடல் கொளினும்
இருவரான் மாறு காண எம்பிரான் தம்பி ரானுந் [அஞ்சேன்

திருவுரு அன்றி மற்றோர் தேவரெத் தேவ ரென்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 2

வன்புலால் வேலு மஞ்சேன் வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்
என்பெலாம் உருக நோக்கி அம்பலத் தாடு கின்ற [சேன்
என்பொலா மணியை ஏத்தி இனிதருள் பருக மாட்டா
அன்பிலா தவரைக் கண்டா லம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 3

கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன் அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
வெளியநீ றாடு மேனி வேதியன் பாத நண்ணித்
துளியுலாங் கண்ண ராகித் தொழுதழு துள்ள நெக்கிங்(கு)
அளியிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 4

பிணியெலாம் வரினும் அஞ்சேன் பிறப்பினோ டிறப்பும் அஞ்சேன், துணிநிலா அணியி னான்றன் தொழும்பரோ டழுந்தி அம்மால், திணிநிலம் பிளந்துங் காணாச் சேவடி பரவி வெண்ணீ(று), அணிகிலா தவரைக் கண்டால் அம்ம நாம் அஞ்சு மாறே. 5

வாளுலாம் எரியும் அஞ்சேன் வரைபுரண் டிடினும் அஞ்சேன்
தோளுலா நீற்றன் ஏற்றன் சொற்பதங் கடந்த அப்பன்
தாளதா மரைக ளேத்தித் தடமலர் புனைந்து நையும்
ஆளலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 6

தகைவிலாப் பழியும் அஞ்சேன் சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
புகைமுகந் தெரிகை வீசிப் பொலிந்தஅம் பலத்து ளாடும்
முகைநகைக் கொன்றை மாலை முன்னவன் பாத மேத்தி
அகநெகா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 7

தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன் தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன் விண்ணவர் நண்ண மாட்டா
செறிதரு கழல்க ளேத்திச் சிறந்தினி திருக்க மாட்டா
அறிவிலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 8

மஞ்சுலாம் உருமும் அஞ்சேன் மன்னரோ டுறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுத மாக்கும் நம்பிரான் எம்பி ரானைச்
செஞ்சவே யாண்டுகொண்டான் திருமுண்டந் தீட்ட மாட்டா
தஞ்சுவார் அவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 9

கோணிலா வாளி யஞ்சேன் கூற்றுவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியி னானை நினைந்துநைந் துருகி நெக்கு
வாணிலாங் கண்கள் சோர வாழ்த்திநின் றேத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால் அம்மநாம் அஞ்சு மாறே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருப்பாண்டிப் பதிகம்

சிவானந்த விளைவு

[கட்டளைக் கலித்துறை]

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப் பாண்டியற் காரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்று மிலாத வரைக்கழற் போதிறைஞ்சித்
தெரிவர நின்றுருக் கிப்பரி மேற்கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை யன்றி உருவறி யாதென்றன் உள்ளமதே. 1

சதுரை மறந்தறி மால்கொள்வர் சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோம், கதிரை மறைத்தன்ன சோதி கழுக்கடை கைப் பிடித்துக், குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு மேற்குடி கேடு கண்டீர், மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப் போட மறித் திடுமே. 2

நீரின்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக் குளிக்கின்ற நெஞ்சங் கொண்டீர், பாரின்ப வெள்ளங் கொளப்பரி மேற்கொண்ட பாண்டியனார்,ஓரின்ப வெள்ளத் துருக்கொண்டு தொண்டரை உள்ளங்கொண்டார், பேரின்ப வெள்ளத்துட் பெய்கழலே சென்று பேணுமினே. 3

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர் செல்லன்மின் தென்னன் நன்னாட், டிறைவன் கிளர்கின்ற காலமிக் காலமெக் காலத் துள்ளும், அறிவொண் கதிர்வாள் உறைகழித் தானந்த மாக் கடவி, எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார் புரள இருநிலத்தே. 4

காலமுண் டாகவே காதல்செய் துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன் வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப் பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின் றான்வந்து முந்துமினே. 5

ஈண்டிய மாயா இருள்கெட எப்பொரு ளும்விளங்கத்
தூண்டிய சோதியை மீனவ னுஞ்சொல்ல வல்லனல்லன்
வேண்டிய போதே விலக்கிலை வாய்தல் விரும்புமின்தாள்
பாண்டிய னாருள் செய்கின்ற முத்திப் பரிசிதுவே. 6

மாயவன் அப்பரி மேல்கொண்டு மற்றவர் கைக்கொளலும்
போயறும் இப்பிறப் பென்னும் பகைகள் புகுந்தவருக்
காய அரும்பெருஞ் சீருடைத் தன்னரு ளேயருளுஞ்
சேய நெடுங்கொடைத் தென்னவன் சேவடி சேர்மின்களே. 7

அழிவின்றி நின்றதொ ரானந்த வெள்ளத் திடையழுத்திக்
கழிவில் கருணையைக் காட்டிக் கடிய வினையகற்றிப்
பழமலம் பற்றறுத் தாண்டவன் பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுல குந்தரு வான்கொடை யேசென்று முந்துமினே. 8

விரவிய தீவினை மேலைப் பிறப்புமுந் நீர்கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புருக் கும்பரம் பாண்டியனார்

புரவியின் மேல்வரப் புந்திகொ ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரவியன் மேல்கொண்டு தம்மையுந் தாமறி யார்மறந்தே. 9

கூற்றைவென் றுங்கைவர் கோக்களை யும்வென் றிருந்தழகால், வீற்றிருந் தான்பெருந் தேவியுந் தானுமோர் மீனவன்பால், ஏற்றுவந் தாருயி ருண்ட திறலொற்றைச் சேவகனே, தேற்றமி லாதவர் சேவடி சிக்கெனச் சேர்மின்களே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தோணிபுரத்தில் அருளிய

பிடித்தபத்து

முத்திக் கலப்புரைத்தல்

[எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட் கரசே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்பெனப் பழுத்தென் குடிமுழு தாண்டு
வாழ்வற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருட் டுணிவே சீருடைக்கழலே
செல்வமே சிவபெரு மானே
எம்பொருட் டுன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 1

விடைவிடா துகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடையமெய்ப் பொருளே

முடைவிடா தடியேன் மூத்தற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையிற் கிடந்து
கடைபடா வண்ணங் காத்தெனை யாண்ட
கடவுளே கருணைமா கடலே
இடைவிடா துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 2

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 3

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததோர் கனியே
பெருந்திறல் அருந்தவர்க் கரசே
பொருளுடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
போகமே யோகத்தின் பொலிவே
தெருளிடத் தடியார் சிந்தையுட் புகுந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இருளிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 4

ஒப்புனக் கில்லா ஒருவனே அடியேன்
உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
மெய்ப்பதம் அறியா வீறிலி யேற்கு
விழுமிய தளித்ததோர் அன்பே

செப்புதற் கரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
எய்ப்பிடத் துன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக் கொண்டான்
டளவிலா ஆனந்தம் அருளிப்
பிறவிவே ரறுத்தென் குடிமுழு தாண்ட
பிஞ்ஞகா பெரியஎம் பொருளே
திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
செல்வமே சிவபெரு மானே
இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 6

பாசவே ரறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
பற்றுமா றடியனேற் கருளிப்
பூசனை உகந்தென் சிந்தையுட் புகுந்து
பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தி
செல்வமே சிவபெரு மானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 7

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதுமீ றில்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்

எத்தனை உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 8

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினுஞ் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 9

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்னெடுங் கோயிலாப் புகுந்தென்
என்பெலா முருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காந்
தொடக்கெலாம் அறுத்தநற் சோதீ
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருவேசறவு

சுட்டறிவு ஒழித்தல்

[கொச்சகக் கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்தீர்த்தென் என்புருக்கிக்
கரும்புதரு சுவையெனக்குக் காட்டினையுன் கழலிணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே நரிகளெல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவா றன்றேஉன் பேரருளே 1

பண்ணார்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் ஆளானார்க்கு
உண்ணார்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பறுத்திட் டாள்வாய்நீ வாவென்னக்
கண்ணார உய்ந்தவா றன்றேயுன் கழல்கண்டே. 2

ஆதமிலி யான்பிறப் பிறப்பென்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரு மின்றியே அழுந்துவேற் காவாவென்
றோதமலி நஞ்சுண்ட உடையானே யடியேற்குன்
பாதமலர் காட்டியவா றன்றேயெம் பரம்பரனே. 3

பச்சைத்தா ளரவாட்டீ படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்(டு)
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோவென்
சித்தத்தா றுய்ந்தவா றன்றேயுன் திறனினைந்தே. 4

கற்றறியேன் கலைஞானங் கசிந்துருகே னாயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்கியலால் வார்கழல்வந்

துற்றிறுமாந் திருந்தேனெம் பெருமானே யடியேற்குப்
பொற்றவிசு நாய்க்கிடுமா றன்றேநின் பொன்னருளே. 5

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவே னின்னருளால்
உய்ஞ்சேனெம் பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேலென் றாண்டவா றன்றேஅம் பலத்தமுதே. 6

என்பாலைப் பிறப்பறுத்திங் கிமையவர்க்கும் அறிய வொண்ணாத், தென்பாலைத் திருப்பெருந் துறையுறையுஞ் சிவபெருமான், அன்பால்நீ அகநெகவே புகுந்தருளி ஆட் கொண்ட(து), என்பாலே நோக்கியவா றன்றேயெம் பெருமானே. 7

மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஓத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்திங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினாற்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவா றன்றேயெம் பெருமானே. 8

மருவினிய மலர்ப்பாதம் மனத்தில்வளர்ந் துள்ளுருகத்
தெருவுதொறும் மிகவலறிச் சிவபெருமான் என்றேத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலிற் படிவாமா
றருளெனக்கிங் கிடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே. 9

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம வெனப்பெற்றேன்
தேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ் சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற் கருள்செய்தான்
ஊனாரு முயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூரில் அருளிய

திருப்புலம்பல்

சிவானந்த முதிர்வு

[கொச்சகக் கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கமலத் தயனெடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறுவெண் ணீறுடை
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேனின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே. 1

சடையானே தழலாடீ தயங்குமூ விலைச்சூலப், படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ மழவெள்ளை, விடையானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையாய் அடியேன்நான், உடையானே உனையல்லா துறுதுணைமற் றறியேனே. 2

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன், கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும், குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தாஉன் குரைகழற்கே, கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

குலாப்பத்து

அநுபவம் இடையீடுபடாமை

[கொச்சகக் கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென்றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 1

துடியேர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 2

என்புள் உருக்கி யிருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 3

குறியும் நெறியுங் குணமிலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறிவரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்தமுதாஞ் சிவபதத்தை
அறியுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 4

பேருங் குணமும் பிணிப்புறுமிப் பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசு துரிசறுத்துத் தொண்டரெல்லாஞ்

சேரும் வகையாற் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆருங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 5

கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்பு பழுத்துடலம் மாண்டிங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நானணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 6

மதிக்குந் திறலுடைய வல்லரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்குந் திருவடி என்தலைமேல் வீற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றுமிலோ மெனக்களித்திங்
கதிர்க்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 7

இடக்குங் கருமுருட் டேனப்பின் கானகத்தே
நடக்குந் திருவடி என்தலைமேல் நட்டமையாற்
கடக்குந் திறல் ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 8

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயனிலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாட்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கென் புன்தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 9

கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்(கு)
இம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்கொழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

அற்புதப்பத்து

அநுபவமாற்றுமை

[அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

மைய லாயிந்த மண்ணிடை வாழ்வெனும் ஆழியுள் அகப்பட்டுத், தைய லாரெனுஞ் சுழித்தலைப் பட்டுநான் தலைதடு மாறுமே, பொய்யெ லாம்விடத் திருவருள் தந்துதன் பொன்னடி யிணைகாட்டி, மெய்ய னாய்வெளி காட்டிமுன் னின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே. 1

ஏய்ந்த மாமல ரிட்டுமுட் டாததோர் இயல்பொடும் வணங்காதே, சாந்த மார்முலைத் தையல்நல் லாரொடுந் தலைதடு மாறாகிப், போந்து யான்துயர் புகாவணம் அருள்செய்து பொற்கழ லிணைகாட்டி, வேந்த னாய்வெளி யேயென்மு னின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே. 2

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து நானென தெனும்மாயக், கடித்த வாயிலே நின்றுமுன் வினைமிகக் கழறியே திரிவேனைப், பிடித்து முன்னின்றப் பெருமறை தேடிய அரும்பொரு ளடியேனை, அடித்த டித்துஅக் காரமுன் தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே. 3

பொருந்து மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது பொய்களே புகன்றுபோய்க், கருங்கு ழலினார் கண்களால் ஏறுண்டு கலங்கியே கிடப்பேனைத், திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலாதே, அருந்து ணைவனாய் ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 4

மாடுஞ் சுற்றமு மற்றுள போகமும் மங்கையர் தம்மோடுங் கூடி யங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேனை

வீடுதந்தென் றன் வெந்தொழில்வீட்டிட மென்மலர்க் கழல்காட்டி, ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோர் அற்புதம் அறியேனே. 5

வணங்கு மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது மங்கையர் தம்மோடும், பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள்ளத் தழுந்திநான் பித்தனாய்த் திரிவேனைக், குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல் கோமளத் தொடுங்கூடி, அணைந்து வந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புத மறியேனே. 6

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான் இயல் பொடஞ் செழுத்தோதித், தப்பி லாதுபொற் கழல்களுக் கிடாதுநான் தடமுலை யார்தங்கள், மைப்பு லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை மலரடி இணைகாட்டி, அப்பன் என்னை வந் தாண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 7

ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயி ராயின இருவினை அறுத் தென்னை, ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரியவ னுணர்வுதந் தொளியாக்கிப், பாச மானவை பற்றுத் துயர்ந்ததன் பரம் பெருங் கருணையால், ஆசை தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புதம் அறியேனே. 8

பொச்சை யானஇப் பிறவியிற் கிடந்துநான் புழுத்தலை நாய்போல, இச்சை யாயின ஏழையாக் கேசெய்தங் கிணங் கியே திரிவேனை, இச்ச கத்தரி அயனுமெட் டாததன் விரை மலர்க் கழல்காட்டி, அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 9

செறியும் இப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது செறிகுழ லார்செய்யுங், கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங் கண்களு முன்னியே கிடப்பேனை, இறைவன் எம்பிரான் எல்லையில் லாததன் இணைமலர்க் கழல்காட்டி, அறிவு தந்தெனை ஆண்டு கொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

சென்னிப் பத்து

சிவவிளைவு

[எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன் தென்பெ ருந்துறை நாயகன், மூவ ராலும்அ றியொ ணாமுத லாய வானந்த மூர்த்தியான், யாவ ராயினும் அன்ப ரன்றிஅ றியொ ணாமலர்ச் சோதியான், தூய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னிச்சு டருமே. 1

அட்ட மூர்த்திஅ ழக னின்னமு தாய வானந்த வெள் ளத்தான், சிட்டன் மெய்ச்சிவ லோக நாயகன் தென்பெருந் துறைச் சேவகன், மட்டு வார்குழன் மங்கை யாளையோர் பாகம்வைத்தஅ ழகன்றன், வட்ட மாமலர்ச் சேவ டிக்கண் நஞ் சென்னி மன்னிம லருமே. 2

நங்கை மீர்எனை நோக்குமின் நங்க ணாத னம்பணி கொண்டவன், தெங்கு சோலைகள் சூழ்பெ ருந்துறை மேய சேவக னாயகன், மங்கை மார்கையில் வளையுங் கொண்டெம்மு யிருங் கொண்டெம்ப ணிகொள்வான், பொங்கு மாமலர்ச் சேவடிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னிப்பொ லியுமே. 3

பத்தர் சூழப்ப ராபரன் பாரில் வந்துபார்ப் பானெனச், சித்தர் சூழச் சிவபிரான் தில்லைமூதூர் நடஞ்செய்வான், எத்த னாகிவந் தில்பு குந்தெமை யாளுங் கொண்டெம் பணிகொள் வான், வைத்த மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னிம லருமே. 4

மாய வாழ்க்கையை மெய்யென் றெண்ணிம தித்தி டாவகை நல்கினான், வேய தோள்உமை பங்க னெங்கள்தி ருப்பெருந்துறை மேவினான், காயத் துள்ளமு தூற ஊறநீ கண்டுகொள்ளென்று காட்டிய, சேய மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னித்தி கழுமே. 5

சித்த மேபுகுந் தெம்மை ஆட்கொண்டுதீவி னைகெடுத் துய்யலாம். பத்தி தந்துதன் பொற்க ழற்கணே பன்ம லர் கொய்து சேர்த்தலும், முத்தி தந்திந்த மூவல குக்கும் அப்பு றத்தெமை வைத்திடும், அத்தன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னிம லருமே. 6

பிறவி என்னுமிக் கடலை நீந்தத்தன் பேர ருள்தந்த ருளினான், அறவை யென்றடி யார்கள் தங்கள்அ ருட்கு ழாம்புக விட்டுநல், உறவு செய்தெனை உய்யக்கொண்ட பிரான்றன் உண்மைப் பெருக்கமாம். திறமை காட்டிய சேவ டிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னித்தி கழுமே. 7

புழுவி னாற்பொதிந் திடுகு ரம்பையிற் பொய்தனை யொழி வித்திடும், எழில்கொள் சோதிஎம் மீச னெம்பிரான் என்னு டையப்பன் என்றென்று, தொழுத கையின ராகித் தூய்மலர்க் கண்கள் நீர்மல்குந் தொண்டர்க்கு, வழுவி லாமலர்ச் சேவடிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னிம லருமே. 8

வம்ப னாய்த்திரி வேனை வாவென்று வல்வி னைப்பகை மாய்த்திடும், உம்ப ரானுல கூட றுத்தப்பு றத்த னாய்நின்ற எம்பிரான், அன்ப ரானவர்க் கருளி மெய்யடி யார்கட் கின்பந் தழைத்திடுஞ், செம்பொன் மாமலர்ச் சேவ டிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னித் திகழுமே. 9

முத்த னைமுதற் சோதியை முக்கண் அப்ப னைமுதல் வித்தினைச், சித்த னைச்சிவ லோக னைத்திரு நாமம் பாடித் திரிதரும், பத்தர் காளிங்கே வம்மின் நீருங்கள் பாசந் தீரப்ப ணிமினோ, சித்த மார்தருஞ் சேவ டிக்கண்நஞ் சென்னி மன்னித்தி கழுமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருவார்த்தை

அறிவித் தன்புறுதல்

[அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

மாதிவர் பாகன் மறைபயின்ற
வாசகன் மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பரங்கரு ணையடியார்
குலாவு நீதிகுண மாகநல்கும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறையெம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்திழிந்து
ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
அருளறி வாரெம் பிரானாவாரே. 1

மாலயன் வானவர் கோனும்வந்து
வணங்க அவர்க்கருள் செய்தவீசன்
ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து
நன்னெறி காட்டி நலந்திகழுங்
கோல மணியணி மாடநீடு
குலாவு மிடவை மடநல்லாட்குச்
சீல மிகக்கரு ணையளிக்குந்
திறமறி வாரெம் பிரானாவாரே. 2

அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான்
ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம்
பணிவகை செய்து படவதேறிப்
பாரொடு விண்ணும் பரவியேத்தப்

பிணிகெட நல்கும் பெருந்துறைஎம்
பேரரு ளாளன்பெண் பால்உகந்து
மணிவலை கொண்டுவான் மீன்விசிறும்
வகையறி வாரெம் பிரானாவாரே. 3

வேடுரு வாகி மகேந்திரத்து
மிகுகுறை வானவர் வந்துதன்னைத்
தேட இருந்த சிவபெருமான்
சிந்தனை செய்தடி யோங்கள்உய்ய
ஆடல் அமர்ந்த பரிமாவேறி
ஐயன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
ஏடர் களையெங்கும் ஆண்டுகொண்ட
இயல்பறி வாரெம் பிரானாவாரே. 4

வந்திமை யோர்கள் வணங்கியேத்த
மாக்கரு ணைக்கட லாயடியார்
பந்தனை விண்டற நல்குமெங்கள்
பரமன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
உந்து திரைக்கட லைக்கடந்தன்(று)
ஓங்கு மதிலிலங் கையதனிற்
பந்தணை மெல்விர லாட்கருளும்
பரிசறி வாரெம் பிரானாவாரே. 5

வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி
வேடுவ னாய்க்கடி நாய்கள்சூழ
ஏவற்செ யல்செய்யுந் தேவர்முன்னே
எம்பெரு மான்தான் இயங்குகாட்டில்
ஏவுண்ட பன்றிக் கிரங்கியீசன்
எந்தை பெருந்துறை ஆதியன்று

சிவபெருமான், தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடி-
யேற் கருள்செய்தான், ஊனுரு முயிர்வாழ்க்கை
ஒறுத்தன்றே வெறுத்திடவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாரூரில் அருளிய

திருப்புலம்பல்

சிவானந்தமுதிர்வு

[கொச்சகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கமலத் தயனெடுமால் அறியாத நெறியானே
கோங்கலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறுவெண் ணீறாடீ
ஓங்கெயில்சூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேனின்
பூங்கழல்கள் அவையல்லா தெவையாதும் புகழேனே.

சடையானே தழலாடீ தயங்குமூ விலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ மழவெள்ளை விடை-
யானே விரிபொழில்சூழ் பெருந்துறையாய் அடியேன்
நான், உடையானே உனையல்லா துறுதுணைமற்
றறியேனே. 2

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன்
பேர்வேண்டேன், கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பன

வும் இனியமையுங், குற்றாலத் தமர்ந்துறையுங் கூத்தா
உன் குரைகழற்கே, கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்
துருக வேண்டுவனே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

குலாப்பத்து

அனுபவம் இடையீடுபடாமை

[கோசசகக்கலிப்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங் கவந்தியுமே உறவென்றிட் டுள்கசிந்து
தேடும் பொருளுஞ் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிருங் குமண்டையிடக் குனித்தடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 1

துடியேர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடியேறு தீமைகள் எத்தனையுஞ் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் எனைத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே. 2

என்புள் உருக்கி யிருவினையை ஈடழித்துத்
துன்பங் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்புள்ள வற்றை முழுதழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே.

உரியேன் அல்லேன் உனக் கடிமை
யுன்னைப் பிரிந்திங் கொருபொழுதுந்
தரியேன் நாயேன் இன்ன தென்று
அறியேன் சங்கரா கருணையினாற்
பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொ ளென்றுன்
பெய்கழ லடி காட்டிப்
பிரியேன் என்றென் றருளிய அருளும்
பொய்யோ எங்கள் பெருமானே. 2

என்பே யுருகநின் அருள ளித்துன்
இணைமல ரடி காட்டி
முன்பே என்னை ஆண்டு கொண்ட
முனிவா முனிவர் முழுமுதலே
இன்பே அருளி எனை உருக்கி
உயிருண் கின்ற எம்மானே
நண்பே அருளாய் என்னுயிர்
நாதா நின்னருள் நாணுமே. 3

பத்தில னேனும் பணிந்தில னேனுமுன்
உயர்ந்த பைங் கழல்காணப்
பித்தில னேனும் பிதற்றில னேனும்
பிறப்பறுப் பாயெம் பெருமானே
முத்தனை யானே மணியனை யானே
முதல்வ னேமுறை யோவென்(று)
எத்தனை யானும் யான்தொடர்ந் துன்னை
இனிப்பிரிந் தாற்றேனே. 4

காணும தொழிந்தேன் நின்திருப் பாதங்
கண்டுகண் களிகூரப்

பேணும தொழிந்தேன் பிதற்றும தொழிந்தேன்
    பின்னைஎம் பெருமானே
நாணுவே அழிந்தேன் நின்னினைந் துருகுந்
    தன்மையென் புன்மைகளாற்
காணும தொழிந்தேன் நீயினி வரினுங்
    காணவும் நாணுவனே. 5

பாற்றிரு நீற்றெம் பரமனைப்
    பரங்கரு ணையோடும் எதிர்ந்து
தோற்றிமெய் அடியார்க் கருட்டுறை அளிக்குஞ்
    சோதியை நீதியிலேன்
போற்றியென் அமுதே எனநினைந் தேத்திப்
    புகழ்ந்தழைத் தலறியென் உள்ளே
ஆற்றுவ னாக உடையவ னேயெனை
    ஆவஎன் றருளாயே. 6

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

யாத்திரைப்பத்து

அனுபவாதீதம் உரைத்தல்

[அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் சென்னி மன்னனெம் புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை, ஓவா துள்ளங் கலந்துணர்வாய் உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால், ஆவா என்னப் பட்டன்பாய் ஆட்பட்

புகாவணம் அருள்செய்து பொற்கழ லிணைகாட்டி, வேந்த னுய்வெளி யேயென்மு னின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே. 2

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப் பலசெய்து நானென தெனும்மாயக், கடித்த வாயிலே நின்று முன் வினைமிகக் கழறியே திரிவேனைப், பிடித்து முன் னின்றப் பெருமறை தேடிய அரும்பொரு ளடியேனை, அடித்த டித்துஅக் காரமுன் தீற்றிய அற்புதம் அறியேனே. 3

பொருந்து மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது பொய்களே புகன்றுபோய்க், கருங்கு ழலினார் கண்க ளால் ஏறுண்டு கலங்கியே கிடப்பேனைத் திருந்து சேவடிச் சிலம்பவை சிலம்பிடத் திருவொடும் அக லாதே, அருந்து ணவனாய் ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 4

மாடுஞ் சுற்றமு மற்றுள போகமும் மங்கையர் தம்மோடுங், கூடி யங்குள குணங்களால் ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேனை, வீடு தந்தென்றன் வெந் தொழில் விட்டிட மென்மலர்க் கழல்காட்டி, ஆடு வித்தென தகம்புகுந் தாண்டதோர் அற்புதம் அறி யேனே. 5

வணங்கு மிப்பிறப் பிறப்பிவை நினையாது மங் கையர் தம்மோடும், பிணைந்து வாயிதழ்ப் பெருவெள் ளத் தழுந்திநான் பித்தனாய்த் திரிவேனைக், குணங்க ளுங்குறி களுமிலாக் குணக்கடல் கோமளத் தொடுங் கூடி, அணைந்து வந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம் அறியேனே. 6

இப்பி றப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான் இயல்
பொடஞ் செழுத்தோதித், தப்பி லாதுபொற் கழல்
களுக் கிடாதுநான் தடமுலை யார்தங்கள், மைப்பு
லாங்கண்ணால் ஏறுண்டு கிடப்பேனை மலரடி இணை
காட்டி, அப்பன் என்னைவந் தாண்டுகொண் டருளிய
அற்புதம் அறியேனே. 7

ஊச லாட்டுமிவ் வுடலுயி ராயின இருவினை
அறுத்தென்னை, ஓசை யாலுணர் வார்க்குணர் வரி
யவ னுணர்வுதந் தொளியாக்கிப், பாச மானவை பற்
றறுத் துயர்ந்ததன் பரம்பெருங் கருணையால், ஆசை
தீர்த்தடி யாரடிக் கூட்டிய அற்புதம் அறியேனே. 8

பொச்சை யான இப் பிறவியிற் கிடந்துநான் புழுத்
தலை நாய்போல, இச்சை யாயின ஏழையர்க் கேசெய்
தங் கிணங்கியே திரிவேனை, இச்ச கத்தரி அயனு
மெட் டாததன் விரைமலர்க் கழல்காட்டி, அச்சன்
என்னையும் ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம்
அறியேனே. 9

செறியும் இப்பிறப் பிறப்பினை நினையாது செறி
குழ லார்செய்யுங், கிறியுங் கீழ்மையுங் கெண்டையங்
கண்களு முன்னியே கிடப்பேனை, இறைவன் எம்
பிரான் எல்லையில் லாததன் இணைமலர்க் கழல்காட்டி,
அறிவு தந்தெனை ஆண்டுகொண் டருளிய அற்புதம்
அறியேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பத்தர்காள் சூழப்போகீர்
ஒண்டிறல் யோகிகளே பேரணி யுந்தீர்கள்
திண்டிறல் சித்தர்களே கடைக்கூழை செல்மின்கள்
அண்டர்நா டாள்வோம்நாம் அல்லற்படை வாராமே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய

திருவெண்பா

அணைந்தோர் தன்மை

[நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

வெய்ய வினையிரண்டும் வெந்தகல மெய்யுருகிப்
பொய்யும் பொடியாகா தென்செய்கேன்—செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேனுந்து செந்தீ
மருவா திருந்தேன் மனத்து. 1

ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பரம்பரனே யென்செய்கேன்—தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மாலேற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தானென்பார் ஆரொருவர் தாழ்ந்து. 2

செய்த பிழைஅறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பறியேன்—வையத்(து)
இருந்துறையுள் வேல்மடுத்தென் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையின் மேய பிரான். 3

முன்னை வினையிரண்டும் வேரறுத்து முன்னின்றான்
பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்—தென்னன்
பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வருந்துயரந் தீர்க்கும் மருந்து. 4

அறையோ அறிவார்க் கனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும்மால் கொள்ளும்—இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியா(து)
இருந்துறையும் என்னெஞ்சத் தின்று. 5

பித்தென்னை ஏற்றும் பிறப்பறுக்கும் பேச்சரிதாம்
மத்தமே யாக்கும்வந் தென்மனத்தை—அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேரருளால் நோக்கும்
மருந்திறவாப் பேரின்பம் வந்து. 6

வாரா வழியருளி வந்தெனக்கு மாறின்றி
ஆரா அமுதாய் அமைந்தன்றே—சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி. 7

யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்குங் கீழாம் அடியேனை—யாவரும்
பெற்றறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கென் எம்பெருமான்
மற்றறியேன் செய்யும் வகை. 8

மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றொழிந்த
தேவருங் காணாச் சிவபெருமான்—மாவேறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும். 9

இருந்தென்னை ஆண்டான் இணையடியே சிந்தித்
திருந்திரந்து கொள்நெஞ்சே யெல்லாந்—தருங்காண்

பெருந்துறையின் மேய பெருங்கருணை யாளன்
மருந்துருவாய் என்மனத்தே வந்து. 10

இன்பம் பெருக்கி இருளகற்றி எஞ்ஞான்றுந்
துன்பந் தொடர்வறுத்துச் சோதியாய்—அன்பமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊராகக் கொண்டான் உவந்து. 11

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பெருந்துறையில் அருளிய
பண்டாய நான்மறை

அனுபவத்துக் கையமின்மை உரைத்தல்

[நேரிசை வெண்பா]

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய நான்மறையும் பாலணுகா மாலயனுங்
கண்டாரும் இல்லைக் கடையேனைத்—தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழியெங் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மா றுரை. 1

உள்ள மலமூன்று மாய உகுபெருந்தேன்
வெள்ளந் தரும்பரியின் மேல்வந்த—வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவுங் கெடும்பிறவிக் காடு. 2

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டிற் பரிப்பாகன் நம்வினையை—வீட்டி

அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளுங் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து. 3

வாழ்ந்தார்க ளாவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாருந்
தாழ்ந்துலகம் ஏத்தத் தகுவாருஞ்—சூழ்ந்தமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்துந் திருவார் பெருந்துறையை
நன்னிறைஞ்சி ஏத்து நமர். 4

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்மிடர்கள் போயகல
எண்ணி யெழுகோ கழிக்கரசைப்—பண்ணின்
மொழியாளோ டுத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியா திருந்தவனைக் காண். 5

காணுங் கரணங்கள் எல்லாம்பே ரின்பமெனப்
பேணும் அடியார் பிறப்பகலக்—காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு. 6

பேசும் பொருளுக் கிலக்கிதமாம் பேச்சிறந்த
மாசின் மணியின் மணிவார்த்தை—பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பறுத்தேன் நல்ல
மருந்தினடி என்மனத்தே வைத்து. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

திருப்படையாட்சி

சிவ உபாதி ஒழிதல்

[பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்கள் இரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே, காரிகை யார்கள்தம் வாழ்விலென் வாழ்வுகடைப் படும் ஆகாதே, மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே, மாலறி யாமலர்ப் பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே, பண்களி கூர்தரு பாடலொ டாடல் பயின்றிடும் ஆகாதே, பாண்டிநன் னாடுடையான் படையாட்சிகள்பாடுதும் ஆகாதே, விண்களி கூர்வதோர் வேதகம் வந்து வெளிப்படும் ஆகாதே, மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படு மாயிடிலே. 1

ஒன்றினொடொன்றுமோ ரைந்தினொ டைந்தும்உயிர்ப் பறுமாகாதே, உன்னடி யாரடி யாரடி யோமென உய்ந்தன வாகாதே, கன்றை நினைந்தெழு தாயென வந்த கணக்கது வாகாதே, காரண மாகும னாதி குணங்கள் கருத்துறு மாகாதே, நன்றிது தீதென வந்த நடுக்கம் நடந்தன வாகாதே, நாமுமே லாமடி யாருட னேசெல நண்ணுது மாகாதே, என்றுமென் அன்பு நிறைந்த பராவமு தெய்துவ தாகாதே, ஏறுடை யான்எனை ஆளுடை நாயகன்என்னுள் புகுந் திடிலே. 2

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடு மாகாதே, பாவனை யாய கருத்தினில் வந்த பராவமு தாகாதே, அந்த மிலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படு மாகாதே, ஆதிமுதற் பர மாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவ தாகாதே, செந்துவர் வாய்மட வாரிட ரானவை சிந்திடு மாகாதே, சேலன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன வாகாதே, இந்திர ஞால இடர்ப் பிற வித்துய ரேகுவ தாகாதே, என்னுடை நாயக னாகிய ஈசன் எதிர்ப்படு மாயிடிலே. 3

என்னணி யார்முலை ஆகம் அளைந்துடன் இன்புறு மாகாதே,
எல்லையின் மாக்கரு ணைக்கட லின்றினி தாடுது மாகாதே,
நன்மணி நாதம் முழங்கியென் உள்ளுற நண்ணுவ தாகாதே,
நாதன் அணித்திரு நீற்றினை நித்தலும் நண்ணுவதாகாதே,
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவ தாகாதே,
மாமறை யும்அறி யாமலர்ப் பாதம் வணங்குது மாகாதே,
இன்னியற் செங்கழு நீர்மலர் என்தலை எய்துவ தாகாதே.
என்னை யுடைப்பெரு மான்அருள் ஈசன் எழுந்தருளப்பெறிலே. 4

மண்ணினில் மாயை மதித்து வகுத்த மயக்கறு மாகாதே,
வானவ ரும்அறி யாமலர்ப் பாதம வணங்குது மாகாதே,
கண்ணிலி காலம னைத்தினும் வந்த கலக்கறு மாகாதே,
காதல்செ யும்அடி யார்மனம் இன்று களித்திடு மாகாதே,
பெண்ணலி ஆணென நாமென வந்த பிணக்கறு மாகாதே,
பேரறி யாதஅ னேக பவங்கள் பிழைத்தன வாகாதே,
எண்ணிலி யாகிய சித்திகள் வந்தெனை எய்துவ தாகாதே,
என்னை யுடைப்பெரு மான்அருள் ஈசன்எ ழுந்தரு ளப்பெறிலே. 5

பொன்னிய லுந்திரு மேனிவெண் ணீறுபொ லிந்திடு மாகாதே,
பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடு மாகாதே,
மின்னியல் நுண்ணிடை யார்கள் கருத்துவெ ளிப்படு மாகாதே
வீணை முரன்றெழும் ஓசையின் இன்ப மிகுத்திடு மாகாதே,
தன்னடி யாரடி என்தலை மீது தழைப்பன வாகாதே,
தானடி யோம்உட னேஉய வந்து தலைப்படு மாகாதே,
இன்னியம் எங்கும் நிறைந்தினி தாக இயம்பிடு மாகாதே,
என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன் என்அத்தன் எழுந்தருளப்பெறிலே. 6

சொல்லிய லாதெழு தூமணி யோசை சுவைதரு மாகாதே, துண்ணென என்னுளம் மன்னிய சோதி தொடர்ந்

தெழுமாகாதே, பல்லியல் பாய பரப்பற வந்த பராபர மாகாதே, பண்டறி யாதப ரானுப வங்கள் பரந்தெழு மாகாதே, வில்லியல் நன்னுத லார்மய லின்று விளைந்திடு மாகாதே, விண்ணவ ரும்அறி யாத விழுப்பொருள் இப்பொரு ளாகாதே, எல்லையி லாதன எண்குண மானவை எய்திடு மாகாதே, இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள எழுந்தரு ளப் பெறிலே. 7

சங்கு திரண்டு முரன்றெழும் ஓசை தழைப்பன வாகாதே
 சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடு மாகாதே
அங்கிது நன்றிது நன்றெனு மாயை அடங்கிடு மாகாதே
 ஆசையெ லாமடி யாரடி யோமெனும் அத்தனை யாகாதே
செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன வாகாதே
 சீரடி யார்கள் சிவானு பவங்கள் தெரிந்திடு மாகாதே
எங்கு நிறைந்தமு தூறு பரஞ்சுடர் எய்துவ தாகாதே
 ஈறறி யாமறை யோனெனை ஆள எழுந்தரு ளப்பெறிலே. 8

திருச்சிற்றம்பலம்

—

தில்லையில் அருளிய

ஆனந்தமாலை

சிவானுபவ விருப்பம்

[அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்னே ரனைய பூங்கழல்க ளடைந்தார் கடந்தார் வியனுலகம், பொன்னேரனைய மலர்கொண்டு போற்றாநின்றார் அமரரெல்லாம், கன்னேரனைய மனக்கடையாய்க் கழிப்புண் டவலக் கடல்வீழ்ந்த, என்னே ரனையேன் இனியுன்னைக் கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே. 1

என்னால் அறியாப் பதந்தந்தாய் யான தறியா தேகெட்டேன், உன்னால் ஒன்றுங் குறைவில்லை உடையாய் அடிமைக்காரென்பேன், பன்னா ளுன்னைப் பணிந்தேத்தும் பழைய அடிய ரொடுங்கூடா, தென்னா யகமே பிற்பட்டிங் கிருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே 2

சீலமின்றி நோன்பின்றிச் செறிவே இன்றி அறிவின்றித், தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச் சுழன்றுவிழுந்து கிடப்பேனை, மாலுங் காட்டி வழிகாட்டி வாரா உலக நெறியேறக், கோலங் காட்டி ஆண்டானைக் கொடியேன் என்றோ கூடுவதே. 3

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன் கேடிலாதாய் பழிகொண்டாய், படுவேன் படுவ தெல்லாநான் பட்டாற் பின்னைப் பயனென்னே, கொடுமா நரகத் தழுந்தாமே காத்தாட் கொள்ளுங் குருமணியே நடுவாய் நில்லா தொழிந்தக்கால் நன்றோ எங்கள் நாயகமே. 4

தாயாய் முலையைத் தருவானே தாரா தொழிந்தாற் சவலையாய், நாயேன் கழிந்து போவேனோ நம்பி யினித்தான் நல்

குதியே, தாயே யென்றுன் தாளடைந்தேன் தயாநீ யென்பா லில்லையே, நாயேன் அடிமை யுடனாக ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ. 5

கோவே யருள வேண்டாவோ கொடியேன் கெடவே அமையுமே, ஆவா வென்று விடிலென்னை அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான், சாவா ரெல்லாம் என்னளவோ தக்க வாறன் றென்னாரோ, தேவே தில்லை நடமாடீ திகைத்தேன் இனித் தான் தேற்றாயே. 6

நரியைக் குதிரைப் பரியாக்கி ஞாலமெல்லாம் நிகழ் வித்துப், பெரிய தென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்சதேற்றும் பெருந்துறையாய், அரிய பொருளே அவிநாசி அப்பா பாண்டி வெள்ளமே, தெரிய அரிய பரஞ்சோதீ செய்வ தொன்றும் அறியேனே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லையில் அருளிய

அச்சோப்பதிகம்

அனுபவ வழி அறியாமை

[கலி விருத்தம்]

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணஞ்
சித்தமலம் அறுவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன்எனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 1

நெறியல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்

குறியொன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தையெனக்(கு)
அறியும் வண்ணம் அருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 2

பொய்யெல்லாம் மெய்யென்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையலிடங் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்எனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 3

மண்ணதனிற் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை, எண்ணமிலா அன்பருளி எனையாண்டிட் டென்னையுந்தன் சுண்ணவெண்ணீ றணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண் ணம், அண்ணலெனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச் சோவே. 4

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உய்ஞ்சேனான் உடையானே அடியேனை வருகவென்
றஞ்சேலென் றருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 5

வெந்துவிழும் உடற்பிறவி மெய்யென்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழற் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தமறுத் தெனையாண்டு பரிசறஎன் துரிசுமறுத்(து)
அந்தமெனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 6

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசமெனுந் தாமுருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட் டோங்காரத் துட்பொருளை
ஐயன்எனக் கருளியவா ரூர்பெறுவார் அச்சோவே. 7

சாதல்பிறப் பென்னுந் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக் கணியிழையார் கலவியிலே விழுவேனை

மாதொருகூ றுடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 8

செம்மைநலம் அறியாத சிதடரொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறுவித்து முதலாய முதல்வன்தான்
நம்மையுமோர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மையெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 9

*செத்திடமும் பிறந்திடமும் இனிச்சாவா திருந்திடமும்
அத்தனையும் அறியாதார் அறியுமறி வெவ்வறிவோ
ஒத்தநிலை ஒத்தபொருள் ஒருபொருளாம் பெரும்பயனை
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருப்பதிகங்கள் 51-க்குப் பாடல் தொகை 659.

---

*இச்செய்யுள் பழைய ஏட்டுப் பிரதியொன்றிற் காணப்பட்டதாக ஒக்கூர் திரு. வீர. ராம. நா. சாத்தப்ப செட்டியார் அவர்கள் தாது ஆண்டு பங்குனித் திங்கள் "**செந்தமிழ்ச் செல்வி**" திங்கள் வெளியீட்டில் எழுதியுள்ளதாகும்.

உ

திருவாசகம்

பாட்டு முதற்குறிப்பு அட்டவணை

பதிக அட்டவணை

உ

சிவமயம்

மாணிக்கவாசக அடிகளைப் போற்றித் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச அடிகள்

அருளிய

புகழ்ப் பாடல்கள்

[அகவல்]

விளங்கிழை பகிர்ந்த மெய்யுடை முக்கட்
காரணன் உரையெனும் ஆரண மொழியோ
ஆதிசீர் பரவும் வாதவூர் அண்ணல்
மலர்வாய்ப் பிறந்த வாசகத் தேனோ
யாதோ சிறந்த தென்குவீ ராயின்
வேதம் ஓதின் விழிநீர் பெருக்கி
நெஞ்சநெக் குருகி நிற்பவர்க் காண்கிலேம்
திருவா சகமிங் கொருகால் ஓதின்
கருங்கல் மனமுங் கரைந்துகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் சுரந்துநீர் பாய
மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப விதிர்விதிர்ப் பெய்தி
அன்ப ராகுநர் அன்றி
மன்பதை உலகின் மற்றையர் இலரே 1

பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ளம்
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியந்
தூசகல் அல்குல்வேய்த் தோளிடத் தவனே. 2

கடல்நிற வண்ணன் கண்ணொன் றிடந்து
மறைச்சிலம் பாற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கண் துணைவியை அளித்தும்

அருமகள் நறும்பூங் கருமயிர் உதவியும்
நெல்முளை வாரி இன்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தனை நிறுத்துக் கொடுத்தும்
அகப்படு மணிமீன் அரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி அரிவாள் ஊட்டி அரிந்துந்
தலையுடை ஒலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியும்
மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்
தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை அறிந்தும்
இளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநாள் ஒருசிலர் தொண்ட ராயினர்
செங்கண்மால் தடக்கையிற் சங்க நாண
முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூர் அன்ப
பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்தும்
நீற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டும்
நின்னைத் தொண்டன் என்னக் கொண்டனன்
இருக்கு மடுக்கல் அரக்கன் எடுப்ப
முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
மலைமகள் தழுவ மனமகிழ் வோனே. 3

வலமழு உயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடல்
முகந்துல குவப்ப உகந்தமா ணிக்க
வாசகன் எனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
ஓதுவார் மனமெனும் ஒண்குளம் புகுந்து
நாவெனும் மதகில் நடந்து கேட்போர்

செவியெனும் மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
உளமெனும் நிலம்புக ஊன்றிய அன்பாம்
வித்திற் சிவமெனும் மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் தருமே. 4

வேண்டுநின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கும்
அருள்செய் சிவனே அலந்தேன் அந்தோ
முறையோ முறையோ இறையோ னேயென்(று)
அழுது செம்பொன் அம்பலக் கூத்தன்
அருளாற் பெற்ற அன்பினால் ஒருசிறி(து)
அடியனேற்கும் அருளல் வேண்டும்
நீயே கோடல் நின்னருட் பெருக்கிற்(கு)
ஏற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேதச் சிரப்பொருள் முழுதும்
பெருந்துறை இடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே. 5

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கும் மதுர வாசக
கலங்குறு பலநெறி விலங்குறு வீர
திங்கள் வார்சடைத் தெய்வ நாயகன்
ஒருகலை யேனும் உணரான் அஃதான்று
கைகளோ முறிபடுங் கைகள் காணிற்
கண்களோ ஒன்று காலையிற் காணும்
மாலையில் ஒன்று வயங்கித் தோன்றும்
பழிப்பின் ஒன்று விழிப்பின் எரியும்
ஆயினுந் தன்னை நீபுகழ்ந் துரைத்த
பழுதில் செய்யுள் எழுதினன் அதனாற்
புகழ்ச்சி விருப்பன் போலும்
இகழ்ச்சி அறியா என்பணி வானே. 6

கடல்நிற வண்ணன் கண்ணென் றிடந்து
மறைச்சிலம் பரற்று மலரடிக் கணியப்
பரிதி கொடுத்த சுருதிநா யகற்கு
முடிவிளக் கெரித்துங் கடிமலர்க் கோதைச்
சுரிகுழற் கருங்கண் துணைவியை அளித்தும்
அருமகள் நறும்பூங் கருமயிர் உதவியும்
நென்முளை வாரி இன்னமு தருத்தியுங்
கோவண நேர்தனை நிறுத்துக் கொடுத்தும்
அகப்படு மணிமீன் அரற்கென விடுத்தும்
பூட்டி அரிவாள் ஊட்டி அரிந்துந்
தலைபுடை ஒலிக்குஞ் சிலையிடை மோதியும்
மொய்ம்மலர்க் கோதை கைம்மலர் துணித்துந்
தந்தையைத் தடிந்து மைந்தனைக் கொன்றுங்
குற்றஞ் செய்த சுற்றங் களைந்தும்
பூக்கொளு மாதர் மூக்கினை அரிந்தும்
இளமுலை மாதர் வளமை துறந்தும்
பண்டைநாள் ஒருசிலர் தொண்ட ராயினர்
செங்கண்மால் தடக்கையிற் சங்க நாண
முட்டாட் டாமரை முறுக்கவிழ் மலர்மேல்
வலம்புரி கிடக்கும் வாதவூர் அன்ப
பாடும் பணிநீ கூடும் பொருட்டு
மதுரைமா நகரிற் குதிரை மாறியும்
விண்புகழ் முடிமிசை மண்பொறை சுமந்தும்
நிற்றெழின் மேனியின் மாற்றடி பட்டும்
நின்னைத் தொண்டன் என்னக் கொண்டனன்
இருக்கு மடுக்கல் அரக்கன் எடுப்ப
முலைபொர வரைபொரு மொய்ம்பின்
மலைமகள் தழுவ மணமகிழ் வோனே.

வலமழு உயரிய நலமலி கங்கை
நதிதலை சேர்ந்த நற்கரு ணைக்கடல்
முகந்துல குவப்ப உகந்த மாணிக்க
வாசகன் எனுமொரு மாமழை பொழிந்த
திருவா சகமெனும் பெருநீ ரொழுகி
ஓதுவார் மனமெனும் ஒண்குளம் புகுந்து
நாவெனும் மதகில் நடந்து கேட்போர்
செவியெனும் மடையிற் செவ்விதிற் செல்லா
உளமெனும் நிலம்புக ஊன்றிய அன்பாம்
வித்திற் சிவமெனும் மென்முளை தோன்றி
வளர்ந்து கருணை மலர்ந்து
விளங்குறு முத்தி மெய்ப்பயன் தருமே. 4

வேண்டுநின் னடியார் மெய்யன் பெனக்கும்
அருள்செய் சிவனே அலந்தேன் அந்தோ
முறையோ முறையோ இறையோ னேயென்(று)
அழுது செம்பொன் அம்பலக் கூத்தன்
அருளாற் பெற்ற அன்பினால் ஒருசிறி(து)
அடிய னேற்கும் அருளல் வேண்டும்
நீயே கோடல் நின்னருட் பெருக்கிற்(கு)
ஏற்ற தன்றிள வேறுகந் தேறியைப்
பரிமா மிசைவரப் பண்ணிய வித்தக
திருந்திய வேதச் சிரப்பொருள் முழுதும்
பெருந்துறை இடத்துப் பெருஞ்சீர்க்
குருந்துறு நீழலிற் கொள்ளைகொள் வோயே. 5

நலமலி வாதவூர் நல்லிசைப் புலவ
மனநின் றுருக்கும் மதுர வாசக
கலங்குறு புலனெறி விலங்குறு வீர

நாடுகின்ற வாதவூர் நாயகனே நாயடியேன்
வாடுகின்ற வாட்டமெலாம் வந்தொருகால் மாற்றுதியே. 5

சேமமிகுந் திருவாத வூர்த்தேவென் றுலகுபுகழ்
மாமணியே நீயுரைத்த வாசகத்தை எண்ணுதொறுங்
காமமிகு காதலன்தன் கலவிதனைக் கருதுகின்ற
ஏமமுறு கற்புடையாள் இன்பினும்இன் பெய்துவதே. 6

வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் இனிப்பதுவே. 7

வருமொழிசெய் மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தில்
ஒருமொழியே என்னையுமென் னுடையனையும் ஒன்றுவித்துத்
தருமொழியாம் என்னிலினிச் சாதகமேன் சஞ்சலமேன்
குருமொழியை விரும்பிஅயல் கூடுவதேன் கூறுதியே. 8

பெண்சுமந்த பாகப் பெருமான் ஒருமாமேல்
எண்சுமந்த சேவகன்போல் எய்தியதும் வைகைநதி
மண்சுமந்து நின்றதுமோர் மாறன்பி ரம்படியாற்
புண்சுமந்து கொண்டதுநின் பொருட்டன்றோ புண்ணியனே.

வாட்டமிலா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தைக்
கேட்டபொழு தங்கிருந்த கீழ்ப்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்டமுறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்டமுறும் என்னில்அங்கு நானடைதல் வியப்பன்றே. 10

திருவாதவூரர் திருத்தாள் போற்றி!